

LIBRI
Nazionale
Firenze

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.7.3

Faint, illegible handwritten text in a historical script, possibly Italian or Spanish, located in the upper center of the page.

IN
Bibli
Cent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.7.3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.7.3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.7.3

INCUNABULI

E

7

3

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

E. 7. 3.

coll. compelt.

17189.

L.

48 ff. Brunet v. 1

(Venet. 1498)

Gabriel Bracius Brasichellensis bonarū
artium cultoribus.S.

Quanquam onus grauius esse, quam ut humeri nostri ferre possent, intelligebamus. si librorum, qui hoc tempore corruptissimi habentur emendandi, et in communem usū emittendi prouinciam susciperemus. tñ utilitatis publicae cupidissimi, assiduo eruditorum optimorū mq; amicorum horatu sumus adducti, ut et graecis, et latinis probatis scriptoribus hoc nouo et mirabili inuento, quae ars imprimendi uulgo nuncupatur, publicandis animum adiiceremus, utq; emendatissimi in manus uestras optimi bonarum artium cultores uenirent, diligentissime curaremus. curam, operā mq; librorū a uitiis, mendisq; uindicandi nihil sordidi, nihil dedecoris habere, sed plurimum nitoris, et decoris arbitramur, recte. n. inquit cicero plurimis in rebus quod maxime est utile, id etiam decet maxime. uisum est incipere a graecis, sine quibus non satis possunt consistere latina. prope innumerabilia latinorum auctorum opera in publicum prodierunt. graecorum uero, quibus summo opere egemus, paucissima. a nobis exierunt prima, atq; utinam auspicato, utilissimae sententiarū mq; plenae phalaridis epistolae, apollonii pythagorici, et bruti. aesopi quae inscribitur uita, fabellae aesopiae. hae duo maxime ab hominibus expetita praestant, ut delectent, atq; profint. sci mus super his fabellis, et phalaridis epistolis non consentiri. Sed esto alii fuerint auctores, non aesopus, non phalaris. certe omnium tam graecorum q̄ nostrorū testimonio probatur. an si quis inedia labore salubreis pulcherrimēq; paratas epulas propterea aspernetur, quod a coquo non uenerint. a

quo uolebat, Vitam aesiopi, fabulas, et epistolas phalaridis noster Bartholomaeus Iustinopolitanus uertit in latinum ita, ut uerbum de uerbo expresserit. seorsum alioque uolumine (id quod decentius et commodius uisum est) haberi uoluimus graeca, a latinis. perpetuoque ordine et paginarum, et uersuum sibi singula respondere. Erunt (opinor) etiam boni plerique, nam istam maleuolorum, inuidorumque, ac obrectatorum turbam, rabiem, latratus, et uanos morsus tam paruifacimus quam quae minimi erunt inquam etiam boni, qui in his nostris, quae ueluti praecoces foetus morae impatientibus, emissa sunt, maiorem emendationem requirant, in litterarum figuris multa desyderent, alia omnino abiicienda censeant, non nulla immutanda, plura addenda. Sed et nos idem sentimus, et quo fiat ita laboramus, ut nihil magis. Dedimus, quae potuimus, non ut uoluimus, sed ut nos temporis angustiae coegerunt. et profecto nos consilii iam poeniteat, nisi utili quamdam ratione ita faciendum fuisse compertum haberemus. pollicemur (quod quidem deo maximo optimo uolente praestabimus) rem cura, opera, et diligentia nostra adeo perfectam fore, ut desyderiis omnium uel ad amissim omnia exigentium, respondeat. Valete.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΊΣ.

A ii

Τὸν ὄνομα ἐστὶν Τυχεύς. Ταυτὸν γὰρ αἰσώπης ἐστὶ αἰθίοπι. περὶ γὰρ ἐλα-
σός. ἐκινύφους. τάχα καὶ τὸν ὁμηρικὸν βορσὶ τῆς αἰσώπης
τῶν εἰδους ὑπερβαλλόμενος. τὸ δὲ πάλιν ἐν αὐτῷ χεῖριστον ἢ τὸ
βραδύγλωσσον, καὶ τὸ ἡφωμῆς ἀσπμόντε καὶ ἀδυσθρῶτον. αὐ-
τὰν τε καὶ δοκεῖ τῶν δουλείαν αἰσώπῳ παρὰ σιδηάσαι. ἐν γὰρ δὴ
καὶ θαύμα αὐτῷ, εἰ οὐτως ἀτόπως ἔχοντι τὰ σώματα, ἐξεγνέ-
ε τὰς τῶν δουλάντων ἄρμης διαφυγεῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν σώμα ἐ-
οῦτον ἢ τὸ ἀνδρὶ. τῷ γὰρ ψυχὴν ἀγχινατῶς ἐπεφύκει, ἐπεὶ πρὸς ἐ-
πίνοιαν πᾶσαν ἐπεβολώτερος. οὐκ ἐκ τῆς μῆκος βίβινω αὐτὸν, ἀπε-
πρὸς οὐδὲρ οἰκίαν ἐγγὺς οἰκίαν ἔχοντα, σιναπτιδὴν εἰς ἀγρόν
ἐξαπέστειλεν. ὁ δὲ πελῶν, περὶ μὲν τὰ ἐγγὺς εἶχετο. ἀφικνο-
μὲν δὲ ἤρτε ἐκ δεσπότης πρὸς τὸν ἀγρόν, ἐφῶ γὰρ ἐγγὺς ἱπποκο-
πὴν θέσται, γεωργός τις σὺν καὶ ἄρχων ὄρεφαιμνος, δῶρον ἡ-
νεύειεν. ὁ δὲ πρὸς τὸν ὁπώρας ἡσθεῖς ὥραιο, ἀρχὸς ποδὶ ἐοικέ-
τη, τὰ το γὰρ ὄνομα ἐστὶ παιδὶ, φυλακτὴν ἐνέλασεν, ὡς αὐτὸ με-
τὰ τὸ λῆρὸν παρὰ θεῖναι. συμβαλὸν δὲ ἔστω, ἐπὶ τὰ αἰσώπῳ ἡ δὴ τι-
να χρεῖαν εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφορμῆς ὁ ἀρχὸς πο-
λαβόμενος, βαλὼν βίαν δὲ τὸν συνδούλων πνίπτεται, ἐμφο-
ρηθὼ μὲν εἰδοκεῖ τὸ σὺν κων ὡς οὗτος. καὶ ὁ δεσπότης ἡμῶν ταῦτα
ζητήσῃ, ἀλλήμεις τὰ αἰσώπῳ καταμαρτυρήσμεν ἀμφω,
ὥς εἰς τὴν οἰκίαν εἰς δραμόντος καὶ ἀδείας Τυχόντος, καὶ τὰς
σὺν καλὰ θρα καὶ φάγντος. ἐπὶ δὲ πάλιν θεμελίω τῇ πρὸς τὸν
οἶκον εἰσόδῳ, πολλὰ τῶν φάδων ἐπινοομήσμεν. ἐπὶ τὸ μὲν δὲ
ἔσται ὅτε εἰς πρὸς τοὺς δύο, καὶ ταῦτα μὴ δ' αὖτε ἐλέγχων διαρᾶ
ποτε τὴν γλῶσσαν δύναμις ἔχων. δόξαντες δὲ τοῦτου, πρὸς τὸν
ἐγγὺς ἐχώρησαν. καὶ τῶν σὺν κων ἐοθίοντες, ἐλεγον ἐφ' ἐκαστῷ σὺν γέ-
λωτι, φάσι δὲ σὺν κων αἰσώπῳ. ὁ βίβινω δεσπότης ἐπὶ πάλιν αὐτῶν ἀπὸ
τῶν λατῶν, ἐπὶ τὴν σὺν καλὰ ζητήσας, ἐπὶ ἀκούσας ὡς αἰσώπῳ αὐτῶν κατε-
δήδουκε, τόν τε αἰσώπῳ σὺν ὁρῶν καλὰ φημι θύμῳ. καὶ ἡ καλ-

θέντη φησί. λέγε μοι ὧν ἄλγεα τε, ἔθρομου κατεφρόνκας, ὥς εἰς
τὸ ἄμεινον εἰσελθεῖν, ἔκ' ἐβίμασθ' ἐνέμοι σὺν καθοιμήσας^α,
ὁ δὲ ἀκύνων μ' ἐσυριεῖς λυ. λαλ' δὲ εἶχεν ἔδοπωσ' ὑμῶν διὰ τὸ βραχ
δύσλωσ'. μέλλων δὲ ἦδ' ἡ τὴν ψῆφον, ἔκ' ἡ τῆς ῥ' σφοδρῶτερ
ἐπιημελῶν, πεσὼν πρὸς τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ π' δας, ἀνασχέσθ' ^α μὲ
ἡρόν' ἐδ' ἐβ. δραμῶν δὲ ἐχλιαρὸν ὕδωρ προσενεγκῶν, βύβου
τὴν πεπωκε. καὶ βύβους δακτύλους εἰς τὸ σόμα καθεῖς, αὐθις τὸ ὕ
γρον μόνον ἀνέβαλεν. ἔπειθ' ἔροφης ἀτάμηνος ἐτυχμ' ἡντ'
ἐολῆσ' ἔχ' αὐτὸ βύβου δὲ βύβους δῶκοντες δρᾶσαι, ὥς ἀνδ' ἡλον γέ
ρη, τίς ὅτε σὺν κα διαφορήσας. ὁ δὲ δεσπότης τὸν οὐκ αὐτὸν θάω
μάσας, ἔθροποιε καὶ βύβους ἀλλας ἐπέτεξεν. οἱ δὲ βραχάσαντο
πεῖν μὴ τὴν ὕδατος, μὴ μὴ βί καθεῖναι καὶ τὴν λαμῶν βύβους δα
κτύλους, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πλάγια τῶν γάθων αὐτὸν παραφέρην. ἔκ'
ἐφθασαν δὲ πτόντες, καὶ τὸ χλιαρὸν ὕδωρ ἐκείνο ναυτίαν τ'
πεπωκόσι παραχρῆμα ἐπενεγκόν, αὐτὰ μάττω παρέχε τὴν
ὁπώραν ἀναδοθῶν. β' τε βίνυν πρὸ ὀφθαλμῶν πεσόντες, τὴν
κακουργήμας τ' οἱ ἐλθόν ἐκ' ἡ συνοφαντίας, ὁ μὲν δεσπότης ἐ
κὲ λάσεν. αὐτὸν δὲ γυμνωθέντας μαρτίζεσθαι. οἱ δὲ πένωσαν σκε
φῶς καὶ τὸν εἰπόντα, ὥς ὅστις καθεῖ τέρου δόλια μηχανάεται,
αὐτὸν λέληθε τὸ κακὸν ἀρχιτεκτονῶν. τῇ δὲ πτόσθ, τὸ μὴν δὲ
ἀπὸ τοῦ εἰς ἄστυ ἐπαναζήξαντες, τὸ δαῖσώπον σιὰ τῶν οὐκ
προσετάχθη, ἱερεῖς τῶν ἀρτέμιδος, εἴτ' ἀλλοι τινὲς ἀνθρώποι τῶ
ὁδὸν πλανηθέντες, καὶ τὸ αἰσώπω περιτυχόντες, πρὸν βέποντο
πρὸς διὸς ξενίου τὸν ἀνδρα, τὴν εἰς ἄστυ φέρουσαν αὐτῶν ὕμ
δ' ἔξαι. ὁ δὲ πρὸ σιανὸν δένδρ' αὐτὸν ἀνδρας ἀπαλατῶν πρὸ τερ',
καὶ λιτὸν παρθένον δειπνον, εἴτα καὶ ἡ γισσάμηνος αὐτοῖς,
εἰς τὴν ἐλθόν ὁδὸν εἰσπνεγκεν. οἱ μὴν ἔχ' αὐτὸν βίβου καὶ τῇ ξενίᾳ,
βύβου δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδῆς διαφερόντως τὸ ἀνδρὸς ἐξαρτῆθέν
τες, τὰς τε χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἤραν, καὶ ἀχὺ τὸν ἀερέτῳ ἡ

μήφανθ. αἰζώρης δ' ὑποτρέφας, καὶ εἰς ὕπνον κατὰ πεζὸν ὑπῆ-
τε τὸ συνεχὺς πόνος καὶ μακάριος, ἐδοξεν ἰδεῖν τὴν τύχην ἐπι-
στασαν αὐτῷ, καὶ λύσιν ἡμετέρας, ἐλόντων δ' ἑομότων, καὶ σφίαν
τὴν τ' ὑμῶν χειρομηνίαν. ἀθὺς ἔρδυναν οἱ σφίς, φησὶ βαβαί-
πῶς ἡδέως κεν οἰμῆμαι. ἀλλὰ καὶ καλὸν ὄνειρον ἰδεῖν ἐδέξα-
το ἰδὼν ἀκωλύτως λαλῶν. ὅπως δ' ἡμετέρας καὶ τοὺς θεοὺς συν-
καπθῆναι μοι τὰ γὰρ πρὸς πρὸς τὸν τοῦτο. ἀσεβήσας γὰρ εἰς τοὺς
ξένους, ἀντιλαβανομένης τὸ κρείττονος ἐτυχον. ἀρῶν τὸ ἀπὸ
ἀγαθῶν ὅτι πολλοὶ ἐλπίδων. ἔθελον δ' αἰσώπας ὑπερηφάνους
ὡς πρᾶγματι, πάλιν ἡρεῖσθαι σφίς. τὰ δὲ φρεσὶν ὅπως ἔα-
γρῶ, ζῶντας ὡς αὐτῷ τὸ νόμα, πρὸς τοὺς ἐργαζομένους ἐλθόν-
τες, ἐπὶ τὸν ἑνῆα, ἐπειδὴ μικρόν ἐσφάλη τὰ ἐργα, τῇ ῥά β-
δω κατὰ ξανθὸς, αἰσώπας παρὰ χῆμα ἀνέμελλαν. ἀνθρώπων, τὰ
χάριν τ' ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας ἀνέμελλαν. καὶ πάλιν εἰς τὴν πολλὴν
ἐμφορὴν ἡμετέρας. πάλιν ἀνέμελλαν τὰ κατὰ τὴν ἡμετέραν
νῆας δὲ τὰ κατὰ τὸ αἰσώπας ἀνέμελλαν, ἐξεπλάγη τὸ ἐμῶν. καὶ
πρὸς ἐμὸν εἶπεν. αἰσώπας λαλεῖν ἀρετὰ μνησθῆναι, ὅτι ἐμὸν
ὁ φίλος ἐστὶ φθάσας τοῖνυν αὐτὸς κατὰ τὴν ἡμετέραν αὐτὸν τὸν
ἀπότον, πρὶν αὐτὸς τὰ τὰ τὸν δ' ἄσκη, καί με ὁ δεσπότης ἐπὶ τὸ
πῆς παρὰ λύσει. τὰ τὰ τὸν πῶν, ἀθὺ τὴν πόλεως πρὸς τὸν δεσπότη-
τὴν ἡμετέραν. ἐπὶ τὴν συρροὺν πρὸς τὸν δεσπότην, καὶ ῥέφουσι δὲ ἀπὸ τῶν
δὲ, τί τεθορυβημένος παρὰ φησὶ. ἐπὶ τὴν πόλεως, καὶ ῥέφουσι δὲ ἀπὸ τῶν
δὲ ἐν τῷ ἀγρῷ συρροῦν. ἐπὶ τὴν πόλεως τῆς ἡμετέρας τὸν δεσπότην παρὰ καί-
ρὸν καὶ τὸν ἡμετέραν, καὶ τὴν πόλεως παρὰ φύσιν ἐγγίνουσι, ἐπὶ τὸν
ἐχθρὸν. ἀλλ' αἰσώπας ἀνέμελλαν ὅπως τὸν πῶν. νυνὶ λαλεῖν ἡρε-
ξάμεν. ἐπὶ τὴν πόλεως, οὐκ ἔστι μὲν ἐν τῷ ἀγαθῷ γήϊον, ὅτι ἐν οἱ-
μίζουσι τέρας εἶναι. ὁ δὲ, ἐπὶ τὴν πόλεως φησὶ. ἀμὲν γὰρ εἰς ἐμὴν πε-
ρίβουλον, ἐπὶ τὴν πόλεως δὲ ἀποτα. εἰς δὲ σὺ καὶ θεοὺς ἐφορεῖται
βλασφημῶν. ὡς τὸν τοῦτο ὁρῶν ληφθεὶς ὁ δεσπότης, ἐπὶ τὴν πόλεως

στῆρ' ἰδόντο· παρὰ δὲ δύναι αἰσώπας· ἀπόδον· ἀώρησαι· ὁ βῆλ
ἔκ' αὐτῷ ποίησιν· τῷ δὲ ζῶντι ἐπ' αὐτῷ γῆνόμεν' παρὰ λαβόντες
τὸν αἰσώπασιν, ἔτι τὴν κατ' αὐτῷ δεσποτήσαν αὐτῷ ἀναπείλαντες,
ἐκείνος ὅτι δὴ κτεβρομένωσι ὅσι φησιν ἐρχασαι· καὶ δὲ δὴ τι
ματὺν χυν, ἀνδρὸς πινος κτεβρὸν ζῆτον βας πείσασθαι, ἔτι δὲ ταῦ
τα τὸν ἀγρόν διόρτος ἐκείν', ἔτι ζῶντι ἐρομένης, ἐκείνος θέρε
μα μὲν δὲ ὅσι μοι φησιν ἀποδύσασθαι· σωματίον δὲ ἄρρεν· ὁ περ
ἐθέλης ὠρῆσασθαι, πάρεσι· τῷ δὲ ἐμπόρῳ φήσαντες ὑποδύσασθαι
ματὺν αὐτῷ τὸ σωματίον, ἔτι τῷ ζῶντι τὸν αἰσώπασιν μεταπεμψα
μένης, ὁ ἐμπόρος ἰδὼν αὐτὸν ἔτι ἀναπαύσας, ποθέροσι φησι
πρὸς τὸν ζῶντι ἢ δὲ ἡ χυτῶ· ποτέρον ἔλεχος ὅσι δὲ μὲν δὲ, ἢ αὐ
θροῦτος· οὐτος εἰ μὴ φωνῶν εἶχεν, ὅδε μὲν αὐτῷ εἶδεν μὴ οὐχὶ δουεῖν
ἀσχοιήσας ἡν ἰατρί μοι τὴν πορείαν διέκοψας βυβυτῶν τῶ κατὰ ρ
ματῶς ἐνεκέρ· ταῦτ' εἰπὼν, ἀπὴν τὴν ἐαυτῷ ὁδόν· ὁ δὲ αἰσώπας
μετὰ δὲ ὅξας αὐτὸν, μείνον φησὶν· ὁ δὲ, μετὰ τραφείς, ἀπὸ φη
στῆρ' ἀπὸ μὲν ῥύ παρῶν τεκνύων· καὶ ὁ αἰσώπας, εἰπὲ μοι τίμος ἐ
νεκέρ· ἀπὸρὸς ἐλήλυθας· ἔτι ὁ ἐμπόρος· κατὰ ρμα, ἰατρί χησὸν
πείσασθαι· οὐδὲ ἀχίησιν ἔσαπες ὅντες, ὅδε μὲν αὐτῷ εἶδεν μὴ οὐχὶ δουεῖν
ἀσχοιήσας· ἔτι τίς ὅσι πείσας, πείσας ὡφελήσας οἷος τῷ μί· ἔτι ὅς,
τί δ' αὐτὸν ὀνάμει, σὺ γῆματος ὄρτος αὐτόχημα· ἔτι ὁ αἰσώπας, ὅ
πάρεσι σοι παιδία οἱ μοι ἀτακτοῦντα ἔτι καλόντα· βύτοισι ἐπίτη
στῆρ' με παιδάσας· ἔτι παρῶν αὐτοῖς ἀντίμορμους ἐσμαι· γε
λάσας δὲ ἐπὶ βύτῳ ὁ ἐμπόρος, φησὶν τῷ ζῶντι· πόσον τὸ κακὸν τῷ
τοπωλῆς ἀπὸ φησιν· ὁ δὲ, τῶν φησιν ὁ βολῶν· ὁ δὲ ἐμπόρος αὐτῷ
κατῶνς βείσας ὁ βολῶν κατεβάλλετο, λέγῃ· οὐδὲρ κατεθέμην,
ἔτι δὲ ἐν ἐπεία μὲν ὁ δὲ ἀσάρθῳ βίχας δὲ ἀφιομένων αὐ
τῶ οἱ καδε, παιδάσας δὲ οὐ πύτῳ μὲν τελοῦντα, τὸν αἰσώ
πασιν ἰδόντα καὶ ζῶντι χυθέντα, ἀνέκραξε· καὶ ὁ αἰσώπας ἀθῶνς ἔ
τι ἐμπόρῳ φησὶν· ἐχθροῦ μοι ἔτι παρῶν ἐλίας ἀπὸ δὲ ξιν· ὁ δὲ, γε

λάσας, εἰσελθὼν φησιν ἅπασαι βύς συνδύλασσε. τὸ δὲ, εἰσελ-
θὼν τε ἅπασά μιν, ἰδόντες ἐκείνοι, τί ποτε ἄρα κακὸν ἔ-
ῃ μῶν δευπότη φασὶ συμβέβηκεν, ὅτι σωματίον αἰχρὸν ἔ-
ῃ πρίσβ. ἅλως ἔοικεν, αὐτὶ βασιανίς τε βύβ. ἡ οἰκίας ὠνήσα-
β. μετὰ δὲ ὑπὸ λὺν καὶ ὅ ἐμπερσεῖσε λθὼν, τε πρὸς ὁδὸν ἀρεποσθῆ-
ναι βίς δούλοις ἐπέσηκε. μέγα δὲ γὰρ τὴν ἐπισσαν εἰς ἀσίαν
πορεύσθαι. οἱ μὲν ἔν αὐτίκα τὰ σκῆπη διεμερίζον. ὁ δὲ αἰσω-
πος ἐδῆ τε καὶ φορτίων αὐτῷ παρὰ χωρεῖν, ἅτε δὴ
νεωνήσθαι καὶ μήπω πρὸς τὰς βιαύτας ὑπερβίαις περὶ νασμῆ-
νω. τὸ δὲ, ἔῃ μὲν ἄραι βάλει. συνώμῃ παρὰ χρομῶν, ἐκεί-
νος ἔδῃ ἐλεγε πάντων νοπιώντων αὐτὸν μόνῳ ἀσυντελῆ τυ-
χάνειν. τὸ δὲ, ὅπερ αὐτῷ ἄραι βάλεται ἐπισπώντων, δῆλον ἔ-
κείσε περιβλεψάμενος, ἔσκηπεν ἀθήσας διάφορας σάκκας,
καὶ τρώμα τε, καὶ γυρῆθες, ἐν αὐτῷ γυρῆθον ἄρτων πεπληρωμέ-
νον ὃν ἀνοβαστάζειν ἔμελλον, αὐτῷ ἐπιτεθεῖν αἰελάς. οἱ δὲ τε-
λάσαντες, ἔῃ μὲν εἶναι μαρότερον τῷ χυδαίῳ βύβ. καὶ θάρ-
μας φάμενοι, ὅς μιν ἐμὴν ἐμπερσεν τὸ καφότερον ἐλπί-
β. ἄραι τὸ φορτίον, νῦν δὲ τὸ πάντων βαρύντα βῆ εἰλεβ, χιλῶ αἰ-
μῆν τοι τὴν ὠκυμένην αὐτῷ πληρῶσαι, ὑπολαβόντες τὸν γύρ-
ηθον ἐπιτιθέασιν ἑαῖσώπω. ὁ δὲ, ἡ τῷ ὥμων τὸ φορτίον ἀ-
πικρυσμένης, δῆλον ἔκείσε διελορεῖ. τὸν δὲ, ἰδὼν ὅ ἐμ-
περσε, ἀπεθαύμασεν. ἔφασκεν. αἰσῶπος εἰς τὸ κρῖν πέθυμος
ὦν, ἡ δὲ τὴν αὐτῷ τιμὴν ἐξέτισε. τὴν δὲ γὰρ φόρον ἡραβ. ἐ-
πεὶ δὲ ὥρας ἔσσης ἀείσον κατέλυσαν, αἰσῶπος κελεύσας ἄρ-
β. ὁ δὲ τῆσαι, ἡ μὲν αὐτὸν γύρηθον πολλῶν φάγνυνον ἐποίησεν. ὁ
θὲν ἔμετα τὸ ἀείσον καφοτέρω τῷ φορτίῳ γεγνότος, πέθυμό-
τερον ἔδιδε. καὶ δὴ ἔῃ σπέρας ἔκαστην χησσαν πάλιν ἀρτοδύ-
τησας, τῆς φεξῆς ἡμέρας κενὸν πάντ' ἀπασιν ὡς τῷ ὥμων ἀνέ-
χων τὸ γύρηθον, πρὸς ἀπάντων ἡφῶς ἔβίς συνδύλ' περὶ

χρηθεύοντες ὁρώσιν ἀμφίβολα γίνεσθαι, πότερον ὁ σαπρὸς ἐ-
στιν αἰσώπης, ἢ τις ἕτερος. Ἐκαστα μαθεῖσιν ἐκείνο εἶναι, θαυμα-
ζόντες ὅπως τὸ μεμελεσμένον ἀνθρώπῳ, νυνεχὲς πάλιν
ἐπ' αἰεὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ δαπάνω μὲν ἄρβυς ἀρά μνημον, ἐκεί-
νων τὰ σρώματα ἔτι τοιούτῃ σιδῶν ἐπιφορτισαμένων, ἀ-
μὴ φύσιν ἐλαχεν ἑταίρῳ δαπάνῃ. ὁ μὲν δ' ἐμπερος ὑπὸ τῆς
φύσεως γνόμενος, τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἀνδραπόδων ἐν κέρδι
πείθει. ὁ πελείφθην δ' αὖτ' ἰα. γραμματικὸς. φάλη. ἔοικε
ζώπης, ὅν δέ τις αὖτ' ἐν κέρδι ἐν συμβουλίᾳ εἰς σάμον ἀπα-
ραι, ὡς ἐκείνῃ ἐν κέρδι ἐν κέρδι ἀπεμπολήσονται τὰ ζώμα-
τια, πείθει. ἔοικε, μπερος ἐπὶ βᾶς τῶν ζώμα, τῶν γραμματικῶν
ἐν κέρδι φάλη κληνὰς τοιαύτας ἀμφιέσας, ἵστησιν ἀμφω ὑπὸ τῶ
πρωτοκλείου. τὸ δ' αἰσώπης, ἐπὶ μετὰ μόθεν εἶχε κοσμήσαι, ὁλος
ἡλικία ἀμάρτημα, ἐοικέντα σάμῃς βούβω περιπατάσας, μέσον
ἀμφοῖν ἐστίν, ὡς ἔβης ὁρώντας ἐξίστασθαι λέγοντας. πείθει
βούβω τὸ βδέλυγμα τὸ ἔβης ἀλλὰς ἀφανίζον. αἰσώπης δέ καὶ
περὶ τὴν ποταμὴν σιωπῶντος, ἵστα μὲν βούβω κληνὰ πρὸς αὐ-
τοῦ ἀπενίζω. ξάνθος δέ οὐ φιλόσοφος εἰς τὴν οἰκὴν ἐν τῇ
νικαύτῃ τῇ ζάμῳ, πρὸς τὴν ὑπὸ τῷ ἀγρῶν, ἔθεα σάμῃς τῇ
μὲν δὲ οὐκ αἰσώπης ἐν ἀπείρῃ παρὶς αὐτοῦ, μέσον δέ βού-
βω τῇ αἰσώπης, ἡλικία τῇ τῇ ἐμπερὶς ἐπὶ νοίαν, ὅπως τῇ αἰσώ-
πης ἐν κέρδι ἐπὶ τῇ τῇ, ὡς τῇ παρὰ θέσει τῇ ἀντιδρῶν κακίους ἐ-
αυτὸ τοῦ ρεανίφαν ὑπὸ αἰσώπης ἐπὶ τῇ τῇ, ἐπὶ τῇ τῇ φά-
λῃ, κῆθεν αὐτὸς ἐπὶ τῇ, καππαδῶν. ἔοικε ξάνθος. τίς οὐκ οἶδας ποι-
εῖν. ὁ δέ, πάλιν. ἔοικε βούβῃς αἰσώπης ἐξίστασθαι. τῇ δέ χολαστῇ
οἰκὸς ξάνθος ἐν τῇ, ὡς εἶδεν αὐτὸν γέλασαντα ἔπειτα φη-
μαντα τοῦς ὁδόντας ἐξ αἰφνης, καὶ τι τέρας ὁρᾶν δεξάμεν,
ἔτι μὲν, ἡ κληνὰ ἐπὶ τῇ ὁδόντας ἐχουσα λέγοντας, τῇ δέ, τίποτε
ἀρα ἰδὼν ἐξίστασθαι, τῇ δ' ὡς ἐκείνῃ ἐξίστασθαι, ἀλλ' ἐρρίγησε, πάλιν

Ἰσθμὸν δὲ βυλομένῃ γυναικὶ πρὸς τὴν ἡρόδω, εἰς τὴν αὐτὴν προσελθὼν
ἔειπεν ὅτι φησὶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἐλάσσῃ. ἔπειτα ἀπὸ τῆς θαλάσσης
πρὸς τὸν ἰσθμὸν. τὸ δὲ ἀμικχανήσαντες τὸ ὄλῳ ἔλῳ λόγῳ, καὶ τὸ ἀθέ-
ως ἀναχωρήσαντες, ὁ ξάνθος δὲ μὴ πρόφησι, ἥσου τιμήματα ὁ
Ἰάλλης. τὸ δὲ, χιλίων ὀβολῶν ἀποκτενισμὸν, πρὸς τὸν ἔτε-
ρον ἦλθεν, ὃ περὶ ἀλλοτρίαν ἀκρίβειαν τὸ τίμημα. καὶ μὴν τοὶ καὶ
τὸν ἐρομένην τοῦ φιλοσόφου, ποθὲν αὐτῇ, καὶ ἀκρίβειαν τοῦ
λυδίου, καὶ ἐπὶ τὸν ἐρομένην, τίς οἶδας ποιεῖν, καὶ κέρει φαμένην
πάρει, πάλιν ἐν ἐλάσσῃ αἰσώπῃ. τὸ χολαστικῶν δὲ πινος ἀπο-
ρρομένην, τίς δὴ ποτε εἶδος πρὸς πάρει γελαῖ, ἕτερος πρὸς αὐτὸν
εἶπεν. εἰ βούληται καὶ συνθάλαττος ῥάγος ἀκρίβειαν, ἔρω τῇσι. ὁ δὲ
ξάνθος, καὶ αὐτὸς ἤρετο τὸν ἐμπερον, ποσὸν τιμήματος ὁ γραμ-
ματικὸς. καὶ κέρει ῥιχίλιον ὀβολῶν ἀποκτενισμὸν, δυο-
φόρως ὁ φιλόσοφος ἤρετο τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμῆματος. ἔ-
πειτα εἰς ἀπὸ τῆς. τὸ δὲ χολαστικῶν ἐρομένην, εἰ μὴ ἤρεσερ αὐτῷ
τὰ σώματα, καὶ φησὶν. ἀλλὰ δόγμα κείται, μὴ αὐτὸν ποδο-
ῶν εἶσθαι τὸ πολυτίμων. ἐμὸς δὲ τοῦ Ἰσθμοῦ φαμένην, ἀλλὰ τῷ
εἶδος ἔχει, τὸν ἰσθμὸν αἰχρὸν τοῦτον, εἰς νόμος ἐμπεδῶν ἵστα
μὴ ὧν ἴσθαι. τὴν αὐτὴν καὶ καὶ οὗτος λήγουσιν εἰσὶ σφ. καὶ
ἡμεῖς τὸ τίμημα τούτου καὶ ἀποκτενισμὸν. ὁ ξάνθος ἔφη. ἀλλὰ γε-
λοῖον αὐτῇ, ὃ μᾶς μὲν ἐκ τῆς τῆς τιμῆματος, ἐμὲ δὲ, τὸν δοῦλον ὡ-
ρήσασθαι. ἀλλὰ ὡς τε καὶ τὸ γυναικὸν μὲν καὶ ἀλλοτρίαν ὅρ, εἰ καὶ αὐτὴ
χοῖβον ὑπὸ ἀχρὸν σώματις ὑπὲρ τῆς εἶσθαι. τὸ δὲ χολαστικῶν αὐ-
τὸς εἰπὼν, ἀλλὰ εἴς τὴν γνῶμην, καὶ τὸ μὴ πείθεσθαι γυναικὶ, ὁ φι-
λόσοφος εἰπερ ἀβωμένην πρότερον πείραν, εἰ οἱ δὲ τιμήματα
τὸ τίμημα μάτῳ ἀποκτενισμὸν. προσελθὼν γυναικὶ αἰσώπῃ, καὶ
ρεφῇ. ἔπειτα, μὴ καὶ ἐλὺν μὲν. ἔπειτα ὁ ξάνθος, ἀπὸ ἀλλοτρίαν. καὶ
κέρει, καὶ γυναικὶ. ἔπειτα ὁ ξάνθος ἀμαρτῆς ἀλλοτρίαν ὡς πάλιν λόγῳ
καὶ ἐπὶ τῷ μῶν ἀποκτενισμὸν ἐκ πάλιν, ἤρετο, ποτὲ πρὸς εἰ. ὁ δὲ,

μέλας Φησί· καὶ ὁ ξάνθος, ὃ τὸ Φημί, ἀλλὰ ποθεν ἐγγήνηται.
ὅς, ἐκ τῆς γαστρὸς τῆς μηδ' ὁσμευ· καὶ ὁ ξάνθος, οὐ τὸ βλεῖται· ἀλλ'
ἐν πύλῳ τὸ πω ἐγγήνηται· καὶ εἰνός, ὃ καὶ ἡ φλέμοι ἡ μήτηρ
μου, πότερον ἐν αὐτῷ πεῖ καὶ ἄλλῳ πεῖ· καὶ ὁ φιλόσοφος, τί δὲ πρῶτον
τὸν ἐπίσταται· καὶ εἰνός ὃ δέν· καὶ ὁ ξάνθος, τίνα ῥόπον· ὃ δὲ, ἐ
πειδὴ περὶ τοῦ πάντεσσι πρῶτον ἐπικρίναντο, ἐμοὶ δὲ κατέλα
βον οὐδ' ἐμ· καὶ ὁ πύλῳ τοῖς οἰχολασινοῖν περὶ φύσιν ἀγέμενοι,
μὴ τὴν θέσαν πρῶτον ἐφασαν, πᾶν καλῶς ἀπεκρίνατο· ὃ δὲ
ῥῆσις ὅτιν ἀνθρώπος ὃς αὐτὸν ἐπιδείκνυται· διὰ τὸ αὐτὸ δηλαδὴ
καὶ ἐπὶ λαοῖς ὃς ὁ ξάνθος φησί· βούλει πρῶτον αἰσθεῖσθαι· καὶ ὁ αἰσθ
σε· ἐμὲ πρὸς τὸ συμβούλῳ δέν, ὃ πότερον οἰκὸς ἐβέλτιον,
ἢ πρὶ ἀποθῆναι μὴ, ποῖον οὐδ' εἰς τὸ ὃ δέν πρὸς βίαν ποιεῖ· τὸ πᾶν
ἐπὶ τῇ σῇ καὶ τῇ γνώμῃ καὶ μὴ βούλη, ἐλλαντὶς θύραν αὐτοῖ
ξας, ἀργύριον ἀείθμε· εἰ δὲ μή, σιωπῇ· πάλιν οὐν οἰχολασι
νοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐφασαν· καὶ τοὺς θεοὺς νενίκηκε τὸν καλὸν καὶ
τὴν· τὸ δὲ ξάνθος φησάντος, ἐπὶ πρῶτον αἰσθεῖσθαι, δὲρα περὶ αἰσθ
σε, γέλασας ὁ αἰσθσεῖς ἐφκ· τοῦτο εἰς βελήσομαι πρῶτον, οὐ
πάντεσσι χήσομαι· οἱ συμβούλῳ, ὡς δὴ καὶ οἱ μὴ πρῶτον ἐ
μοὶ· καὶ ὁ ξάνθος, καλῶς μὲν λέγεις· ἀλλ' αἰσχρὸς εἶ· καὶ εἰ
νός, εἰς τὸν νοῦν ἀφοραῖ· ἀλλ' φιλόσοφε, καὶ μὴ εἰς τὴν ὄψιν.
τότε ὡς ἐμὲ πρὸς περὶ αὐτῶν ὁ ξάνθος φησί· πόσον τὸ πωλεῖς
καὶ ὅς, καὶ τομῇ σάμῃ πρὸς τὴν ἐμὴν, ὅτι τοὺς ἀξίους (ὃ
παῖδας ἀφίς, τὸν αἰσχρὸν τὸν εἶλα· θάτερον ὅν λοιπῶν
ὦν καὶ· τὸ πωλὲν δὲ πρὸς δομα λάβε· καὶ ὁ ξάνθος, ὃ δὲ τα, ἀλλὰ τὸ
τον· καὶ ὁ ἐμπερος, ἐξήκοντα ὁβολῶν ὦν καὶ· καὶ οἱ μὴ οἰχολα
σινοὶ πρὸς αὐτὸν μαζυνομένης, κατέθεντο· ὃ δὲ ξάνθος ἐ
κτίσαστο· οἱ τὸν τελῶναι τὸ πρῶτον μεμαθηότες, πρὸς αὐτὸν
ἀνδρείοντες, τίς μὲν ὁ ἀπεμπωλῆσας, τίς δὲ πρὶ ἀμνησ· αἰ
χνομένῳ δ' ἀμφοτέρων ἐαυτοὺς ἀντιπείνειν διὰ τὸ πειν

νοητός

ναίηός εἴσω κληθῶναι τὸν νεώνητον κελυγῶσος, μίαν δ' ἄλλωρ
μᾶλλον ὀρεῖσθαι, ὥς ἀραβῶνα τὴν κληθῶσιν ἀρπάζουσα, τὸν νε-
ώνητον ἐκδραμῶσα, ἐκάλει καὶ κείνη Φαμμένη, ἡ δὲ ἐξ ὧν παρῆ
μι. ἐκπαλαγεῖσα σύφνησι θῆ; καὶ ὅς, ναί. καὶ κείνη, ἀβασταντος,
μὴ θίσεσθαι εἴσω, καὶ πάντες Φύγῃσι. ὁ μὲν τοι εἰ ἄλλης ἐξελ-
θῶσος, καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν, παταχθείησιν Φαμμένης τὸ πρόσω-
πον, εἰ δ' ἄρ' οἴσεσθαι, ἀλλὰ μὴ προσεπίσημοι, εἰσελθὼν ἐστὶ αὐ-
τι κερὶ τῆς δεσποίνης. ἡ δὲ τῶν θεασαμένη, ἔς ὃ φησὶ ἀπεσρέφε
πρὸς τὸν ἀνδρα, Φαμμένη, πόθεν μοι τὸ τέραις ὡς ἐγὼ εἶδον. ἐκ-
βαλε αὐτὸν τῆς προσώπου μου. καὶ κείνος ἀλίσσοι κινεῖα, μὴ ὑπὸ
σιωπῆς μου τὸν νεώνητον. ἡ δὲ, δὴ λος εἶξάνθεμισήσας με, ἐτέ-
ραν ἀρετῆς βαλόμενος. εἰς ὅσας αἰδύμενος φρασάμοι, ὡς
τῆς οἰκίας ἀναχωρήσω, τὸν κινεῖα Φαλόν μοι τὸν κινεῖ-
μιας. ὥς αὐτὴν αὐτῆς δυσαναχέτουσα λαβείαν, Φύγῃ. δὲ
οὐν μοι τὴν παροικίαν, καὶ παρὰ σομά. πρὸς ταῦτα τῆς ξάνθου
μεμφαμένη τὸν αἰσώπον ὡς καὶ μὴ τὸ δὲ ὅτι αἰσώπιν αὐτὴν
ξάμενον παρὶ τῆς ἐν τῷ βαδίσει οὐκ ἔσας, νυνὶ δὲ πρὸς τὴν γυναι-
κα μὴ δὲ ν λέγοντα, αἰσώπος ἐφ. βαλε αὐτὴν εἰς τὸ βαλθρον.
εἰ ὁ ξάνθος, παῦν ἐκπαλμα. ἡ οὐκ οἶσθ' ὅτι ταῦτα ὡς ἐμαυτῶ
εἰρησῇ. καὶ ὁ αἰσώπος, ὅς αὖς τῆς γυναικός, καὶ κείνος, πᾶν μὲν οὐκ
δραπέτα. εἰ πρὸς τὸ αἰσώπος κροτήσας εἰς τὸ μέσον τὸν κῆδε, με-
γάλως ἀνέκραξε, ξάνθος ὁ φιλόσοφος γυναικοκρατεῖται. εἰς τῶ
φεις πρὸς ταῦτα δὲ ἀποιναν ἐφ. σὺ ὡς ἀποιν ἐβλάττε φιλό-
σοφον ὡς ἡσάσαισι δοῦλον, νέον, ἀσωμαβῶντα, σφειγῶντα, ὃν
δὲ γυμνῶσε καὶ ὡς βαλανείωθεῖσθαι, καὶ σοι πρὸς παῖδά τῶ
εἰς αἰσχύνει φιλοσόφου. ἀρετὴ δὲ, χρυσοῦ ἐξουφίμει τὸ σόμ,
βιαῦτα λέγει. καὶ αἰ μ' ὀργαῖς κινεῖσθαι θαλαττίων. καὶ αἰ δὲ ποῦ
μ'. εἰ πρὸς θορμῶ πνοῇ. δὲ μὲν δὲ πενίαν. δὲ μὲν δὲ ἀλλὰ μινεῖα.
παλὴν δὲ ἐν τῷ δὲ μὲν, ὡς γυνὴ κακὴ. σὺ δὲ ἀποινὰ φιλοσό-

Φουβωή οὔσα, ὑπὸ καλῶν νεανίσκων ὑπερέττειται μήθελε.
μήπως ὑβριν δ' ἀνδρί σου πρὸς ῥίψῃς. ἡ δὲ, ταῦτα ἀκῶσασα, καὶ
πρὸς μηδέν ἀντειπεῖν δυνηθεῖσα, πόνον ἀνδρὸς φησὶ τὸ καλῶς τῷ
το τεθήρακας. ἀλλὰ καὶ λαλῶς ὅσα πρὸς οὗτος φαίνεται καὶ
ἀβελῶτος. διαλαλῶσμαι τοίνυν αὐτῷ. καὶ ὁ ξάνθος, αἰσώπων
δὴ καὶ καί σοι ἡ σὴ δέσποινά. καὶ ὁ αἰσώπων, εἰρωνεύσας μῦθος,
μέγα τι χεῖμα φησὶ τὸ παρ' αὐτῶν γινώσκαι. καὶ ὁ ξάνθος, σὶώπων
τὸν ἴδμεν. ὠνησάμενος γάρ σε εἰς δουλείαν, οὐκ εἰς ἀντιλογί-
αν. τῇ δ' ὑπεράγα ξάνθος ἐπεσθαι δ' αἰσώπων κελύσας, πρὸς τινὰ
τῶν κήπων ἡ κεν ὠνησάμενος λαχνα. τὸ δὲ κηπώρ' ἐδέσμευε λα-
χάνων θερίσαντος, ἀνείληφεν αἰσώπων. τὸ δὲ ξάνθος μέλλοντος
ἤδη δ' κηπώρ' ἡ βαλάντ' τὸ κέρμα, ὁ κηπώρ' ἔα κύριε φη-
σὶν, ἐν ὅς περ λήματα παρὰ σοῦ δέομαι. καὶ ὁ ξάνθος, τί νος. καὶ
ὁ δ', τί δὴ ποτε γὰρ μὲν παρ' ἐμῶν ἴδμεν. τῶν λαχάνων, καὶ περ
ἐπιμελῶς σιγαλίζόμενα τε ἐὰρ δ' ἴδμεν, βραδείαν ὁμῶς
ἡ εἰς τὸ αὐξάνειν, οἷς δ' αὖ βέλτε ἡ εἰς ἀνάλυτον, καὶ βίμηδε μὲν
αἶς ἐπιμελείας ἀξισμῶν οἷς, τοῦτο οἷς ὁ ξυτέρ' ἡ βέλτε οἷς. ὁ μὲν
οὖν ξάνθος, καὶ τοὶ φιλοσόφ' ἡ ζήτησεως οὐσας, μηδέν ἐτερον
συνροήσας εἰπεῖν, ἡ θεία προνοία ἐπὶ τὸ πρὸς τοῖς ἄλλοις διοικεῖ
σθαι φησὶν. ὁ δ' αἰσώπων παρ' αὐτῶν γὰρ, ἐπέλασε. καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ φι-
λόσοφος πῶτερον γὰρ ἡ κατὰ γὰρ. καὶ ὁ αἰσώπων, κατὰ γὰρ
λαφῶσιν, ἀλλ' οὐ, τὸ δὲ διδάξαντός σε. ἀλλ' ὑπὸ θείας προνοί-
ας γίμεται, ταῦθ' ἡ σοφῶν ἀνδρῶν τυγχάνει ἡ λύσεως. περὶ δ'
αὐτοῖν ἐμὲ, καὶ γὰρ λύσω τὸ πρόβλημα. ἐν βούτῳ βίνω ὁ ξάν-
θος ἐπιστραφεῖς, λέγει δ' κηπώρ' ἡ κησά πάντων ἀπερὲς ὅστις
ὦ τῶν, ἐμὲ γὰρ ἐν βούτῳ ἀμροαθροῖς διαλεχθέντα, τὰ νῦν
ἐν κήπῳ λύφιν σοφίσματα. πάντες δέ μοι οὐ τοσὶ πολλῶν περὶ ἐ-
χων ἀκολουθίας, τοῦτο περὶ ἀνέμῳ, ἡ λύσεως τὰ ξητῶ
ἐν βούτῳ. ἐπὶ κηπώρ' οὐ βεῖς ὁ αἰσώπων γράμματα οἶδεν, οἶμοι

ἡ δὲ Τυχία· ἀλλὰ φράσον ὧς· εἰ τὸ ζήτημα μὲν ἐπὶ τὴν διαστο-
φικὴν ἐγνωσας· ἔοικε αἰσώπῳ, ἡ γυνὴ Φοῖβον ἐπεὶ δὲ πρὸς δὴ τε-
ρον γάμον ἔλθῃ, τέκνα ἐκ τῆς προτέρης ἀνδρὸς ἔχουσα, εἰ περ ἄ-
ρῃ καὶ τὸν ἀνδρα τέκνα ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς τεκνοποιήσῃ
μῆλον, ἀμὲν αὐτὴ τέκνα ἐκ γάμοιο, τοῦτον μὲν τηρῶν· ἀλλὰ
ρεν ἐν τῷ ἀνδρὶ, τοῦτον δὲ μὴ βλάπτῃ· τὸν ἐν ἐκαστοῖς ἐν δὲ
κινδύῳ τὴν διαφορὰν· τὰ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς, φιλοσόφους ἔειπε μελ-
πέφουσα διαγίνεσθαι· τὰ δὲ ἐξ ἀλλοτρίων ὠδύνων, μισοῖ· καὶ ζήλοισι
πρὸς αὐτὴν, τὴν ἐκείνων βροχὴν περιόψασα· οἷς αὐτῆς περ
τίθεται τέκνοις· τὰ μὲν γὰρ, φύσει ὡς οἰκεία φιλεῖ· ἀπέρ-
χει δὲ τὰ τῶν ἀνδρῶν ὡς ἀλλότρια· τὸν ἴσον δὲ καὶ ἡ γυνὴ πόπον, τὸ
αὐτομάτως ἐξ αὐτῆς φυομένων, μὴ τηρῶν· ἀλλὰ αὐτὸς ἐμφυτὸς
ἐστὶν, τοῦτον γίνεσθαι μὴ βλάπτῃ· ἔχειν καὶ μάλλον ὡς γνήσια τὰ οἰ-
κεία πέφδεσθαι λαλεῖ· τοῖς δὲ πατρὸς σφύρασμα μὲν οὐ τοσαύ-
την ὡς νόθοις τὴν βροχὴν νέμει· ὡς τούτοις ἡσθεῖς ὁ κτηνὸς, πρὸς
τεύχεσι δὲ νύμφησι, ὅτι μετὰ μηχανοῦ λύπης καὶ ἀδολοχίας
ἐκούφισας· ἀπὸ τοῦ προῖνα φέρων τὰ λαχάνια· ἔοικε οἱ σιτῆ-
ρον δὲ, ὡς εἰς οἰκείον ἡνέπον βαδίζων λαμβάνει· μετὰ μὲν
δὲ πάλιν εἰς τὸ βαλανεῖον ἐλθόντος τὸ ξάνθον, καί τις ἐν τῷ
χόντρῳ ἐκείνῳ φίλων, ἔπειτα τὸν αἰσώπῳ εἰρηκότι, εἰς τετὶ
οἰκίαν προσδραμεῖν, ἔφηνεν εἰς τὴν χύβαν ἐμβαλόντα ἐφῆ-
σαι, ἐκείνος ἀπελθὼν, ἡσθεῖς ἐν ἀφανείᾳ εἰς τὴν χύβαν ἐφῆ-
ραλῶν· ὁ δὲ δὴ ξάνθος ἀμὰ τοῖς φίλοις λουσάμενος ἐκάλει
τοὺς συναεισῆσόντες· πρὸς μενέβρι ἔως λιπῶν φαῖν γὰρ ἐ-
σαι τὸ δειπνῶν· ἔως μὴ δειν τῇ κικιλίᾳ τῆς δεσμοῦ βύς φί-
λος κείνῳ, ἀλλὰ δοκιμαζέτω τὴν προθυμίαν· τὸ δὲ, εἰ ξάνθον, ἔ-
πειτα τὴν οἰκίαν ἀφικομένην, ὁ ξάνθος φησὶ, δοσὴ μὲν ἀπὸ λα-
βῆς εἶναι αἰσώπῳ· τὸ δὲ καὶ ἀπορροίας τὰ λαβῆς λαβόντες καὶ ἐ-
πιδεδωκότας, ὁ ξάνθος ἡ δὲ δυσωδίας ἀναπληροῦσθαι, φησὶ

τὸ τὸ Φησὶν αἰσώπε. Ἐὶ ὅς, ἀπὸ λουβρῶς ἐκὲν λάσπας. τὸν δὲ,
τῇ παρῶσι αἰσώ φιλῶν τὴν ὀργὴν ἐπισχόντος, καὶ λευκάνει
αὐτὸν παρὰ τελευτῇ αἰκιδάσαντος, αἰσώπας τὴν λευκάνω θείας
ἵστατο. καὶ ὁ ξάνθος, οὐνί πῃ εἰς; καὶ κείνος, ἐν τέτε λταί μοι ταῦ-
τα ποιῆν, ὅσα αὐτὸν ἐπιστάξῃς. σὺ δὲ νῦν οὐκ εἴπας, βαλεῖ ὕδωρ εἰς
τὴν λευκάνω, καὶ νίψας τοὺς πόδας μου, καὶ θείας τὰς ἐμβαλάδας,
καὶ ὅσα ἐφείξῃς. πρὸς δὲ ταῦτα τοῖς φίλοις ὁ ξάνθος ἐφ. μή
γρ δοῦλον ἐπιδάμω; οὐκ ἔστιν ὅπως. ἀλλὰ διδάσκαλον. ἀνὰ
κλιθέντων τῶν αὐτῶν, καὶ τὸ ξάνθου τὸν αἰσώπας βῶπτήσαν-
τος, εἰς φηται ἡ φακὴ, δίδυμι λαβὼν ἐκείνος τὸν τῷ φακῇ νό-
κον ἀνέδωκεν. ὁ δὲ ξάνθος λαβὼν, καὶ οἰκθεὶς ἐνεκεν τοῦ πεί-
ραν λαβεῖν τῇ ἐφείσεως τὴν φακὴν δέξαται, τοῖς δακτύλοις
διαβίψας ἐφ. καλῶς ἐφ. νόμισον. τὰ δὲ, μόνον τὸ ὕδωρ κε-
νώσαντος ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ παρὰ τελευτῇ, ὁ ξάνθος, πρὸς τὴν ἡφαι-
στῆ φησὶ. καὶ ὅς, ἐλαβες αὐτήν. καὶ ὁ ξάνθος, ἐν αὐτῇ φησὶ
σας, καὶ ὁ αἰσώπας, μαλιστα. φακὴν γρ ἐν ἡφαιστῇ εἰπας, ἀλλ' οὐ-
φακῆς, ὃ δὲ πληθυντικῶς λέγεται. ὁ μὲν οὖν ξάνθος ἀπείσας
τοῖς ὁλοῖς, αὐτοὺς ἐταῖροι ἐφ. οὐβς εἰς μανίαν με περιέβη.
εἰς τρεφεῖς πρὸς τὸν αἰσώπας, εἰπεν. ἀλλ' ἵνα μή δόξω κακὴ
δοῦλε τοῖς φίλοις ἐνυβρίζην, ἀπελθὼν ὥνησαι πόδας χιρεῖας
τέτταρας. καὶ διὰ ταχέων ἐφείσας παρὰ τελευτῇ, αὐτὸν τὰς πε-
νήσαντες, καὶ τὸν ποδῶν ἐφομῶν, ὁ ξάνθος ἀλόγως θέλων τυ-
ψαί τὸν αἰσώπας, αὐτοῦ περιτίθεν εἰς χεῖρας ἀχολοιμέ-
νου, ἐν αὐτῷ ποδῶν ἐκ τῇ χύδας λαθεαίως ἀνελόμενος, ἐ-
κρυψε. μετὰ μικρὸν δὲ καὶ ὁ αἰσώπας ἐλθὼν, καὶ τὴν χύδα
ἐπισπείσας, ὥς τοὺς ῥεῖς μόνους πόδας ἑώρακε, σπῆ-
κεν ἐπιβελῶν αὐτῷ τὴν ἀπὸ τῆς ἡφαιστῆ. καὶ δὲ κατὰ δρᾶμων ὡς τὸ αὐ-
τῷ, ἔσσι δὲ οὐ μὲν χεῖρας τὸν ἐν αὐτῷ ποδῶν τῇ μαχαίρᾳ περιε-
λῶν, ἔσσι δὲ τῶν φίλων φιλώσας, εἰς τὴν χύδα ἐρεῖφε. ἔσσι δὲ
ἄλλοις.

ἄλλοις· ξάνθος δὲ δέισας, μή πως αἰσώπας τὸν ὑφαρμένοντα
παδῶν ἔχαιρων ἀποδράσιν, αὐθις εἰς τὴν χύβαν αὐτὸν ἐνέ-
βαλε. τὸ δ' αἰσώπας τὸν πόδας εἰς τὸ βιβλίον κενώσαντος, ἔ-
πεντε τούτῳ ἀναφανέντων, ὁ ξάνθος, τί τοῦτό φησιν αἰσώπας.
πῶς πέντε· καὶ κτεῖνος, ὅς οὐ χοίρω πόσους ἔχεν τὸν πόδα· καὶ ὁ
ξάνθος, ὁ κτεῖ· καὶ ὁ αἰσώπας, εἰσὶν οὐκ ἐν ταυτοῖς πέντε· καὶ ὁ σι-
τλόμηνος χοῖρος νέμεται καὶ τῶ βίβλους· καὶ ὁ ξάνθος πᾶν βα-
ρύνει ὡς ὅταν, πρὸς τοὺς φίλους φησὶν· ἔχ' ἡμεῶν πρόσθεν εἰ-
πόν, ὡς τάχιστα μετὰς μανίαν οὐβὸς δὴ περιβέβηκε· καὶ ὁ αἰ-
σώπας, δέσποτα οὐκ οἶσθ' ὅτι τὸ ἐκπρόσθεός τε καὶ ἀφαιρέσε-
ως εἰς τὸ κατὰ λόγον πῶς συγχεφαλαίου μνησθῆναι ἀμάρ-
τημα; ὁ μὲν οὖν ξάνθος μηδεμίαν αἰτίαν ἀπὸ σώτων ἀρη-
κῶς μασιγῶσαι τὸν αἰσώπασιν, ἡσυχασε. τῇ δὲ περὶ αὐτὸν χολασ-
κῶν τις κλυτελὲς ἀπεπείσας δέσπονον, σὺν ἄλλοις χολαστικῶς
καὶ τὸν ξάνθον κέκλινεν· ἀποχρημνῶν τὸν τῶν, ὁ ξάνθος μερί-
δας ἐκ τῶν παρὰ κλημνῶν ἀνελόμηνος ἐπιλέκτους, καὶ τῶ αἰ-
σώπῳ ὁποῦν ἐφεσῶτι δούς, τῇ ἀποούσῃ μοι φησὶ πρὸς αὐτὸν
ταῦτα ἰπὶ δὲ ἀπελθῶν· ὁ δ' ἀπὸ τῶν, καθ' ἑαυτὸν ἐν ἐρόφῃ, μὲν κα-
ρὸς τί σασθ' αἰμοῦ μὲν δέσποιναν, ἀρβύων μετὰ κενώρητος ἡλ-
θον ἐσιωπῶν· ὁ φέται τὸν τῶν εἰς τὸ δεσπότη μου ἀνοῖ· ἀφ' ἡμῶν
μνησθῶν οὐκ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ καθίσας ἐν τῷ προσόμοι, ἔτι
δέσποιναν ἐκκαλέσας, τὴν αὐτοῦ δὲ μερίδων ἰπὶ πρόσθεν
αὐτῷ τέθεικε· καὶ φησὶ, δέσποιναν. ταῦτα πάντα ὁ δεσπότης πᾶ-
ν ἡμῶν οὐκ οἶ, ἀλλὰ τῇ ἀνοῖσιν· καὶ τὴν κύναν καλέσας καὶ εἰ-
πὼν ἐλθέ λύνειν αὐτῇ, οἱ γὰρ ὁ δεσπότης ταῦτα ἐπέταξε
δοθῆναι, ἀρὰ μέρος τῇ κυρὶ πᾶν παρὲς βαλε· μετὰ ὅβυβρος
τὸν δεσπότην πάλιν ἐλθῶν, ἔρωτηθῆς εἰ τῇ ἀνοῖσιν δέδω-
κε πᾶν, πᾶν φησὶ· ἔνῳπιον ἐμὸν πᾶν κατέφαγε· τὸ δ' ἐ-
πὶ νερομὲν ἔτι τίποτε ἄρα ἐσθίειν ἐλεῖν, ἐκτεῖνος, ἐμοὶ μὲν

Φησιν οὐδὲ τι ἄρ' εἴρηκε καθεαυτῶν δέ σι χάρειταις ἡδεῖ· ἡ μὲν
τοῖσι γυνή τοῦ ξάνθου συμφορὰν τὸ πρῶτον ποιῶσα μὲν, ἃ πε-
ρὶ δ' αὐτῆρα ἡ κενυρὸς ἐλεγχθεῖσα τῇ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀνεία, ἃ
ἐπειπὺσα· ἡ μὲν μὲν τι τὰ λοιπὸν συνοικήσειν αὐτῷ, εἴσω πα-
ρελθῶσα τὰ κοιτῶνος ἐθελῶς· τὰ δὲ πρὸς τοῦ περὶ οὗ πρὸς τὸν, καὶ ζῆ-
τηματῶν πρὸς ἀλλήλους προτεινομένων, καὶ ἐν ὅς αὐτῶν ἃ πο-
ρήσαντος, πηνίκα ἀνγχοῖτο μέγα ληὲν ἀνθρώποις ἱεραχί, αἱ
σωπὸς ὁ ποῖσεν ἔως εἴπεν· ἡνίκα ἀνὸν νεκροὶ ἀνίσταμενοι, τὰ
ἐαυτῶν ἃ πατὴρ σῶσι τῇ μάλα· καὶ οἱ σχολαστικοὶ πελάσαντες ἐ-
φασαν, μόνων δὲ τὸν ὀνεώνητος· ἐπερὶ δὲ πάλιν περὶ ἐνός, ὁ
τοῦ χάρειν τὸ μὲν πρὸς ὁρᾶν πρὸς φαγὴν ἐλκόμενον οὐβόα, ὁ
χοῖρος ὅτι μάλιστα κερᾶς· αἱ σωπὸς αὐτῆς ἐφ' ὅτι τὸ μὲν πρὸ-
βᾶν κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀμελγῆς μῆλον, ἢ ἃ τὸ πρὸς βᾶρος ἀπ-
τιθέμενον, σγῆν ἔπεται· διὸ καὶ ὑποσκελιζόμενον ἃ τὸν σίδηρον
ὀρῶν, οὐδὲν δεινὸν ὑποπᾶει· ἀλλ' ἐκείνα τὰ συνήθη καὶ μόνον
δοκεῖ πείσεσθαι· ὁ δὲ χοῖρος ἃ τε δὴ μὲν τὰ μελγῆς μῆλος, μήτε κ-
ρόμενος, μήτε συνειδὼς ἐαυτῷ πρὸς τὴν τοιούτων ἐλκόμε-
τος, ἀλλ' ὅτι τῶν σαρκῶν αὐτῆς μόνων δὲ χεῖρα, ἐκὸς βοᾶ· βού-
τῶν οὐτῶν ἐκὸς τῶν, οἱ σχολαστικοὶ πάλιν ἐπὶ νῆσαν αὐτῆς, βᾶ π-
τες εἰς ἐλῶτα· παυσαμένη οὐ μὲν τοῖς τὸ πρὸς, καὶ τοῦ ξάνθου
πρὸς τὴν οἰκίαν ἃ πορῶσαντος, καὶ τῇ γυναικὶ συνήθως ὀρμή-
σαντος πρὸς λαλῆν, ἐκείνη βούβρ' ἃ πρὸς ἀφῆσα, φησὶ, μήμου
πλησίον γῆν· ὁ σμοῖ τὴν πρὸς οἶκόν μου, καὶ ἃ πρὸς αἰσμαι· οὐδὲ
τῇ ἀνμείναιμι σὺν σὶ βούβρ' ἃ τῶν· σὺ δ' ἃ πρὸς τῶν τὴν νῦν ἀπο-
αλῆδε, ἢ πρὸς πρὸς μερίδας· ἃ ὁ ξάνθος ἐκ πρὸς ἀγῆς λέ-
γει, ἃ ἡδὲ πρὸς τῶν μοῖς τι καὶ πάλιν αἰσώπης· ἃ πρὸς τῇ
γυναικὶ καὶ φησὶ, κνεία· ἐμὲ πρὸς πρὸς σὺ μεθύεις, τίρι τὰς με-
ρίδας πρὸς πρὸς, οὐχὶ σὶ; μάδ', ἐμοὶ μὲν οὐ φησιν ἐκείνη, τῇ
κνεί· καὶ ὁ ξάνθος τῷ αἰσώπῳ κληθεῖ τι φησὶ· τίρι δὲ δωκεας

τοὺς μερίδας, καὶ κείνος τῇ ἀνοσχῇ. καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ὁ
ξάνθος, οὐδὲν ἔλαβες. καὶ κείνη, οὐδὲν. καὶ ὁ αἰσωπος, τίνι γὰρ
ἐκέλευσας δέσποτα τοὺς μερίδας δοθῶναι. καὶ κείνος, τῇ ἀνο-
ούσῃ μοι. ἔ. ὁ αἰσωπος τὴν κωλύφονήσας, αὐτῇσι φησὶν ἀρο-
εῖ. ἢ γὰρ γυνὴ καὶ ἀροεῖρ λέγεται, ἀλλ' ἐπελάχισα ἀλγύσασα,
αὐτὴ λέγει, λοιδορεῖται, ἀναχωρεῖ. τὴν μέντοι κύναν, τὴν φον-
αῖ πελάσον. καὶ οὐκ ἀναχωρήσειεν αὐτῇ, ἀλλ' ἐπιλαθομένη πᾶν-
τοῦ αὐτίκα φιλοσφρόνως σάινε. ἔ. σὺν χαίρει τὸν δεσπότην.
ἔ. δεῖσε. ὡς εἰπεῖν δέσποτα τῇ γυναικὶ τὰς μερίδας νόμισον, καὶ
μὴ τῇ ἀνοσχῇ. ἔ. ὁ ξάνθος, ὁρᾷς κνεία ὡς οὐκ ἐμὸν τὸ ἀμαρ-
τημα, ἀλλὰ τὸ νομίσαντος; ἀνδραγατῶν, καὶ οὐκ ἀπορή-
σω πεφασσας, δι' ἣν αὐτὸν ματαγρῶσω. τῷ δὲ μὴ πεθομένης, ἀλλ'
ἀλάλθρα πρὸς τοὺς ἐαυτῇ γενεῖς ἀπχωρησάσης, αἰσωπος εἰ-
πεν. οὐκ ὀρθῶς εἴπωρ ὧς δέσποτα, ὡς ἡκύνωρ μοι μάλλον ἀνοεῖ,
καὶ ἔχῃ ἐμὴ δέσποιναν; ἢ μερῶν δέ τινων παρωχημένην, ἔ. τῷ γυ-
ναϊκὸς ἀδιαλλακτοῦ μεγέθους, καὶ τὸ ξάνθου εἶναι προσκινόντων
τινὰς ὡς αὐτὴν ὡς αὐτὴν ποτὲ φησὶν οἰκᾶδε πᾶμφαντος, τῷ δ'
μὴν πεφηνθελῶσας, καὶ τὸ ξάνθου δι' αὐτὴν εἰς ἀθυμίαν πε-
σόντος, αἰσωπος προσελθὼν αὐτῇ φησὶ. μὴ αὐτῷ δέσποτα. ἐγὼ
γὰρ αὐτὴν αὐτῇ ἢ κεν αὐτῇ τὸν ἄπαράλλακτον δρᾶσω πρὸς
σε. καὶ λαβὼν κέρμα, πρὸς τὴν ἀγρᾶν ἦλθεν. καὶ ὦν κῶσά με-
νος χῆνας καὶ ὀρενίθας, καὶ ἀλλ' ἄλλα τῶν πρὸς ἀσπίαν ἰωτη-
δείων, βαδίζων τὰς οἰκίας περιενόσει. παρὲν δ' εἰννεντὴν τῇ
αὐτῇ δέσποινῃς γυνυβῶρων οἰκίαν, μήτε ταύτην εἰδέναι πρὸς κί-
θου μένος ἐκείνων τυγχάνουσαν, μήτε μὴ ἐν αὐτῇ τῇ δέσποιν-
αν μὴν δόσαν. ἔ. δὴ τίνι τῇ οἰκίᾳ ἐκείνης ἐν τυχῶν, ἢ ῥῶτα εἴ τι γυ-
στὴρ εἰς γὰρ μὲν χηκσίμων οἰκᾶτα τῷ οἰκίαν ἐχρίεν αὐτῷ πωλῆσαι τοῦ
δέ, καὶ τίς τούτῳ ἔχει τῇ χηκίαν πεθομένην, ξάνθος φησὶν ὁ φι-
λόσοφος. αὐτοῖον γὰρ γυναικὶ μέλλει συναλφεῖσθαι. τοῦ δὲ, ἀνα-

Εάντος, ηγήτη Γνωσμηί Τάυτα τὸ ξάνθωσ ἡκουσεν ἀνὰ εἰλαν
τος, ἐκείνη δὲ δρόμω ηγήσασθαι πρὸς τὸν ξάνθορ ἦλθεν αὐτί-
κα καὶ αὐτοῦ κατεβόα λέγουσα πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ Τάυτα,
ὡς οὐκ αὐτὴ μοῦζος ὡς ξάνθε ἐτέρᾳ Γνωσμηί δυνήθησιν συναρ-
μοσθῶναι. Ἐξ ὧσ' ἐμῶν ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ δὲ αἰσώπου, ὡς ηγήθῃ
ἐκείνον ἀπῆρε. μετὰ δὲ ἡμέρας πάλιν τινὰς καλέσας ὁ ξάνθος
οχολαστηρὲς εἰς ἄριστον, ἔσθω πω φησὶν. ὁ φωνήσων ἀπελθὼν
πᾶν ὅτι χρηστότατον τε βέλτερον. ὁ δὲ, ἀπὼν, καθεαυτὸν ἐλε-
γν, ἐγὼ δὲ δάξω τὸν δευπότῳ μὴ μωρὰ διατήσασθαι. Γλώτῃας
ἐν μόνῳ εἰς περιελθὼν ἔβριμάσας, ἀνελινθεῖσι Γλώτῃας
ὁ πᾶν ἐκείνῳ σὺν ὁ ξυγάρω παρέθηκε. Ἐν ὁχολαστηρὶν ἐπαινε-
σάντων ὡς φιλόσοφον τὸ πρῶτον ἐδεσμά, διὰ τὴν τῇ Γλώτῃας
πρὸς τὸν λόγον ὑπερεσίαν, πάλιν αἰσώπης ἐφθὰς Γλώτῃας πα-
ρέθηκε. Ἐκ αὐτῆς αὐβρώμας αἰτνηθέντος ἄλλῃ καὶ ἄλλου, ὁ δὲ ὕ-
δεν ἔτερον ὅτι μὴ Γλώτῃας πρὸς τίθῃ. Ἐν δὲ οχολαστηρὶν ἡγήσας
Τάυτ' ἡγοφῆς ἀρχαὶ αἰτνηθέντων, μετὰ τίνος Γλώτῃας εἰρήν-
θων. καὶ ὡς ἡμεῖς δὴ ἡμέρας Γλώτῃας ἐοθίοντες, τὰς ἡμετέρας
ἡ λήσας μὴ. ὁ ξάνθος φησὶ πρὸς ὁρίων, ἔδένει παρῆσιν ἔτερον
αἰσώπης, ἔσ' ὅς' ἔδῃ. καὶ ἐκείνος, οὐκ ἐν ἐτελει μὴ σὶ κατὰ ῥα-
ρατον ἀνθρώπων πᾶν ὅτι χρηστότατον τε βέλτερον ὁ φωνήσων, ἔ-
ὁ αἰσώπης, πολλὰς ὁμολογῶσι τὰς χεῖρας μεμφομένῳ μεφι-
λοσόφον ἀνθρώπων παρόντων. τί αὐτὸν γνῶσιτο Γλώτῃας χρηστότε-
ρόν τε βέλτερον ἐν τῷ βίῳ. πᾶσα γὰρ παιδεία ἐφιλοσοφία δὲ
αὐτῇ παιδείᾳ ἐδιδάσκειται. διὰ αὐτῇ δόσεις. ἀπὸ φῆς. ἀγροαί. ἀ-
πασμοί. ἀφημίαι. μῶσα πᾶσα. διὰ αὐτῇ γὰρ συγροτοῦνται γῆ-
μοι. πόλεις ἀνορθῶνται. ἀνθρώποι διασώζονται. καὶ συνελόντι φᾶ-
ναι, διὰ αὐτῇ ἄπας ὁ βίος ἡμῶν συνέστηκεν. ἔδεν ἄρα τῇ Γλώτῃας
ἐμῶν. ἡ γὰρ τοῖς οἰοχολαστηροῖς τὸν μὴ αἰσώπην ὁρθῶς λέγειν
Φαλμαχοί, ἡ μαρτῆκεν αὐτὸν δὲ τὸν διδάσκαλον, διελκλῦθαι σὺν ἑ-

καὶ ἐπ' οἶκον. τῇ δὲ περὶ αὐτὴν αἰτιωμένων αὐτὸν τὸν ξάνθον,
ἐκείνος ἀπολογεῖτο μὴ καὶ γινώσκων αὐτὸν τὰ αὐτὰ γεγονέναι, ἀλλὰ
τὰ ἀχρεῖς δούλῳ τῇ κακουργίᾳ. σήμερον ὃ διαμείψῃ τὸ δεῖ-
πνον. καὶ γὰρ δὲ παρόντων ὑμῶν αὐτὸν διαλέξομαι. ἔκκαλέσας
αὐτὸν, πᾶν ὅτι φασὶν ἔχοντε καὶ χεῖρας ὁφωνῆσαι κελεύει,
ὡς ἱεροχολαστικῶν σὺν αὐτοῖς δεῖπνόν τινος. ὁ δὲ, μὴδὲν διαβα-
πείς, πάλιν γλώσσας ἐπέειπε. καὶ ἐτοιμάσας, ἀναμειβέ-
σι παρέθηκεν. οἱ δὲ, πρὸς ἀλλήλους ὑπεφώνουν, χρίσθαι πάλιν
γλώσσας. καὶ μετὰ μικρὸν αὐτοῖς γλώττης παρέθηκε. ἔκκαλε
αὐτοῖς ἑκάστους. τὸ ξάνθου δὲ δυσαναχρηστήσαντος, καὶ τί τὰ τοιαῦ-
τα εἰρηκότος μὴ πάλιν ἐν τῇ λαμπύρῃ πᾶν ὅτι χρεώτερόν
τε καὶ βέλτιστον ὁφωνῆσαι, ἔχοντες πᾶν ὅτι φασὶν ἔχοντε καὶ χεῖ-
ρας; ὁ δὲ, καὶ τί πτε χεῖρον τῇ γλώττῃ ὧδέ ποτε. οὐκ ἔστι δὲ αὐ-
τῷ καὶ ἀποψίουσιν, ἔκκαλε ἀνθρώποις δὲ αὐτῷ ἀναρῶνται; οὐκ ἔστι δὲ
πᾶν τε καὶ βλασφημίαι ἔκκαλε καὶ διὰ ταύτης παρέρχονται;
οὐ γάρ μοι ἔκκαλε βασιλείαι δὲ αὐτῷ ἀναρῶνται; οὐκ ἔστι καὶ
φάλαμον εἰπεῖν, ὁ βίος δὲ αὐτῷ ἔκκαλε μυρίων πλημμελημάτων
ἐν μέσῃ, ταῦτα τὰ αἰσώπου φασὶν ἔχον, ὧν τις συναναμειβόμενος
ἐξάνθρωπος. οὗτος, εἰ μὴ πᾶν σεαυτὸν ἀσφαλίσῃ, οὐκ ἔστι
ἄλλος εἰρημανίας ἀφορμή. οἱ ἀγνοῦντες μορφῇ, τοιαῦ-
τα καὶ ἡ ψυχή. καὶ ὁ αἰσώπης πρὸς αὐτὸν. σύ μοι δεκτὴς ἀνθρώπου
κακὸν βεχῆς τις καὶ παρέρχεται εἶναι, δεσπότης παροξύνων καὶ
τὰ οἰκίαν. καὶ ὁ ξάνθος πρὸς ταῦτα, πεφάσμενος ἐφ' ἐμῆς
μαστιγῆσαι τὸν ἀνθρώπου, δρᾷ τὰ φασὶν, ἐπεὶ παρέρχεται εἶ-
πας τὸν φίλον, δεῖ ξόνμοι ἀπαρέρχεται ἀνθρώπου ἀμαρτῶν. ἐξελ-
θὼν τοίνυν τῷ ἰωάννῃς ἰωάννης ἰωάννου ὁ αἰσώπης, καὶ τοὺς πα-
ροῦντας περισκοπῶν, ὅρα τίνα ἐφ' ἐνὸς τόπων ἱκανὸν χρόνον κα-
θεύσαντες. ὃν καὶ δοκιμάσας καθ' αὐτὸν ἀπαρέρχεται τίνα ἔκκα-
λε εἶναι, προσελθὼν φησιν, ὁ δὲ ἀπό της σε καλεῖ σὺν αὐτοῖς

εἶπεν· καὶ ὁ ἄρτοιμος ἐκείνος μηδὲν περιερχομένους, μή-
τε τίς ὦν ὑπὸ πίνος καλεῖται, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. ἔσυν
αὐτοῖς ὑποδήμασι φαύλοισι ἔσιν ἀνέπεσεν· ἐρομένους δὲ τῶ ξάν-
θου, τίς οὗτος, αἰσώπας εἶπεν, ἀπερίεργος ἄνθρωπος. καὶ ὁ ξάν-
θος εἰς οὓς εἰπὼν τῇ γυναικὶ συνυποκρίθηναι αὐτῷ, καὶ ὁ περ αὐ-
τὸς ἐπιτάτῃ κατεῖμ, ὥς αὐτὸν προσώπων λόγῳ παληγῆς ὅτι αἰ-
σώπων ἐν τείνῃ ἐῖται ἐν ἐκκλῶσι πάντων φησὶ· νυκτὶ δ' ὕδωρ ὑπὸ
τῇ λεκάνῃ βαλοῦσα, τοὺς πόδας τῶ ξένου νύμφον· διανοεῖτο γὰρ
καθ' αὐτὸν, ὥς πάντας ὁ μὲν ξένος ἀλαβηθήσεται, ὁ δ' αἰσώ-
πας ὥς ἐκείνου περιεργῶ φανέρως παληγῆς λήψεται. ἡ μὲν
οὖν βαλοῦσα τὸ ὕδωρ εἰς τὴν λεκάνην, καὶ τοὺς πόδας τῶ ξέ-
νου νύμφουσα. ὁ δὲ γυνὴ τῶ ξένου οὖσαν τὴν τῶ οἴκου δεσποτῆς,
καθ' αὐτὸν εἶπε· τιμῆσαι με πάντας βούλεται. καὶ τούτου δὲ
χαίρειν αὐτοχείρια τοὺς πόδας μου βούλεται νύμφαι. ἐπεὶ θερά-
πειρίσιν εἶχεν αὐτῶ τὸ ἐπιτάξαι. προτείνας οὖν τοὺς πόδας, νύ-
μφον νύμφα φησὶ· ἔνι μὲν ἀνελκίσθη· τῶ δὲ ξάνθου κελεύ-
σαντες οἱ οὖν τῶ ξένου δοθῆναι κατεῖμ, πάλιν ἐκείνος διελογίσασθαι
καθ' αὐτὸν, ὥς αὐτὸς μὲν τὸ πρότερον εἶδει κατεῖν· ἐπεὶ δ' οὖτος
αὐτοῖς ἐδοξεν, ἔδεν ἔργον ἐμοὶ τὰ βιαιῶτα ἐράναι. καὶ λαβὼν
ἔπειν· ἀριστούτωρ δὲ καὶ τινος ἐδέσματος τῶ ξένου παρὰ τε-
θέντος, καὶ κείνους ἡ δὲ ἐσθίοντος, ὁ ξάνθος ὅμα γέροντος καὶ
τῶ ἄρτουσαν ἐν ἐκείνῃ. ἔνι μὲν ἔνι ἀπὸ θυτὸν παληγῆς ἐν
φόρῃ· ὁ δὲ γρότης καθ' αὐτὸν ἔλεγε, τὸ μὲν ἐδεσμός αἰσῶν ἐφ' ἡ
καὶ ἔδενος αὐτῶ δειπνῶν τὸ καλῶς εἶχεν. εἰ δὲ καὶ δίχα πε-
φάσας βούλεται τὸν αὐτὸν δούλον μασιγῶν οἰκοδεσποτῆς,
τί πρὸς ἐμὲ. τῶ δὲ ξάνθου ἀχάλλοντος ἔνι μὲν ἡδέως διακρίμε-
νός, ἐπεὶ μηδὲν ὁ ξένος περιερχόμενος, τέλος παλαιῶντες ὡς
χρησάν· ὁ δὲ ξένος ἄτε δὴ μήπω παλαιῶντες γενεά μιν, σωρῶν
καὶ συνελθὼν αὐτοὺς ὥς φωνῶν ἡσθίε· τοῦ δὲ ξάνθου τὸν ἄρ-

το ποῖον αἰτιασάμενος, καὶ τί δὴ ποτὶ ὧ κατὰ ῥατε φάμεν, οὐ καὶ
μέλιτος δύναιτο περὶ ῥέβους πλακοῦντας ἐστιάσας, ἐκείνος
ἔφη, εἰ μὲν ὧμός ἐστιν ὧ δὲ ποτὶ ὧ πλακοῦς, ἐμὲ τὴν ψῆ. εἰ δὲ
ἔχως ἔδει ἐστιάσας, καὶ ἐμὲ ἀλλὰ τὴν δὲ ποῖον αἰτιῶ. καὶ
ὁ ξάνθος, εἰ πρὸς τῷ ἐμὲς τὸ βέρον γυναικός, ζώσαν αὐτὴν ἀρ-
τίως κατέκασσε. ἔπειτα τὴν γυναικὶ νύξαι αὐτὴν συννοηθεῖν
καὶ διὰ τὸ πορνεύσας ἐκκληματίδας εἰς τὸ μέσον ἀχθῆναι
πυραὶ αὐτῆς. ἔπειτα λαβόμενος τῷ γυναικός, ἐκείνη τῷ πυρὶ ἤρ-
κε, πρὸς δοκίσιμος ὧν αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ ἐπαφέναι. διέβρε δὲ
πὺς ἔπειτα βλέπετο τὸν ἄγροικον, εἰ πὺς ἀναστὰς τοῦ τοιοῦτο
βλῆματός εἰρηναίαν τὸν ἐλπίσειεν. ὁ δὲ, καὶ αὐτὸν αὐτὸς
διεσηοπαίβ, ὡς αἰτίας μὴ παρὰ τῆς, τί δὴ κτεῖν ὧς ὁρμίζεται.
εἰτα φησὶν οἰκοδέποτος, εἰ τὸ βέρον γυναικός, εἰ μὲν
νόμω μεμνηρόν, μέχρ' αὐτὸν ἀπελθὼν ἐνέγνωμον καὶ αὐτὸς ἐξ
ἀρχῆς τὴν γυναικὰ, ὡς αὐτὸν ἀμφω κατὰ τὸ αὐτὸ κατέκασσε.
Ταῦτα τὰ αὐτὸς ὁ ξάνθος ἀκῶσας, ἔπειτα τὸ βέρον ἀνέβαινον ἔγ-
ναον θανάμους, ἔπειτα αἰσώπω φησὶν. ἰδε ἀληθῶς ἀνθρώπος ἀ-
πειρίτης. ἔχεις τὴν νικητήρια λαβὼν αἰσώπω. ἄλλος ἔχεισι βύ-
λοιον. τὸ δὲ ἐν τένθον, ἐλαθείας τῷ σῆς ἐπὶ τένθον. τῷ δὲ ποῖ-
ος ὁ ξάνθος ἐπὶ τῷ αἰσώπω εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπελθεῖν ἔ-
σκεψάσθαι, εἰ μὴ πλὴν παρὲς οὗτος ὁ χλος. βύλονται γὰρ αὐτὸν λα-
θῆναι. ἀπὸ ῥα τῷ ὅσρα τῆς συναντήσας, ἔπειτα ξάνθος γὰρ αὐ-
τὸν ὄντα, ἤρετο ποῖ τὸν αἰσώπω. τὰ δὲ, ἐκ οἷδα φάμεν, νομίσας ὅ-
σρα τῆς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν παρὰ τὸν λογιόθηνα, εἰς εἰρη-
αὐτὸν ἀπαχθῆναι μελάν. ἀπὸ γὰρ μένος βίνω ὁ αἰσώπος ἐκρε-
ξεν, ὁρᾶς ὧς ἔρα τῆς, ὅπως ὁρῶς ἀπεκρίθην; ἀλλὰ μὴ προσδο-
κησας, ἔπειτα συνήρτησά σοι, ἔπειτα εἰρητὴν ἔδωκεν ἀπὸ γα-
τῆς ἐκπλαγείς ἐπὶ τῷ ἀπολογίᾳ ἐπὶ μω, ἀφῆκεν ἀ-
πέναι. αἰσώπος δὲ παρὰ γυνόμηνος εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ πλὴ-

θος ἐν αὐτῷ θεασάμενος ὁ χλα, καὶ λίθον ὁρᾷ κατὰ τὸ ἦν εἰ-
σόδου μεσσίαν ἔχον καὶ μὴ. ἐφ' ὃν ἔκαστος τῶν εἰσιόντων τε ἔξιστον
τὸ πρὸς αὐτῷ. ὅν δ' εἰς τις εἰσὼν ἐφώλῃσασθαι, ἄρα
μετέθηκεν. ὁ γὰρ πρὸς τὸν δεσπότην, ἐκείλῳ φησὶ
δέσποτα λῃσασθαι, ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων ἐν τῷ βαλανείῳ τεθέσθαι. ἔ-
τι ξάνθου ἐλθόντος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν λαομαίων ἰδόντος, ἔτι
τοῦ βεβήκοντος αἰσώπει, οὐχ ἕνα ἀνθρώπων ἐφικε ἰωρακέναι, ὁ
αἰσώπης, καὶ φησιν. τὸν γὰρ λίθον ἐκείνον, τῇ χειρὶ δείξας, πρὸς τὸ
εἰσόδου καὶ μὴ ἄλλον. ἐφ' ὃν οἱ εἰσιόντες πάντες καὶ ἔξιόντες
πρὸς αὐτὸν. εἰς δέ τις πρὶν ἢ πρὸς αὐτῷ, ἄρα μετέθηκεν.
ἐκείνον γὰρ ἕνα ἀνθρώπων εἶπεν ἰωρακέναι, πρὸς τὴν
ἀλλαν. καὶ ὁ ξάνθος, οὐδὲν παρὰ τῷ αἰσώπῳ ἀργῶν εἰς ἀπλο-
γίαν. ἄλλοτε ποτὲ τὸ ξάνθου ἐξ ἀφ' ὅρου ἐπανιόντος, καὶ πνθο-
μένου τὸν αἰσώπην, τί δὴ κτεοὶ ἀνθρώποι μετ' αὐτὸν τὰ ἦν
πρὸς ἐκείνους ματα βλέπουσιν, ἐκείνος ἐφ. καὶ τοὺς παλαιούς
χρόνους ἀνὴρ τις ἦν ὑπερώτερ' ὧν ἦν, πλὴν χρόνον ἢ πρὸς αὐ-
τῷ ἐν ἀφ' ὅδω ἐκείνῳ, ὥς καὶ τῶν οἰκείας ἐκείνους διαβίων
ἀπὸ τῆς φρένας. ἐξ ἐκείνων τοίνυν δεδοιότι οἱ λοιποὶ τῶν
ἀνθρώπων, πρὸς τὰ ἦν πρὸς ἀφορῶσι λύματα, μήπως καὶ
αὐτοὶ τοῦτο πεπνῆσθαι. ἀλλὰ σὶ δέσποτα μὴ φοβοῦ. ὁ γὰρ ἐ-
χὺς φρένας. ἐν ἡμέρᾳ δέ τινι συμπόσιον συγχερομένης, ἔτι
ξάνθου σὺν τοῖς ἄλλοις ἦν φιλοσόφων ἀνακλιθέντος, καὶ τὸ
πότον ἡδὴ ἐπιπρατήσαντος, συχνὰ προβλήματα μετὰ ξύν τῷ
ἦν ἐκαλινδεῖτο. καὶ τὸ ξάνθου ἀρεξάμενος ἔκράτησεν, αἰσώ-
πης παρ' ἐξῶς ἐφ. δέσποτα ὁ δόγους ῥεῖς ἐκείνηται κηρύσσει.
τὴν μὲν πρὸς τὴν, ἡδονῆς. τὴν δὲ δευτέραν μέθης. τὴν δὲ τρίτην
ὑβρεως. καὶ ὁ μὲν οὖν πεπωκότις ἡδὴ καὶ ἡσθόντες, τὰ ἐφε-
ξῆς κατὰ λίπετε. καὶ ὁ ξάνθος ἡδὴ μεθύων φησὶ σὺ πᾶσι τοῖς
ἐν ἡδὴ συμβούλῳ. καὶ ὁ αἰσώπης, οὐκ οὖν καὶ εἰς ἄδου κα-

πεπασσάν. ἤ ὅχολασι κῶν τις ὑπερβερεῖ μὲν ἢ δὴ τῇ μέ-
θῃ τὸν ξάνθον ἰδὼν, καὶ ὅλον εἰπεῖν οἶνοπλήγη, καὶ κηλητὰ φε-
σι, δύναται τις ἐκπεῖν τὴν θαλάτταν ἀνθρώπος; καὶ ὅς, πάλ-
ιν μὲν οὖν. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ταύτῃ ἐκπέομαι. καὶ ὅχολασι-
κός, εἰδὼ δὲ δύνησιν, τί ποτέ σοι τίμημα ὑπαγάγω. καὶ ὁ ξάνθος,
τὴν οἰκίαν μου τίθημι πᾶσαν. ἔπειτα τοῖς καθεθέμενοι βύς
δακτύλους, τὰς συνθήκας ἐκύρωσαν. τότε μὲν οὖν διελύθη-
σαν. τῇ δὲ περὶ αὐτὰς ἐξερεθέντος τῷ ξάνθου, καὶ τὴν τε ὀ-
φειλόμεν μὲν οὖν, καὶ τὸν δακτύλιον ἐν ᾧ νίπτειται μὴ ἰδόντες,
καὶ τὸν αἰσώπων περὶ αὐτοῦ πυνθομένην, ἐκείνος, οὐκ οἶδα φη-
σὶ τί ποτέ ἐγενεν. ἐν δ' οἶδα μόνον, ὅτι τῇ οἰκίᾳ σπαντὸς ἀλλό-
τριος ἐγενετο. καὶ ὁ ξάνθος, ὅτι τί δὴ. καὶ ὁ αἰσώπων, ὅτι τὴν χεῖρα
μεθύων, συνέθου τὴν θαλάτταν ἐκπεῖν. καὶ πάλαις ὁμολο-
γίαις κατέθου καὶ τὸν δακτύλιον. καὶ ἐκείνος, ἔπως ἄρ' ἐγὼ μέ-
ζον πείσεως ἐργον δύνησμαι. ἀλλὰ σου νῦν δέομαι, εἴ τις συνθε-
σις, εἴ τις δεινότης καὶ ἐμπειρία, ξυμπάριστα καὶ βολήθησαν, ὅ-
ρετε, ὥς περιγνέσθαι ἢ τὰς τε συνθήκας λύσαι. καὶ ὁ αἰσώπων, πε-
ριγνέσθαι μὲν οὐκ ἐν ἱ. λυθῶναι δὲ τὰς ὁμολογίας ποιήσω. ἐ-
πειδὰρ γὰρ αὐτὸς τῇ μερον εἰς ταῦτ' ἐλθόντε, μηδ' οὐδὲν φε-
νὴς δειλιάσας. ἀλλ' ἄπερ ὁμολόγησας παροϊκῶν, ταῦτα καὶ
νήφων λέγει. καὶ λάσων μὲν τοι τρώματα καὶ παρὰ τὴν
ἡϊόνα τεθῆναι, ἔπειτα εἰς τοῖς σὺν ἐκπώμασιν ὀρέγειν σοι
τὸ θαλάττιον ὕδωρ. ἐπειδὰρ δὲ σὺ μὲν ἔλασθαι τὸν ὅχλον σὺν
δεσφραμμένῳ ἐπὶ τὴν θέαν, αὐτὸς ἀναπεσὼν, καὶ λάσων ἐκ τῆς θα-
λάττης πλοῦναι τὸ ἐκπώμα. ἔπειτα λαβὼν ἐν ἐκκινώσῳ πᾶν
τὸν εἰς πᾶσι συνθηκοφύλακιν, τίνας παρ' ἡμῖν πεποιήκαμεν τὰς
συνθήκας. ἔπειτα ὅς ἀποκρινεῖται ταῖσι, ὥς ὁμολόγησας τὴν θα-
λάσσαν ἐκπεῖν. τρεφείς δ' ἐν σὺν πρὸς ἀπάντας, οὐ φράσσῃ.
ἄνδρες σαμίοι, ἴτε ἔν μείζονας πάντας πλείονους ὅσους ἡμεῖς ἐκ

ἐλθόντες εἰς τὴν θάλασσαν. ἐγὼ δὲ ζυνεθέμην μόνῳ τῷ
θαλαττῇ ἐκείνῳ, οὐ μὴν ἐπὶ τοὺς ἐξίοντας εἰς αὐτὴν ποτα-
μούς. οὗτος ἔν ὁ χολασιὸς ἀπελθὼν πρότερον, ἐπιχέει τὸ
ποταμὸς ἀπάντας. εἴτε δ' αὖθις ἐγὼ τῷ θαλαττῇ μόνῳ ἐκ-
πίομαι. ὁ δὲ ξάνθος τῷ μέλλουσιν ἐκ τούτου τῇ ζυνθήκῃ δια-
λυσιν ἐσεσθαι γινούς, ὅτι περὶ ὅθι. τοῦ δὲ μου τοίνυν παρὰ τὸν αἰγ-
αλὸν συρράσαντος ὑπὸ θέαν τὴν παρὰ τὴν σέθεν μέλλοντος, καὶ τὴν
ξάνθου κατὰ τὰ διδασκόμενα πρὸς τὰ αἰσώπου δρῶσαντος καὶ εἰ-
πόντος, οἱ σάμιοι ἀνέβόησαν ἀφ' ἡμῶντες αὐτὸν καὶ θαυμαζόν-
τες. ὁ δὲ χολασιὸς πρὸς πεσὼν τῷ καὶ ταῦτ' ἐξάνθω, νενικη-
σάμενος μολόγει καὶ τὰς συνθήκας ἐδείτο λύσαι. ὁ καὶ πεποιή-
κε ξάνθος, δυσώπου ἔως τῇ δὲ μου ἀφ' ἡμῶν δ' αὐτὸν εἰς τὴν
οἰκίαν, αἰσώπου πρὸς ἐλθὼν, ἐξάνθω φησὶν. ὁ πάντας τὸν βί-
ον χειρὸς μῆκος, ἐγὼ. ἔκαστος δ' ἐξίος εἶμι δὲ ποταμὸς τυχεῖν ἐλάθε-
ρίας, καὶ ὁ ξάνθος λοιδορήσας αὐτὸν ἀπὸ λαοῦ, λέγων, μὴ γὰρ
βουλομένη μοι ῥῆτο παρ' ἄλλοις, ἀλλ' ἐξελθε πρὸς τὸν πυλῶνος ἐ-
σιέμεν. καὶ ἰδὼς δύο κορώνας, ἀνὰ πῆλόν μοι ἀρεθὸς γὰρ οἰω-
νός οὗτος. ἐπεὶ εἶμι ἰδὼς, τὸ ποικρόν. πρὸς ἐλθὼν οὐν ὁ αἰ-
σώπου, καὶ συμβαλὼν ἐπὶ δύο κορώνας ὑπὸ πινος ἰδὼν δένδρεα κα-
θεζομένης, πρὸς ἐλθὼν ἐξάνθω ἀνὰ πῆλόν. ἐξίοντι δὲ ἐξάν-
θω, καὶ τέρα τούτων ἀπέψην. καὶ ὁ ξάνθος θατέραν μόνῳ, ἰδὼν
ἐφ' οὐκ εἶπας μοι κατὰ ῥατε δύο ἐωρακέναι. καὶ ὁ, οὐ γὰρ.
ἀλλ' ἐτέρω ἀπέψην. ἐπὶ ὁ ξάνθος, ἐπεὶ λίσσεται δρῶν τὸ χλῆ-
μα λῆναι. καὶ κελὰς αὐτὸν γυμνωθέντα τὴν ψῆφον. τὸ δ' αἰσώπου
μαστῖν μῆκος, πρὸς ἐλθὼν πρὸς ἐκείνῳ τὸ δὲ ἵπνον τὸν ξάνθου.
ἐπὶ ὁ αἰσώπου ἐπὶ τυττόμενος ἀνέβόησεν. οἱ μοι ἐπὶ δυνάμει. ἐγὼ
μὲν γὰρ τὸ διηόρωνον ἰδὼν, τὴν ψῆφον. σὺ δ' οἱ μίαν ἰδὼν μόνῳ,
εἰς ἀσπίαν ἀπέψην. ὁ λὸς ἄρ' ἡν οἰωνοσκοπία. καὶ ὁ ξάνθος τὸ
ἀγρίον αὐτὸ θαυμάσας, παύσασθαι κελὰς τυττόμεν. μετὰ

δὸν πολλὰς ἡμέρας φιλοσόφως καὶ ῥήτορας καλέσας ὁ ξά-
νθος, ἐκέλευε τῷ αἰσώπῳ πρὸ τῶ πυλῶνος εἶναι, ἔμνην δὲ ἔχει
ἰδὼν εἰσελθεῖν συγχωρεῖν, ἀλλ' ἢ τοὺς σφῶν μόνους. τῇ ὥ-
ρᾳ τὰ αἰείτου καλέσας αἰσώπης τὸν πυλῶνα, ἐν τῷ ἐκθέσθῃ
κεκλημμένων δέ τινος ἐλθόντος, ἔτι τὴν θύραν κούρην, αἰσώ-
πης ἐνδοθεν ἔφη, τί σείθ' ὁ κύων. ὃ δ' ἐνομίσας κύων κεκλήναι, ὁρῶ-
σθαι ἀνεχώρησε. ἔπειτα ἔνθεν ἀφινάμει, αὐτὸς ἀπὸ τῆς
ὀργῆς, νομίζων ὑβρίζεσθαι, τῷ αἰσώπῳ τὰ παλαιὰ ἐνδοθεν ἔρω-
θέντος. ἐν ᾧ δ' αὖτ' ἐκείνου, ἔτι σείθ' ὁ κύων ἀκύναντο, ἔτι τὴν
περίερον ἔπειτα ἀκύναντος, αἰσώπης αὐτὸν ὀρθῶς δοκιμα-
σας ἀποκινεῖσθαι, ἀνοίξας πρὸς τὸν δεσπότην ἤγαγε. ἔπειτα
ἄλλοις τῷ φιλοσόφῳ συνεσταθῆναι σιγήσαντες δέσποτα, πάλιν
μόνους. ὁ ξάνθος σφόδρα ἠθύμωσε, παρὰ λελογισμένοις
τῷ κεκλήναι. τῷ δ' ὑπεραίως συνελθόντες οἱ κεκλήντες ὡς
ῥιπύ, ἐν κελευσὶ ξάνθου, φασίοντο, ὡς εἰσὶν ὡς κεκλήντες
ἐπεθύμει αὐτὸς ἐξιστῆσαι ἡμᾶς. αἰδοῦν μὲν τὸν δεσπότην
τῶ πυλῶνι ἐπιστῆσαι αἰσώπην, ὡς περὶ λαλεῖσθαι ἐκύναν ἡμᾶς
καλέσαι. ὁ ξάνθος, ὅταν τῶ τῆς τῆς, ἡμᾶς κεκλήντοι, εἰμὲν ἔγω-
γε, ἡμᾶς κεκλήντοι, μετακλήντες αἰσώπης, ἔρωτηθεῖς κύ-
ων, τοῦ, χάριν τοὺς φίλους ἀτίμως ἀπεστρέφειν, ἐφ' ἧς οὐ-
χὶ κύμοι δέσποτα ἐν τείλω, μή τινα εἶναι ἰδὼν καὶ ἀμαθῶν
ἐκείνους πρὸς τὴν σὴν συνελθεῖν ἀσπίαν, ἀλλ' ἢ τοὺς σφῶν
μόνους; καὶ ὁ ξάνθος, καὶ τίς οὗτοι, οὐκ ἐν σφῶν; καὶ ὁ αἰσώ-
πης, ἔδε μὲν ἡμᾶς κεκλήντοι. αὐτὸς δ' ἐκείνου ὡς τῶν θύ-
ραν ἐρωθέντος, τίς σείθ' ὁ κύων, ἔδωκε τὸν αὐτὸν κύων
ἐκείνους ὡς ἀμαθῶν πάλιν φανέντες ἔδωκε ναύτα ῥιπύ, πάλιν
τὸν σφῶν τῶν ἀκύναντος μοι. ἔπειτα ἔνθεν τῷ αἰσώπῳ ἀπολελο-
γημῶν, ὀρθῶς ἀπάντες λέγειν αὐτὸν ἐκείνους φάντο. καὶ με-
τ' ἡμέρας πάλιν πινὰς, ὁ ξάνθος ἐπεμῶν τοῦ αἰσώπῳ πρὸς

τὰ μνήματα παρεγγύτο. καὶ ἀνὰ ταῖς λαβραξίην ὑπεγράμματα
τὰ ὑποαγνώσιων, ἐάντων ἐπερπε. τοῦ δαῖσώπον ἐπνεχα-
ραμμένα σοιχεία ταῦτα ἰδόντος. α. β. δ. ο. ε. θ. χ. ἐ
πιδείξαντος τε ὁ ξάνθω, καὶ ἐρομένη ου εἰ ἄρα ταῦτα εἰδεῖ
ν, ὑπομελῶς ἐκείνος σκεψάμενος, οὐχ ὅτις τεγγύτο τὴν τού-
τον ἀρετὴν διασάφισιν. καὶ ὁ μολόγησεν ἀπορῆσαι τοῖς ὁλοῖς.
καὶ ὁ αἰσώπος, εἰδὼς ταύτης τῆς ἐκείνης ὡς ἀποτα θοκαυρόν ὑπε-
δείξωσι, τίνι με ἀμείψῃ. καὶ ὁς θαρσει. λήψῃ γὰρ τὴν ἐλα-
θείαν σου, καὶ τὸ ἡμισυ τὸ χρυσίου. τότε ὁ αἰσώπος ἀποχῶν τῇ
ἐκείνης ἐν μάλιστα τέσσαρα, καὶ ὁρύνξας, ἀνέλαβέ τε τὸν θοκαυ-
ρόν, καὶ ὑπεγνε ὡς ἀπότη, λέγων, δύο μοι τὴν ἐπαγγελίαν,
δύο ἄρες τὸν θοκαυρόν. καὶ ὁ ξάνθος, οὐχ ὅσα καὶ ἐδέναι,
εἰ μή καὶ τὸν νοῦν ὧν σοιχείω μοι φράσης. τὸ γὰρ μαθεῖν τοῦ-
το, πολὺ τὸ ἀρέματος ἐμοὶ τιμιώτερον. καὶ ὁ αἰσώπος, ὁ τὸν
θοκαυρόν κατὰ ὁρύνξας ἐν ταύτῃ, ὡς σφοδρὸς ἀνὴρ τὰ σοιχεία διε-
χάραξε ταῦτα. ἀ καὶ φησὶν. α. ἀποβάς. β. ἐν μάλιστα. δ.
τέσσαρα. ο. ὁρύνξας. ε. ἀρέσεις. θ. θοκαυρόν. χ. χρυ-
σίον. καὶ ὁ ξάνθος, ἐπειδὴ περ οὐ τοῖς ἐπὶ βολοῖς εἰ καὶ παρὰ
γὰρ, οὐ λήψῃ σου τὴν ἐλαθείαν. καὶ ὁ αἰσώπος, ἀνὰ πᾶσι δὲ
θίλω αἰ ὡς ἀποτα τὸ χρυσίον ὡς βασιλεῖ βυζαντίων. ἐκείνῳ γὰρ
πελάμειται. καὶ ὁ ξάνθος, πόθεν τοῦ τοῖοῦτα. καὶ ἐκείνος, ἐκ τῶν
σοιχείων. τὸ το γὰρ φησὶν. α, ἀπόδος. β, βασιλεῖ. δ, δι-
ονυσίῳ. ο, ὃν ἄρες. θ, θοκαυρόν. χ, χρυσίον. καὶ ὁ ξάν-
θος ἀκούσας τοῦ βασιλέως εἶναι τὸ χρυσίον, ὡς αἰσώπος ἐφκ.
λαβὼν τὸ ἡμισυ τὸ ἐρμάξ, ἡσύχασεν. καὶ ἐκείνος ὁμοίῳ νῦν τὸ
παρέχεις, ἀλλὰ τὸ χρυσίον ἐν ταυτοῖς κατὰ ὁρύνξας. καὶ ὁ πῶς, ἀμυσ-
τῶν γὰρ λέγει τὰ γράμματα. α, ἀνελόμενοι. β, βαδίσαν-
τες. δ, διέλεσθε. ο, ὃν ἄρες. θ, θοκαυρόν. χ, χρυσίον.
καὶ ὁ ξάνθος, δ᾽ ἄρ' ὅφῃ σὺ εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς ἀνὰ τὸ θοκαυρὸν διελῶ
μεθα

μεθα, καὶ οὐ τὴν ἐλευθερίαν ἀπολάβης. ἐλθόντων οὖν ὁ ξάν-
θος φοβούμενος τὸ τὰ αἰσώπῃ λαλόν, εἰς εἰρητὴν αὐτὸν ἐκέ-
λευσε ἐμβληθῆναι. καὶ ὁ αἰσώπης ἀπαγγέλλει, τοιαῦται φη-
σὶν εἶσιν αἱ ὑποχέσεις τῶν φιλοσόφων, οὐχ ὅτι ἢ ἔκ ἀπολαμ-
βάνωμαι τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ ὅτι εἰς δεσμωτῆριον κελεύεις
βληθῆναι με. ὁ μὲν ἔκ ξάνθος ἐκέλευσε αὐτὸν ἀπλυθῆναι. καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐφητάνυ καλῶς φησ. ἴν' ἐλευθερίας Τυχῶν, σφοδρό-
τερόσμητέννη καὶ Τήγρος. ὁ δ' αἰσώπης εἶπεν, ὅτι πτεμέεχαις κα-
κὸν πρίν κριθῇ. πάντως καὶ ἄκων ἐλευθερώσεις με. καὶ δὲ τοὺς
κακὰς βούλους, συνέπεσεν τοιαῦτον ἐν σάμῳ. πᾶρδὴ με ἐορτῇ ἀ-
γνῶν, αἰφνης αἰγὸς καὶ ἄλλας, ὅτι τὸν δημόσιον ἀρπάσας δα-
κτύλιον, εἰς δούλων λόπον ἀφῆκεν. οἱ μὲν οὖν σάμιοι θρον-
θέρτ, ὅτι εἰς πλῆθιν περὶ τῶνδε τῶν σημείων περὶ τὴν ἀγροίαν,
καὶ ταυτὸν ἀθροισθέντες, ἤρξαντο δεῖσθαι τῶν ξάνθων, ὅτι τε πρῶ-
τον τῶν πολλῶν οὐτος ὁ φιλόσοφος, σφίσι τὴν κρίσιν τῶν σημείων
διασαφῆσαι. ὁ δὲ, βίς ὁλοῖς ἐπαγγέλλων, χρόνον ἤτισε. καὶ ἀφι-
κόμενος οἱ αὖτε, πολλὺς ἄνθρωπων καὶ τῆς λύπης βαρύνει. ὁ-
μῶν, οἱ αὖτε μὴδὲν κείναι δυνάμει. ὁ δ' αἰσώπης τὴν ἀθυμίαν
συννόησας τῶν ξάνθων, προσελθὼν λέγει. τῶν, χάριν ὧν δὲ ποτὶ ἔλθω
διατελεῖς ἀθυμῶν, ἐμοὶ προσανάθω, χάριν εἰπὼν ὅτι λυπεῖ-
σθαι. αὐτοὺς δ' εἰς ἀγρὰν προσελθὼν, εἰς τοῖς σάμιοις. ὧς
ἐγὼ μὲν ἔτε σμφολυτεῖν ἐπαιδεύθην, ὅτι οἰωνοσηοπεῖν. παῖς δὲ
μοι πρὸς πολλῶν πεῖραν εἰδώς, αὐτὸς ὑμῖν τὸ ζήτητόν μου
ἀνείκει. καὶ μὲν αὐτὸς ἐπὶ Τύχῳ τῆς λύσεως δὲ ποτὶ, οὐ τὸ δόξαν ἀ-
κρίσιν τοιαῦτα χρώμει δούλω. ἀνδ' ἀκρίτῳ, ἐμοὶ μόρω ἢ ἐν τεύ-
θεον πρὸς βίβησιν ὑβρίων. πεποθεῖς ἔν' ὁ ξάνθος, ὅτι τῶν ὑπερῶν εἰς τὸ
θέατρον ἀπαντήσας, ὅτι καὶ τὰς εἰς τὸ μέσον, καὶ τὰς ἐν ποθέκας
αἰσώπῃ διελέχθη. οἱ δ' ἀθέως ἤξιον τῶν αἰσώπῃ
κλήθηναι. τῶν δ' ἀφιομῶν ὅτι τῶνδε τῶν μέσων, οἱ σάμιοι τῶν

δείξαι. Ταῦτα οἱ μὲν σάμιοι ἀκράντες, καὶ ἡφείας ἐπλήθυν-
σαν. μετὰ δ' ἔπαλιν χρόνον καὶ γράμματα παρὰ κροίσου τοῦ
λυδῶν βασιλέως ἡφισαμίσις, κελάντα τὸ ἀπὸ τοῦδε φό-
ρους αὐτῷ παρέχειν. εἰ δὲ μὴ πείθοντο, πρὸς μάχην ἐτοίμους
εἶναι. ἐβλάσαντο μὲν οὖν ἅπαντες. ἐδείσαν γὰρ ὅτι κροίσι πε-
νέσται. ἡφισαμίσις οὖν μὲν βίβιναι καὶ αἰζωπορῆσαι. ἡφείας
κείνος ἐρωτήθη. εἶπε. ἢ ἀρχόντων ἡμῶν γνώμῃ δεδοκότ'
εἰς φόρον ἀπαγγέλλειν ἢ πακίσθαι. βασιλεῖ, συμβαλὼν μὲν οὐδ'
ὥς, λόγον δὲ ἐρῶ ὑμῖν. εἴ σε οὐ τὸ συμφέρον. ἡ τύχη δὲ οὐ
δοῦς ἐδείξεν ἐν ᾧ βίω θάτεραν μὲν ἐλάθειας. ἢς ἡμ' ἀρχὴ
δύσβατος, τὸ δὲ τέλος ὁμαλὸν. θάτεραν δὲ δουλείας. ἢς ἡμῶν
ἀρχὴ ἀπετής τε καὶ βάσιμος, τὸ δὲ τέλος ἐπώδυνον. Ταῦτα
ἀκούσαντες οἱ σάμιοι, ἀνέβροχον. ἡμεῖς ἐλάθεροι ὄντες, ἐνόη-
τες οὐ γινόμεθα δοῦλοι. καὶ τὸν παρορμητικὸν οὐ σὺν εἰρήνῃ ἀ-
πέπεμψαν. ὁ μὲν οὖν κροίσις Ταῦτα μαθὼν, ἐβλάσατο πο-
λεμον ἡφισαμίων κινεῖν. ὁ δὲ παρορμητικὸς ἀνῆλθεν, ὡς ἔπει-
θυνηθεῖσιν σάμιας ὑπ' αἰσῶν λαβεῖν, αἰζωπορῶν παρ' αὐτοῖς ὄντος. εἰ
γνώμας ὑπετιθέμενος. δύστην ἢ μάλλον εἶπεν ὁ βασιλεὺς, παρ' αὐτοῖς
ἀποπέλας ἐξαιτήσαι παρ' αὐτῶν αἰζωπορῶν, ὑπερόμενος αὐτοῖς
αὐτὰν τῶν χαρίτων ἀήσαστε δώσειν. εἰ λύνουσιν ἐπιταπτόμενοι
φόρων. καὶ τότε ταχέως οἱ σάμιοι τὸν πόλεμον περιγίγνεται. καὶ ὁ μὲν
κροίσις κατὰ Ταῦτα παρορμητικῷ ἀποπέλας, ἐκδοὺς ἡται τοῦ
αἰζωπορῶν. σάμιοι δὲ τοῦτον ἐκδοῦναι γνώμης ἐγίνοντο. αἰζωπορῶν
δὲ βούλομαι μαθὼν, ἐν μέσῳ τῆς ἀγορᾶς ἔστη. καὶ φησὶν, ἄνδρες σά-
μιοι, καὶ γὰρ μὲν περὶ πολλοῦ ποιούμεαι παρὰ τοὺς πόδας ἀφί-
κέσθαι του βασιλέως. ἐθέλω δὲ ὑμῖν ἕνα μῦθον εἰπεῖν.
καθ' ὃν χρόνον ὁμόφωνα ἦν τὰ ζῶα, πόλεμον οἱ λῆναι τοῖς
παρορμητικοῖς συνέβαινεν. εἰ δὲ κινῶν συμμαχούντων τοῖς θρέμ-
μασι, καὶ τοὺς λῆναι ἀποσβέννυνται, οἱ λῆναι παρορμητικῶν ἀ-

ποταίλαντες, ἐφάσαν βίῃς πρόσβαιν, εἰβούλοιντο βιούν ἐν εἰρή-
νῃ καὶ μηδέν ἄπολεμον ὑποτάσσιν, τοὺς κινῶντας αὐτοῖς ἐκδοῦ-
ναι. ὃ δὲ προβάλλον ὑπὸ ἀνείας πεποθέντων, καὶ τοὺς κινῶντας ἐκ-
δεδωκότων, οἱ λυκοὶ τοὺς τε κινῶντας διεσπάρξαντο τὰ πρόσβα-
τα ῥᾶτα διέφθραν, οἱ σάμιοι τὸ ἴνυν γὰρ τὸ μῦθος βάλημα συν-
νόησαντες, ὥρμησαν μὲν παρ' αὐτοῖς καταχεῖν τὸν αἰσώπων.
ὁ δὲ ἔκινῶν ἔχετο, ἀλλ' ἔτι περὶ βάλῃ συνακτάλλας, πρὸς κερῶ-
σιν ἀπὸ φ. ἀφικομένην δ' αὐτὴν εἰς λυδίαν, ὁ βασιλεὺς ἐπὶ-
προσεν αὐτὸν τὰ ἄρτα τὸν αἰσώπων θεασάμενος, ἡγήσατο ἵκεσε λέ-
γων, ἴδε ἡττατὴν ἀνθρώπων ἐμπαδύνμοι γενεὴν ἡν ὑποτά-
ξαι ποσύντω. καὶ ὁ αἰσώπων, μέγιστε βασιλεῦ, οὐβία ἔδ' ἀν-
τικὴ πρὸς σὲ παρ' ἐνόμῳ, ἀλλ' αὐθαίρετος παρ' ἐμὶ ἀνὰ χεῖρας δέ-
μου μιν ἐρὼν ἀκούσαι. ἀνὴρ τις ἀνείδης συχλὲρον ἔ' ἀποκτιν-
νύς, εἴλε καὶ τέτιγχε. ἐπεὶ δὲ καὶ κείνον ἡβούλετο κτείνειν, φη-
σὶν ὁ τέτιγχε. ἀνθρώπε μή με μάττω ἀνέλες. ἔγχε γὰρ ἔτε σάχυν
βλάπτω, οὐτ' ἄλλο τι δὴν ἀπ' ἄνθρωπος ἀδικῶ. τί κινῆσει δέ τίς
ἐν ἐμοὶ ὑμῶν ἡ δὴ φθέγομαι, τέρπων τοὺς ὀδοιπόρους. φωνῆς
οὐν παρ' ἐμοὶ πλέον ἔδ' ἐν ἀρήσεις. καὶ κείνος ταῦτα ἀκούσας,
ἀφῆκεν ἀπέναντι. καὶ γρη῏ω βασιλεῦ τῶν κινῶν ἀπὸ μῆ-
μή με εἰ καὶ φονάσις. ἔδ' ἡ γῆ οἷος τ' εἰ μὴ ἀδικῆσαι τινὰ. ἐν δὲ
τελείᾳ δὲ σώματος γηνῶν φθέγομαι λόγον. ὁ δὲ βασιλεὺς
θαυμάσας ἅμα καὶ οἰκτείρας αὐτὸν, ἐφ. αἰσώπε, ἔκινε ἔγχε
σοι δίδωμι τὸ ζῶν, ἀλλ' ἡ μοῖρα. ὁ γρη῏ν θέλεις, αἴτει καὶ λήψῃ. ἔ-
δος, δέομαί σου βασιλεῦ, διακλάγῃ σαμίσις. τοῦ δὲ βασιλέως
εἰπόντος, δὴ καλῶμαι, πεσὼν κείνος ἐπὶ τῷ γῆν, χεῖρας τε
αὐτὸν ὡμολόγει. καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς οἰκείους συγγραψάμε-
νος μύθους, τοὺς μέχει καὶ νῦν φερομένους παρὰ τὸ βασιλεῖ
κατέλιπε. δεξάμενος ὁ παρ' αὐτοῦ γράμματα πρὸς σαμίσις,
ὡς ἐνέκεν αἰσώπῳ βύβις δὴ καλῶν, ἔδωκε πλάγας ἐ-
π' αὐτὸν

πάνη λθεν εἰς σάμον· οἱ μὲν ἔνστα μοι τῶν ἰδόντες, ἐμὲ μάλ' ἔτε
αὐτὸ προσήνεγκαν· ἐχρῆς ἐπ' αὐτῷ ζυνεῖν σανβ. ὁ δ' αὖ βῆς τὰς
τετράσι λένωσ' ἀνέγνω γραμματεῖ· ἔα πείδειν ὡς τῶν αὐτῶν
γενομένων παρὰ τῶνδε μετὰ λαθερείαν, ἐλαθερεῖα δ' αὖ λιν ἡμείψα
το· μετὰ δ' ἡ τῶν ἡμῶν ἀπάρας, περὶ δ' ἐπὶ τῶν οἰσμημένων, βῆς ἀ-
πάνη χρῆσθαι φιλοσόφων διαλεγόμενος· ἀφικόμενος δ' ἔπει-
ρα βυλῶνα, ἔτι αὖ τῶ σφίαν ἰωδεια μένος, μέγας παρὰ τῷ
βασίλει λυκῆρῳ ἐγγέβη αὐτῷ εἰνῆς ἡ βῆς χρόνος οἱ βασιλεῖς
πρὸς ἀλλήλους εἰρήνῳ ἔχοντες, ἔπειτα χρεῖν προβλήματε
τῶ σφισιν ὡς πρὸς ἀλλήλους γραφοντες ἐπεμπε· ἀπερὶ οἱ μὲν ἐπὶ
ἀνόμῳ, φόρος ἰωδεια πρὸς τῶ σφισιν ἐλάμβανον· εἰ δ'
μὴ, βῆς ἰσους παρὰ τῶν· ὁ δ' ἐν αὐτῷ σῶτος ἔπειτα μένος τῶ σφισιν
ἐλάμβανον λυκῆρῳ ζυνῶν ἐπὶ λιν· ἔα δ' οἱ μὲν ἐπὶ τῶ βασιλέα·
ἔα αὖ τὸς ἡ δ' αὖ λυκῆρῳ ἐπὶ τῶ βῆς βασιλῶν ἀντέπεμπε· ὡς
ἀλῶν μενόντων, φόρος ὁ βασιλῆς ὅτι πλείους εἰσέπρα-
τε· αὐτῶς δ' ἐμὲ παιδοθηκόσ' μένος, ἐν ἀπὸ τῶν δ' ἐγγῶν ἐννοη-
τῶν ἡλῶν εἰσεποῖσά τε, ἔως γνήσιον παῖδα τῶ βασιλῆ πρὸς
νέγκας, ζυνεῖσε· μετὰ δ' οὐ πολὺ χρόνον τῶ ἐννοῦ τῶ θεμῶν
παλαιῶν συμφασεν ὅς, αὐτῶς βῆς βῆς, ἀπελάυνεν ἐμὲ
τῶ οἰκίας· ὅς, τῶ αὐτῷ ἐπὶ ὅς, ἡλῶν ἐπὶ τῶ παλαιῶν
μένος παρὰ τῶ σφισιν πρὸς τοὺς ἀντισφισιν λυκῆρῳ,
ὡς αὐτῶς ἐβίμους ὅς, πρὸς τῶ σφισιν ἀλλοῦ ἢ τῶ λυκῆρῳ, τῶ
σφισιν ἐπὶ χεῖρας, τῶ αὐτῶν τῶ σφισιν σφραγισά μὲν δακτυ-
λίῳ· ὁ δ' ἐπὶ τῶ σφισιν τῶ σφισιν σφραγισά μὲν δακτυ-
λίῳ, παρὰ τῶ σφισιν ἐπὶ πῶς κελὰς μὲν ἐξέτα-
σαν, οἱ δ' ἀπὸ τῶ σφισιν διαχειρίσασθαι αὐτῶν· ὅς, ἐπὶ πῶς
φίλος τε ἡν τῶ αὐτῶν, ἔπειτα δ' ἡν τῶ φίλον ἐπὶ δ' ἔξεν· ἐπὶ τῶ
τῶ σφισιν τῶ σφισιν μὲν δ' οἱ σφισιν κρύψας τὸν ἀνθρώπον, ἐπὶ
ἐπὶ τῶ σφισιν ἐπὶ τῶ σφισιν κελὰς τῶ σφισιν, τῶ σφισιν

διοίκησιν αἰσώπου παρὲ λαβε. μετὰ δὲ τινα χρόνον νεκτενὰ βω
βασιλὰς αἰγυπτίων πνυθόμενος αἰσώπου τεθνηκέναι, πέμ-
πει λυκήρω παρὰ χῆμα ὑποσολῶ, οἰκοδόμους αὐτῷ ἀποστείλαι
κελεύουσιν. οἱ πύργον οἰκοδομήσουσι, μή τ' οὐρανοῦ μή τε γῆς ἀ-
πὸ μύθον. καὶ τὸν ἀπικεινὸν μύθον αἰεὶ πρὸς πάντοσα αὐτῶν ἔρω-
τόσι. καὶ τοῦτο ποίησαν τε φόρος εἰς ἀρχὴν. εἰ δὲ μή, κατατί-
θεσθαι. ταῦτα δὲ λυκήρω ἀναγνωσθέντα, ἀθυμίαν ἐνέβαλε, μη-
δενὸς ἔφιν φίλων δυναμὶν τὸ πρόβλημα τὸ περὶ τῶ πύργου
συρῆναι. ὁ μὲν οὖν βασιλὰς καὶ κίονα ἦν αὐτῷ βασιλείας ἐλε-
γην ἀπολωλεν κέναι τὸν αἰσώπου. ἐρμιπῶς δὲ τὴν τῶ βασιλεί-
ως δι' αἰσώπου λύπην μαθὼν, προσήλθε τε δὲ βασιλεῖ. ἐξήνε-
κεν ἡνὸν ἀπὸ ἐλίσσας, προσθεῖς αὐτῷ δὲ χεῖριν αὐτὸν οὐκ ἀνέ-
λεν, εἰδὼς ὥς μετὰ μελήσει ποτὲ τῷ βασιλεῖ ἦν ἀρφασεως. τῷ
δὲ βασιλείως διαφερόντος ἐπὶ βύβρις ἐκείνου, αἰσώπου ἐρύπων
καὶ αὐχμῶν ὁλος προσήρχθη. ἐπὶ τῷ βασιλείως ὥς εἶδεν αὐτὸν,
δακρύσαντος, λίσσασθαι τε καὶ ἦν ἄλλης ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι
κελεύσαντος, αἰσώπου μετὰ τὸ ἐπὶ πέρων καταπρηκθῆναι αἰ-
τίας ἀπεσιδάσκατο. ἐφ' οἷς ἐπὶ τῷ βασιλείως τὸν ἐννὸν ἀναρῆμ
μέλλοντος, αἰσώπου αὐτῷ συνηνέμην ἐπὶ τῷ βασιλεῖ. ἐπιμνήνως ἡ βύ-
βρις ὁ βασιλὰς τὴν τῶ αἰγυπτίως ἐπὶ σολῶ δὲ αἰσώπου ἐπέδω-
κεν ἀναγνῶναι. ὁ δὲ αὐτίκα τὴν λύπην ζυεῖς τῷ προβλήματι, ἐ-
πέλασέ τε καὶ ἀντιγράφειν ἐκέλευεν, ὥς ἐπεὶ δὲ χειμῶν πα-
ρέλθῃ, πεμφθῶναι τοὺς τε τὸν πύργον οἰκοδομήσοντας, καὶ τὸν
ἀπικεινὸν μύθον πρὸς τῷ περὶ μύθου. ὁ βασιλὰς οὖν βύς μὲν
αἰγυπτίως πρὸς βίβρις ἀπέστειλεν. αἰσώπου δὲ τὴν ἐξ ἀρχῆς διοί-
κησιν ἐν ἐχείρῃσιν ἀπαύει, ἐκδοτορ αὐτῷ παρὰ δούς καὶ τὸν ἐν-
νον. ὁ δὲ αἰσώπου παρὰ λαβὼν τὸν ἐννὸν, οὐδὲν ἀνδρὲς αὐτὸν ἔδρα-
σεν. ἀλλ' ὡς ἡ πάλιν προχῶν, ἀλλοὺς τε ἐπὶ τὸν βύς ὑπετίθη τῷ
λόγους. τέκνον, πρὸ πάντων, σέβει τὸ θεῖον. τὸν βασιλεῖα ἡ τίμα

καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς σου δεινὸν σεαυτὸν παρὰ σὴν ἀξίαν μὲν
 καὶ φρονῶσι σου τοῖς δὲ φίλοις παρὰ σὴν καὶ μετὰ δοτὸν, ὡς
 ἀνουςέρους σοι μάλλον γίνεσθαι, ἢ τοῖς μὲν ἐχθροῖς νοσῆναι
 καὶ καὶ πένεσθαι, ὡς μὴ οἴσῃς τε εἶναι λυπῆναι. τοὺς δὲ φίλους
 καὶ πάντας ἀπαρτίειν βλάσφημῶς καὶ τῇ γυναικὶ σου χηρῶς ὁμίλῃ.
 ὅπως ἐτέρω ἀνδρὸς πεῖραν μὴ ζητήσῃ λαβῆναι καὶ φονεῖν καὶ
 γυναικὸν ὅτι φύλον καὶ πολυανδρὸν μόνον ἐλάττω φρονεῖ κακῶς.
 ὁ δὲ εἴαν μὴ πρὸς λόγον κτῆσαι τὴν ἀκοῇ. καὶ δὲ γλώττης ἐκτρα-
 τῆς ἐσθλῆς ἀπαρτίειν μὴ φθόνης, ἀλλὰ σύγχαρε. φθονῶν γὰρ
 σεαυτὸν μάλλον βλάπτῃς. ὅταν οἱ κενὸν σου ὠμελοῦ. ἵνα μὴ μό-
 νον ὡς δευτέρω φθορῶνται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν αἰδῶν.
 μὴ αἰχμῶν μανθάνῃς ἀεὶ καὶ κρείττω. τῇ γυναικὶ μὴ δέχῃς δι-
 σέως ἀπὸ κρητῆ. ἀεὶ γὰρ ὁ παλὶ ζεταί πῶς σου κινεῖται. καὶ ἡ μέ-
 ραν καὶ εἰς τὴν αἰσιορ ἀκταμιάου. βέλτιον γὰρ τελευτῶνται ἐ-
 χθροῖς καὶ λατρεῖται, ἢ ζῶντες καὶ φίλων ὠιδεῖσθαι. ἀπὸ σὴν γυρὸς
 ἐσθλῆς ζῶσαν ὄσιν, εἰδὼς ὡς ἐξὼ κινεῖται ἄρτον καὶ ἄρα παρὸς
 ποιεῖται. ἀγαθὸς γῆρὸς μὴ μετανόη. φίλους ἀνδρὰ ἐκβα-
 λεῖς οἱ κίτας. τὰ γὰρ καὶ σὺ λείγῃς καὶ παρὰ τὸ μὲν αἰτέροις.
 φέρων ἀνὰ θῆσει. παρὰ τῇ μὴ λυπῶνται σε. ἐπὶ δὲ τοῖς συμβαί-
 νουσι μὴ λυπῶν. μὴ τε πονηρὰ βλάσφημι ποτὲ, μὴ τε πότους κα-
 κῶν μιμήσῃ. τοῦτοίς τὰ αἰσώπων τὸν ἄνθρωπον καθεστήσαντες, ἐκεί-
 νος τοῖς τε λόγοις ἐκ τῶν κίτας συνειδῆσει οἱ αἰτίνι βέλτε παλ-
 λῆς τὴν ψυχὴν, μετὰ πρὸς ἡμέρας τῆς βίον μετὰ λαξεν. αἰ-
 σῶς ὅτις ἐξ ἁλῶς πάντας προσκαλεσάμενος, ἀεὶ νουθετοῦς
 πέπαρας συλλήφῃ καὶ ἐλάττω. συλλήφῃς καὶ νουθετοῦς ἐθελοντῶς
 λέγει. ἐπὶ αἰδῶσιν, ὅπως ὁ πάντων τί με περὶ ὅτις ἐχει, ὡς αἰδῶς
 διαθυλακῶν αὐτὸν προσετημῶν βασιλῶν τῶν ἐξ ὕψους αἰρεσθαι.
 ἐξ τῶν παλαιῶν τῶν παλαιῶν εἶναι, ὡς ὁ πρὸς ἀνὲν κείνοι βούλοιν
 εἶσι λαοὶ, ἀντὶς ἐξ ὕψους, ἀντὶς γὰρ χαμαί. καὶ δὲ χαμαί-

εἰνῆς ὥρας παρὰ δ' αὖ μὲν, ἔ' ἦρος διαγελάσαντες, ἀπὸντα
πρὸς τὴν ὁδὸν συσπλάσσειν αἰσώπης, ἔ' τοὺς τε παῖδας λαβὼν
ἔ' τοὺς ἀετοὺς, ἀπὸρρον εἰς αἴγυπτον, πρὸς Φαντασία καὶ δόξιν
πρὸς κατὰ πλῆξιν ἔ' ἐκείνῳ κεχημῆμος· νεκτεναβὼν δ' αἰσώπης
παρὰ πρὸν εἶναι τὸ αἰσώπην, ἐν ἡδὲ μαθηφίσι βίσι φίλ', μεμαθῆ-
νός αἰσώπην τεθρηνέσαι. Τῇ δ' ἐπιστῇ κελύσας ὁ βασιλεὺς πᾶν
ταῦτα ἐν τέλει λαμβάνει πειθαλέδαισολας, αὐτὸς ἐρέαν ἐν-
δύσατο. ἔ' διάδημα, ἔ' διάλιθον κίτριν. ἔ' καθεστῆς ἐφύ-
πλιν δ' ἴφρσ, ἔ' τὸν αἰσώπην εἰσαχθῆναι κελύσας, τίνι με εἰ-
κάζεις εἰσελθόντι φησὶν αἰσώπης ἔ' τοὺς σὺν ἐμοί. ἔ' ὅς, σὲ μὲν
ἡλίω ἐαρινῶ, τοὺς δ' ἐπεὶ σὲ βύβους ὡραίοις τὰ χυσι καὶ ὁ βασι-
λεὺς θαυμάσας αὐτὸν, ἔ' δώροις ἐδεξιώσατο. Τῇ δ' μετ' ἐκεί-
νῳ ἡμέρᾳ πάλιν, ὁ βασιλεὺς λαμβάνει τὴν ἐν σπλάσσειν μὲν,
βίσι δ' φίλοις φοινικῶς κελύσας λαβῆν, εἰσελθόντα τὸν αἰσώ-
πην, τὸ πρῶτον αὐτὸς πεῦσιν ἐπύθετο. ἔ' ὁ αἰσώπης, σὲ μὲν εἰ-
πειλάω ἡλίω. τῇ δ' ἐπεὶ σὲ βύβους ἀκτῆσι. ἔ' ὁ νεκτεναβὼν, οἱ μα-
μαδὲν εἶναι λυκῆρ πρὸς τὴν ἐμὴν βασιλείαν. ἔ' ὁ αἰσώπης μὲν
διάσας, μὴ ἀχεῖσθαι περὶ ἐκείνῳ λέγει βασιλεῖ. πρὸς μὲν
τὸ ὑμέτερον ἔθνος ἡ ὑμῶν ἐπιδεικνυμένη βασιλεία, δύνῃ ἡ
λίανσε λαγῇ. εἰ δ' ἡ λυκῆρ παρὰ βληθείη, ἔ' δὲν αὐδέοι μὴ τὸ φῶς
βῦτο ζόφον ἀπδειχθῆναι. ἔ' ὁ νεκτεναβὼν τὴν ἰόρρον δ' ὅ-
χιαν ἐκπλάγεις, ἡρέγκας ἡμῖν ἐφ' ἡ τοὺς μέλλοντες πύργον
οἰκοδομεῖν. ἔ' ὅς, ἐβιμοί εἰσι, εἰ μόνον ὑπδειξῆς τὸν βῆρ. με-
τὰ βῦβ' ἐξελθὼν ἐξω τῇ πλεως ὁ βασιλεὺς ὡτὶ τὸ πεδῖον, ὑπε-
δειξε διαμερῆσας τὸν χώρον. ἀρχὴν βίρῳ αἰσώπης ὡτὶ τὰς
ὑπδειχθείσας βῦβ' ἐκπύρρνας τέτταρας τῇ τέτταρας ἔ' αἰετῶ,
ἀμα τῇ παισὶ διὰ τῇ θυλακῶν ἀπὸ τῇ μένοισ, ἔ' οἰκοδόμων τῇ
παισὶ μετὰ χεῖρας δούς ἐρχεσθαι, ἐκείλασεν ἀνὰ πῆναι. οἱ δ' ἐ-
πρὸς ὑψος γυρόμενοι, δότε ἡμῖν ἐφ' ὅρου λίθους. δότε κορί-

αν. δὲ τε ξύλα. ἔτι δ' ἄλλα θῶν πρὸς οἰκοδομίῳ ἐπιτηδίων. ὃ ἵκεν
τενάρω τοὺς παῖδας θελασμένους ὑπὸ τῶν ἀειδύνειν ὑψος ἀνα
φερομένων, ἔφη. ἦ θεν ἐμοὶ πῆλυοὶ ἀνθρώποι. ἔο' αἰσώπης, ἀλ
λά λυκῆρος ἔχει. σὺ δὲ θέλεις ἀνθρώπου ὦν ἰσθῆω ἐρίζου βα
σιλεῖ; καὶ ὅνευ τεναβὼ, αἰσώπης, ἡ πῆμα. ἐρήσεται δέ σε. σὺ δέ μοι
ἀποκρίνα. ἔφ' ἡσὶν, εἰ σὶ μοι θήληται ὧδε ἵπποι αἰσώπης ἐπειδαν
ἀκὼσσι. ἔ' ἐβαβυλῶνι ἵππων χεμετιζόντων, ἀθύς συλ
λαμβάνουσιν. εἴ σοι πρὸς τὸ το πᾶρσι σφία, ἐπιδείξα. ἔο' αἰ
σώπης, ἀποκρίνου μοι αὐριον βασιλῆ. ἐλθὼν δὲ ὑπὸ κατήγετο,
αἰλουρον θῆς παισὶν ἐκέλευσε συλλαβεῖν, καὶ συλληφθέντα δὴ
μοσία περιελαβὼν μασιζόμενον. οἱ δ' αἰγύπτιοι τὸ ζῶον σευόμε
νοι, οὐθὺν κακῶς πᾶχον αὐτὸ θεασάμενοι, συνέδραμον καὶ τ' αἰ
λαρον τῆ χειρὸς ἔμασι γυῖνθον ἐκπαύσαντες, ἀμαρτέλλουσιν ὡς
τάχος ὅ βασιλεῖ τὸ πᾶθος. ὃ δὲ καλέσας τὸν αἰσώπην, ἔκ' ἡδύς
φῆσιν αἰσώπης, ὡς θεὸς σεβόμενος πᾶρ ἡμῖν ὄσιν αἰλουρος; ἵνα
τί γυῖν τὸ πᾶθος. ἔο' αἰσώπης, λυκῆρον τὸν βασιλῆα ἡδύκουν
ὧ βασιλῆα τῆ παρελθούσης νυκτὸς ἔτος ὁ αἰλουρος. ἀλεν ἔνο
να γυῖν τὸ πᾶθος ἡ καλῆμορ. ἔ' γυναικῶν, προσέτι γε μὴν καὶ
τῆς ὥρας αὐτῆς νυκτὸς σημάρορ. ἔο' βασιλῆς, ἔκ' αἰσώπης
ἡδύκουν αἰσώπης; πῶς ἦ ἐν μιᾷ νυκτὶ αἰσώπης ἀπ' αἰγύπτιος
ἦλθεν εἰς βαβυλῶνα. καὶ ἡ εἶρος μεθ' αὐτοῦ φῆσιν. ἔο' πῶς ὧ βα
σιλῆα ἐν βαβυλῶνι. ἔ' ἵππων χεμετιζόντων, αἰσώπης ἐπιδείξα
ἵπποι συλλαμβάνουσιν. ὃ δὲ βασιλῆς τῆ αὐτῆς ἀκούσας, τῶν φερό
ντων αὐτῆς ἐμακρίσει. μετὰ δὲ τῆ αὐτῆς μετὰ πεμψαμένους ἀφ' ἡ
λίου ἥλως ἀνδρας ἡκτημένους σφιστηνῶν ὑπὸ τῆς μονας. ἔο' πᾶ
ρ τῆ αἰσώπης διαλεχθεῖς αὐτοῖς ἐκαλέσεν ἄμαρ αἰσώπης
πᾶρ ὡχίαν. ἀνελθὼν ἐν τῶν οὐν αὐτῶν, ἔκ' ἡλως τῆς φῆ
σιν πρὸς τὸν αἰσώπην. ἀπὸ τῆ αἰσώπης πᾶρ τῆς θεῆς μετὰ τῶν
θέου σου, ὡς ἀνὰ τῶν ὑπὸ λῶν. ἔο' αἰσώπης. ἡδύκουν. θεὸς ἦ πᾶρ

ἐλ' ἀνθρώπων δὲ νδεῖται μαθεῖν. σὺ δ' οὐ μόνον σαυτὴ κατηγρέεις,
ἀλλὰ καὶ θεοῦ. ἔπερ' ἀλλήρις εἴπεν. ὅτι ναὸς μέγας. καὶ ἐν αὐτῷ
τοσούτοις δούλοισι κτλ. ἔχων. ὧν ἐκαστὸν βίβλον ἔχει. καὶ ἐν αὐτοῖς
τοσούτοις περιείασιν οὐκ ὀκνησαίης. καὶ ὁ αἰσώπης ἐφ. καὶ τὸ πρὸς βλῆμα
καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἐπιλύοντες. παῖδες. ναὸς μὲν γὰρ ὅστις ἐστὶ νόσμος. τὸ
τοσούτον ἐκαστὸν. αἱ δὲ ἡλεις οἱ μὲν. καὶ δοκοῖσι τὰς θύρας ἡμέρας. ἡμέ-
ρας δὲ καὶ νύξας. αἱ δὲ οὐκ ἔχουσιν. αἱ παρὰ λαὸν ἁγίων ἀλλήλων δέχοντες. τῇ δὲ
ἐφεξῆς ἡμέρα σὺν ἀλλήλοις ἐφίλῃσιν ἀλλήλους ὡς νεκτεράβω. φη-
σὶ. διὰ τὸ αἰσώπῃ τὰς θύρας ὁφλήσας φέρει βασιλεὺς λυκῆς. εἰς δὲ
τοσούτον ἐστὶν. καὶ ἐκαστὸν αὐτῶν πρὸς βλῆμα φράσαι ἡμῖν.
περὶ ὧν οὐτὸν δοκῶν οὐτὸν κούσας. καὶ ὅς, αὐτοῖς περὶ τοῦτου
ἡμῖν ἀποκρίσεται. καὶ περὶ ὧν οὐκ ἔστιν ἐκαστὸν ἀνδρὸς γραμ-
ματεῖον, ἐν ᾧ περὶ ἐχέει νεκτεράβω, ὁ μολογῶν χίλια τάλαν-
τα ὡς λυκῆς ὁφείλῃ, περὶ αἱ ἐκαστὸν ἀνδρῶν, ὡς βασιλεὺς τὸ
γραμματεῖον ἐπέδωκεν. οἱ δὲ τὰ βασιλέως φίλοι περὶ ἀνδρῶν
χίλιαι τὰς γραμματεῖον, πάντες ἐλεγον. καὶ εἰδομένη τοῦτο καὶ
ἡ κούσα. καὶ ἀλλήως ὡς ἀμείβεται. καὶ ὁ αἰσώπης, χάριν ἡμῖν
οἱ δὲ αὐτῶν ἀποδόσεως ἐνεκεν. ὁ δὲ νεκτεράβω τὴν ὁμολογίαν ἡ
ὁφείλῃς ἀναγνῶν, εἴπεν. ἐμὲ λυκῆς μὴδὲν ὁφείλοντες, πάν-
τες ὑμῶν μαρτυρεῖτε, καὶ οἱ κούσας μεταβαλόντες, εἴπεν. ὅτι εἰδομένη
τῇ κούσας. καὶ ὁ αἰσώπης, καὶ εἰ ταῦτ' οὐκ ἔχει, λέλυται τὸ
ἐκ τούτου. καὶ ὁ νεκτεράβω πρὸς ταῦτα. μακαρίος ὁ λυκῆς
τοσούτον τὴν σφίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐαυτὸν κατημύσας. τοὺς
ἐν συμφορῇ ἐκαστὸν φέρει παρὰ τοὺς αἰσώπῃ, ἐν ἑρμύκει ἀπέ-
σειλον. αἰσώπης δὲ βαβυλῶνα παρὰ γνῶμην, διέξῃ λθέτε λυ-
κῆς τὰς ἐν αὐτῷ τῷ περὶ ἐκαστὸν ἀνδρῶν, καὶ τὸ φέρει ἀπέδωκε.
λυκῆς δὲ ἐκαστὸν ἀνδρῶν ἀνδρῶν χρυσῶν ὡς αἰσώπῃ ἀνὰ τεθῆναι.
μετὰ δὲ οὐκ ἔχοντες αἰσώπης εἰς ἐκαστὸν ἐκαστὸν ἀνδρῶν. καὶ
ὁ βασιλεὺς ἐκαστὸν ἀνδρῶν ἀπέδωκεν ὅτι οὐκ ἔχοντες αὐτῶν πρὸς τὸν

μὲν δὲ πάλιν ἔτι εἰς βαβυλῶν, καὶ κείνῳ λοιπὸν διαβίῳ. περιὼν
ἦν ἔτι ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως, ὅτι ἐκεῖ οὐκ ἔπαινον ἔδωκεν αὐτῷ, εἰς τὴν
ἐκκλησίαν δὲ δελφῶν. οἱ δὲ δελφοὶ, διαλεγόμενοι μὴ ἡμερῶν βίῃ δέως. τι-
μῆς ὅτι ἐθὼς αὐτῶν ἔδρασαν ὁδοποιεῖν. ὁ δὲ πρὸς αὐτῶν ὑπερλα-
βῶν ἐφῆκε. αὐτοὶ δὲ δελφοὶ, ἐπεισέμοι ξύλῳ ὃ μὴ εἰσέλθῃ ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ φθορὰ μὲν καὶ κείνῳ ὁρῶντες ἐκκλησίαν διακρίματα ὑπὲρ
ματρὸν φρόνῳ, πολλὰ τινος ἄξιον εἶναι οἰόμεθα. ἐπειδὴ δὲ ἡ
ἐκκλησία πρὸς ἄλλῃ, ἀτελέσθαι φαίνεται. καὶ ὁ δὲ ἔτι κέρως ἐν τῷ μῶρ
πὸ λεως ὦν, ὡς τινος ἔξιον λόγου ὃ μὴ ἐθαύμαζον. νυνὶ δὲ λ-
θὼν ὡς ὃ μὴ, πάλιν ὡς ἐπεὶ ἀνθρώπων ἄξιον ἀχρεοτέρας. οὐ-
κ ἔστιν ὡς πάλιν ἡμαί. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ δελφοὶ, ἐδέξαντες,
μή πως αἰσώπῳς καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις βαδίζον καὶ ὡς
αὐτοὺς λέγει, βεβλῶν ἐβεβλῶσαν βόλῳ τὸν ἀνθρώπων ἀνελθῆναι.
καὶ ὁ δὲ ταῖς χρυσῇν φιάλῃν ἐκ τῶν παλαιῶν τοῖς ἰεροῦ τῶ ἀπολλωνος
ἀνελόμενοι, λαθρα τοῖς αἰσώπῳ κατέκρυψαν τρώμασι. τῶ
δὲ αἰσώπῳ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἀνοούμετος σημαίεσθαι ἔτι ἐξελθὼν,
ἐπὶ τῷ περὶ φωνίδα. οἱ δὲ δελφοὶ δὲ ἀποδραμόντες καὶ κατε-
σχόντες αὐτὸν, ἀνέκρινον ὡς ἰεροσυληκότα. τῶ δὲ ἄρτου μὲν οὐ
μὴ δὲ περὶ ἀχέναι τοῖς τοῖς ἐκείνοι πρὸς βίαν τὰ τρώματα ἀ-
ναστῆσαντες, τὴν χρυσῇν ἄξιον φιάλῃν. καὶ καὶ ἀναλαβόντες,
τοῖς ἐν τῇ πόλει πάλιν ἐπεδείκνυσαν οὐκ ἐν ὀλίγῳ θορύβῳ. ὁ
μὲν οὖν αἰσώπῳς τὴν ἐκείνων συνρόησας ὑποβουλῇ, ἐδεί το αὐ-
τῷ ἀπολυθῆναι. οἱ δὲ οὐ μόνον οὐκ ἀπέλυσαν, ἀλλὰ ὡς ἰεροσύ-
νησαντα καὶ εἰς τὸ δεισμώτεριον ἐνέβαλον, θάνατον αὐτοῦ
κατέφηφισάμενοι. αἰσώπῳς δὲ μετὰ μετὰ τὴν πόλιν
εἰς τὴν δεύχης σωθῆναι δύναμις, ἐαυτὸν ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ ἐ-
θελῶσι κατέμεινε. ὅταν συνήθων δέ τις αὐτῷ δαμάσ τὸ ὄνομα,
πρὸς αὐτὸν εἰσελθὼν, ἐῖδὼν οὐκ ὄλοφύρομενον, τὴν ἀπὸ
αὐτῶν πάλιν ἤρετο. ὅς ἐφῆκε γυνή τις πρὸς φάλαγγας τῶ αὐτῷ ἀφῆκε

θαλασσα, καὶ ἡ μέραν ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ μνημεῖον, ἐθρήνη. ἀρσ-
τῶν δέ τις ἔκρηρ' ὡς τὸ μνηματ', εἰς ἐπιθυμίαν ἡνέκα γυναι-
κός. ἔκκαλε λιπὼν τῷ βόας, ἡλθε δὲ αὐτὸς πρὸς τὸ μνημα. ἔκκα-
θείσας συνεθρήνη τῇ γυναικί. ἡ δὲ, πυθομένης τί δὴ πτε δὲ αὐτὸς
ἔχθρος ὁ δούρειος, ὅτι καὶ γὰρ φησὶν ἀπὸ τῆς γυναικὸς καὶ ῥυξά. ἔ-
κπεδὰν κλαύσω, ἡ λύπης καὶ φίλομαι. ἡ δὲ, καὶ μοι τὰ τὰ αὐτὸ
πρὸς γινέει. καὶ κείνος, εἰβίνω τ' αὐτοῖς περιπεπῶκα μ' ἀθέσι.
τί δὴ πτε ἀλλήλοισι μὴ σὺν ἡμῶν. ἐγὼ τε γὰρ φιλήσω σε ὡς ἐκείνῳ.
καὶ μέσθ' ἀλινῶς τὸν σαρτὴν ἀνδρα. ταῦτα ἔπεισε τῇ γυναικί,
ἔκδυσνῆ λθόν. ἐν βούλῳ δὲ κλέπτῃς ἐλθὼν ἔκβους βόας λύσας,
ἀπὸ λασεν. ὁ δὲ πάλιν λθὼν, τῷ βόας μὴ ἀρνηῖς, κὸς τῆς αἰτε
ἔκμοιζέειν ἰσχυρῶς ἐνέειν σατο. ἐλθὼσα δὲ καὶ ἡ γυνή, καὶ ὁ λο-
φυρόν μ' ἀρῶσα, φησὶ. πάλιν κλαίεις; καὶ κείνος, νῦν εἴ περ ἐπὶ
ληθείας κλαίω. καὶ γὰρ γυνὴ πολλὰς διαδράς κινδύνους, νῦν ἔρ-
όντι θρηνῶ, λύνειν τὰ κακὰ μηδαμὸς ἐν ἀρείσι κων. μετὰ ταῦτα
παρῆσαν ἔκ οἱ δὲ λφοί. ἔκ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἡ εἰρη καὶ εἰληον
βιαιῶς ὑπὸ τῇ κρημνῷ. ὁ δὲ, πρὸς αὐτοῖς ἔλεπεν. ὅτε ἡ ὁ μόφω-
ρα τὰ ζῶα, μῦς βαρβαχὼ φιλιωθεῖς, εἰς δέειπνον αὐτὸν ἐκάλ-
λεσε. ἔκ παρὰ γὰρ ἐς ἑκαμῖον πλουσίς, ἐνθα πλείστα τ' ἐδω-
δήμων ἡν. ἀπὸ γὰρ φησὶ φίλιβαρβαχέ. μετὰ δὲ τὴν ἐστίασιν, ἔκ
βαρβαχὸς τὸν μῦν ὑπὸ τῇ οἰκίᾳ ἐκάλλεσε δύναιεν. ἀλλ' ἵνα μὴ
ἀποκαμῃς φησὶν κηρόν, μερίμνω λειπῶν τὸν σπόδα ἑξέμαυ-
τὰ πρὸς ἀρτήσω. ἔκ τοῦτο παρὰ ξας, ἡ λαβὴ εἰς τὴν λίμνῳ. αὐτὰ
δὲ καὶ ἀδύμαντος εἰς βάθος, ὁ μῦς ἀπεπνίετο. ἔκ θνήσκων εἰ-
πεν. ἐγὼ μὲν ὑπὸ σὺ θνήσκω. ἐκ δὲ κηθῆσμαι δὲ ὑπὸ μέλιτος. ἐπὶ
πλείοντος δὲ τὰ μῦς ἐν τῇ λίμνῳ κρημνῷ, καὶ ἔκ τῆς αἰετός, βῦ-
βον ἀφ' ἧρ' ἔλασε. σὺν αὐτῷ δὲ πρὸς κρημνὸν ὁ μῦς ἔκ τὸν βαρβαχόν.
ἔκ ἔχθρος ἀμφω κατεποινίσατο. καὶ γὰρ βίνω βία πρὸς ὑμῶν ἀ-
ποθνήσκων, ἔκ τὸν ἀμυνῶντα βαρυλὼν γὰρ καὶ ἐκλὰς πᾶσα

τὸν ἐμὸν παρ' ὑμῶν ἀπαιτῆσαι σὺν θάνατον. οἱ μὲν δὲ λφοὶ ἔδ-
ως ἐφείδοντο τῷ αἰσώπῳ. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἀπ' ἁλλῶν κατέφυγεν ἰε-
ρόν. οἱ δὲ, καὶ κείθεν ἀκρωσσάντες μετ' ὀργῆς, ἐπὶ τὸν κρημνὸν ἡ-
αῦθις εἶλκον. ὁ δὲ παρ' ἡμῶν ἐλεγχον. ἀνέστα μετ' ἀελφοὶ, λαγυρὸς
ὑπὸ τοῦ διωκόμῃ, πρὸς κοίτῃ καὶ ἀνὰ κατέφυγε, δεόμενος
ὑπὸ αὐτῷ σωθῆναι. ὁ δὲ κἀνθάρος ἤξιεν τὸν ἀετὸν, μή αὐτὸν ἐ-
κίε τῷ, ὁρμίζων αὐτὸν ἡμῶν τῷ μεγίστῳ διός, ἡμῶν μὴ κατὰ φρο-
νῆσαι ἡμῶν μικρότητος αὐτοῦ. ὁ δὲ, μετ' ὀργῆς τῇ πρὸς ἐρυγρὰ πρὸς
σας τὸν κἀνθάρον, τὸν λαγυρὸν ἀρπάσας κατέφαγεν. ὁ δὲ κἀν-
θάρος ὥς τε αἰετὸς συναπὲς πρὸς ἡμῶν, ὡς τῷ καλῷ βούτου κατὰ μα-
θεῖν. ἔδῃ πρὸς ἐλθὼν, ἔκ' ὡς αὐτὸν κατὰ κυλίσας διέφθρε. τὸ δὲ
δεινὸν κρησάμεν ουκ εἴ τις τοῦτο πολήσῃ, καὶ πρὸς μετεωροτέρῃ
τόκῳ δέυτερον μετ' ὀποικισάμεν, καὶ κεί πάλιν ὁ κἀνθάρος
τὰ ἴσα βούτον διέθικεν. ὁ δὲ εὐρὸς ἀμυγνήσας τ' ὅλοις, ἀνὰ βᾶς
ἐπὶ τὸν δία, τοῦτου γὰρ ἰερός εἶναι λέγει, τοῖς αὐτῷ γένεσι τῷ
πρὸς τὸν γένεον τ' ὡς νῆσθικε, ἔκ' ὡς ταῦτα παρὰ θεῷ, καὶ ἰεὶ τὰ
σας φυλάττειν. ὁ κἀνθάρος ἡ νόσος σφαῖραν κρήσας, ἔκ' ἀνὰ
βᾶς, ἐπὶ τῷ νόλῳ τῷ διός ταῦτ' ἡμῶν κατὰ ἡκον. ὁ δὲ ζῶς ἀνὰ
βᾶς ἐφ' ὡς τῷ ὄνθον ἀποτεινὰ ἔλασται, ἔκ' ὡς ἀδύρεται ἐκλα-
θόμενος. ἔκ' ὡς συνερίβη πρὸς ὅντα. μαθὼν δὲ πρὸς τῷ κἀνθάρῳ, ὅτι
ταῦτ' ἔδρασε τὸν ἀετὸν ἀμυγνόμεν, ἔκ' ὡς τὸν κἀνθάρον ἐκεί-
νος μόνον ἐδίδικεν, ἀλλὰ ἔκ' εἰς τὸν δία αὐτὸν ἡσέβησε, πρὸς
τὰ ἐπ' εἶπεν ἐλθόντα. κἀνθάρ' εἶναι τ' ἡμῶν τ' ἡμῶν, ἔκ' ὡς δὲ καὶ
ἀνὰ βᾶς. μὴ βουλόμῃ ἔκ' τὸν γένεον τὸν ἀετὸν πρὸς ἀνὰ βᾶς, συν-
βούλῳ κατὰ ἀρῶ διακλαγῆς πρὸς τὸν ἀετὸν θέσται. τὸ δὲ μὴ
πεινομένῃ, ἐκείνος εἰς κἀνθὸν ἔτερον τὸν ἀετὸν μετέθηκε
τοκὸν, ἡνίκα αὐτὸν μὴ φαίνωνται κἀνθάροι. καὶ ὑμῖς οὖν ὡς ἀν-
δρες δελφοί, μὴ ἀτιμάσκητε τοῦτον δὴ τὸν θεόν, εἰς ὃν κατέφυ-
γῃ, εἰ δὲ μικρὸν τὴν ἔχῃεν ἰερεῖ. ἔκ' ὡς ἀσεβεῖς περιόψῃ. οἱ δὲ

Αἰσώπου μῦθοι.
 Αἰτοῖς καὶ Ἀλώπηξ.

αἰ εἶτος καὶ Ἀλώπηξ φιλιώμενοι, πολλοὶ οὖν ἄλλοι
 οἱ κτείνεον, βεβαίως φιλίας ποιούμενοι τὴν
 συνήθειαν. ὁ μὲν οὖν ἐφύψητο δένδρεα τὴν καλιαν
 ἐπὶ ξατο. ἡ δὲ Ἀλώπηξ ἐν τοῖς ἐπίσταθμοις ἐτεκνοποίησατο.
 ἐπὶ μομῶν δὲ ποτε καὶ Ἀλώπηκος παρελθούσης, ὁ αἶτος βοῆς
 ἀπορῶν, καὶ ἔπεισας ἐπὶ τῷ θαμνῶν, καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀν-
 αρπάσας, ἅμα τοῖς αὐτῶν μετοῖς ἐθροίνατο. ἡ δὲ Ἀλώπηξ ἐ-
 πανελεύσατο, καὶ τὸν παρὰ τὴν μαρῶσα, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῷ τῷ
 κρυφῶν καὶ ἰάθην θανάτου, ὅσον ἐπὶ τῷ καὶ ἀμύνης ἀπορῶν. χροαὶ α
 γρῶν, καὶ τὸν δῶκεν οὐχοῖα τε καὶ. διὸ καὶ πόρρωθεν εἶσα,
 τὸ θῶκε τοῖς ἀδυνατοῖς ἐκὶν ἀπορῶν, καὶ ἐχρῶν κατὰ τῶν. ἔκρη
 λῶ δὲ ὑπερῶν, αἱ γὰρ τινὲς ἐπὶ γρῶν ὑπὸν τῶν, κατὰ τῶν ὁ αἶτος
 μέρους τι τῷ θυμῶν σὺν ἐμπύροις ἀνθραξιν ἤρπασε, καὶ τὸ
 τὴν νεοτῆ καὶ ἡ γὰρ. ἀνέμω δὲ σφοδρῶς πνέουσαν τὴν καὶ
 καὶ φλογὸς ἀνὰ θεοῖς, οἱ αἶτις αἶτις ἐπὶ τῶν καὶ
 τῶν, ὁ καὶ τῶν ἐκὶν γὰρ κατέπεσον. ἡ δὲ Ἀλώπηξ ἐπὶ δαμάσκα,
 ἐν ὅτῳ τῶν αἶτις κατέπεσον. Ἐπὶ μῦθον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, οἱ φιλίαν παρὰ πονοῦντες, καὶ τὴν ἐκ
 τῶν ἡδονῶν φύγῃσι τιμωρίαν διασθένειαν, ἀλλὰ τὴν
 θεῖαν δύνει διαμερούσινται. Αἶτος καὶ ἀνθάρος.

α αἶτος ὁ ἐπὶ τῷ δυνάμει, πρὸς τοῖς τὴν ἀνθάρον
 κατέφυγε, δεόμενος ὅτι αὐτοῦ σωθῆναι. ὁ δὲ ἀνθάρος ἡ ξί

ου τὸν ἀετὸν μὴ ἀνελθεῖν τὸν ἰκέτην, ὁρμίζοντα τὸν κατὰ τὸ με-
σίτου διός, ἢ μὴ μὴ καταφρονῆσαι τῷ μικρότερος αὐτοῦ. ὃς, με-
τὰ γὰρ τῇ πείρῃ ῥαπίσας τὸν καὶ θάρον, τὸν λαγρὸν ἀρπά-
σας κατέφαγεν. ὃς καὶ θάρος ὅτε ἀετὶ συναπέστη, ὡς τὴν
καλιὰν βύβυ καταμαθεῖν. ἔδῃ προσελθὼν, τὰ ὡς αὐτοῦ κα-
τακυλίσας διέφθρε. τῷ δὲ, δεινὸν ποιησάμεν, εἴ τις τὸ το-
λήσει, καὶ πῶς μετεωροτέρου βίου βιδάτερον νεοποιησάμε-
νος, καὶ καὶ πάλιν ὁ καὶ θάρος τὰ ἴσα τὸν διέθηκεν. ὁ δὲ ἔτος ἀ-
μικχανήσας βίς ὅλοις, ἀνὰ βᾶς ὑπὸ τὸν δία, τοῦ βυ γῆρας εἶ-
ναι λέγεται, τοῖς αὐτοῦ γένεσι τὴν βίτην γνῶναι ὅτι ὡς ἔθηκε, ὅ-
τε αὐτὸς παρὰ θέμενος καὶ ἰκετάς φυλατῆς. ὁ καὶ θάρος ὃς
ὁ πρὸς σφῆραν ποιήσας, ἔανὰ βᾶς ὑπὸ τὸν ὀλκυστὸς αὐ-
τὸν κατέθηκεν. ὁ δὲ ζῶν ἀνὰ βᾶς, ἐφῶ τὴν ὄρθον ἀποτιναλίσσας,
καὶ τὰ ὡς ἀνέρεψεν ἐκλαθόμενος. ἀκαὶ συνεβίβη πεισύντα. μα-
θὼν δὲ πρὸς τὸ καὶ θάρος, ὅτι αὐτὸς ἔδρασε, τὸν ἀετὸν ἀμυνόμε-
νος, οὐ γὰρ τὸν καὶ θάρον ἐκείνος μόνον ἠδίκησε, ἀλλὰ ἔτι
τὸν δία αὐτὸν ἠσέβησε, πρὸς τὸν ἀετὸν εἶπεν ἐλθόντα, καὶ θά-
ρον εἶναι τὸν λυποῦντα, καὶ δὴ καὶ δικαίως λυπεῖν. μή βουλό-
μενος οὖν τὸ γῆρας τὸ δὲ ἀετὸν πανιοθῶναι, συνεβούλευε
καὶ θάρω διαλλαχῆς πρὸς τὸν ἀετὸν θέσαι. τῷ δὲ, μὴ πειθομέ-
νου, ἐκείνος εἰς καιρὸν ἔτερον τὸν αὐτὸν ἀετὸν μετέθηκε βιητὸν, ἢ
νίκα αὐτὸν μὴ φάινονται καὶ θάροι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ μηδένος καταφρονεῖν, λογιζομένων, ὡς
οὐδεὶς ὅτιν, ὅς προσκλησιθεῖς, οὐκ ἀνδυνηθεῖ καὶ αὐτὸς πᾶ-
μῦναι.

Ἀπὸ τῶν καὶ ἰέραξ.

ἀπὸ τῶν ἐπὶ δένδρου καθεζομένων, κατὰ τὸ εἶδος ἡδεῖα.
ἰέραξ

ἰέραξ δὲ θεασάμενος ἔβροχεν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, συρρίληφεν ἐπὶ τῆς
ἡδὲ ναιρεῖσθαι μέλλουσα. εἰ δὲ τοῦ ἰέρακος μὴ βρωθῆναι. μὴ δὲ
ἰκανῶς εἶναι ἰέρακος ἡσέρα πληροῦν. δέιν ὅτι αὐτὸν βροχὴς πρὸς
δεόμενον ἐπὶ τὰ μέγιστα ὁρνεῖν βλάπτει. καὶ ὁ ἰέραξ ὑπο-
λαβὼν εἴπεν, ἐλθέτωτε ἄφρων ἀνθρώποι, εἰ τὴν ἐν χειρὶ ἐστὶν τοῦ
βροχῆ ἀφῆς, τὰ μὴ φανόμενα πω δώκοιμι.

Εἰς μύθον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἔστιν ἀνθρώπων ἔσθως ἀλόγιστοι, οἵ οὖν ἐλ-
πίδα πλεόνων ἀδήλων ἐν χειρὶ ποιεῖμεν.

Ἀλώπηξ καὶ βάλγος.

4

Ἄλώπηξ ἔβροχεν διψῶντες, εἰς φρέατα τε βησαν. με-
τὰ δὲ τὸ πίνειν, τὸ βάλγος συνεπτόμενον τὴν ἀνὰ ὁδὸν, ἡ ἀ-
λώπηξ ἔφη, θάψει. χήσιμόν τι καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτη-
ρίαν ἐπινενόηκα. εἰ γὰρ ὁρθίος παθεῖς, βύς ἐμὲ προσίξας ἔκδω
ἑβλίχῳ προσερείσεις, καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τὸ ὑμῶν προσέσθην
καὶ βύς, ἀνὰ δραμῶντα διὰ τῶν αὐτῶν νότον καὶ κερὰν.
καὶ ἔξω τῶ φρέατος ἐκείθεν πενήσασα, καὶ σὲ μετὰ τὸ ἀναπαύ-
σασθαι τὸ βάλγος πρὸς τὸ ἐβλίμως ὑπηρετήσασθαι.
ἐκείνη τὸ φρέατος οὐκ ἐκπνήσασα, ἐσπύρειται περὶ τὸ σόμι-
ον. ὁ δὲ βάλγος αὐτὴν ἐμέμφετο ὡς παρὰ βαίνουσαν τὰς
συνθήκας. ἡ δὲ λαῖτοσύνῃς εἰς πεφρένας ἐκείνηται, ὅπως ἐν
τῷ πύρρονι βίχας, οὐ πρὸς τὸν ἀνὰ τέρας πρὶν ἢ τὴν ἀνὰ ὁδὸν σὺ
φάσαι.

Εἰς μύθον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἔστι καὶ τὸν φρόνιμον ἀνδρα δεῖ πρότε-
ρον τὰ τέλη σκοποῦντα ἢ παραγματοῦ, οἱ δὲ ἔσθως αὐτοῖς ἐν
χειρὶ.

Ἀλώπηξ καὶ λέων.

5

Ἄλώπηξ μὴ πωθεῖσθαι λέοντα, ἐπεὶ δὴ κατὰ τινὰ τύ-
χην αὐτὸς συνήντησε, τὸ μὲν πρῶτον ἔσθως ἐφοβήθη. ὡς μὲν

ἡροῦ δ' ἀκτανεῖν· ἔπειτα ποδὲν περὶ θεασαμένη, ἐφοβήθη μὲν,
εὐμὴν ὡς τοπότερον, ἐκρίνου δὲ τὸν θεασαμένη, οὐχ ὅς αὐτὴ
κατεδάροκεν, ὡς καὶ προσελθῶσα διαλεχθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερά· ὧν πρᾶγμα ἔστι
ἀπρόσιτα ποιεῖ.

Ἀλκίτρος καὶ ἀλειψύων.

Ἀλκίτρος συλλαβῶν ἀλειψύονα, μετ' ἀλόγῳ τοῦτον αἰ
τίας ἡβηλήθη κατὰ φαγεῖν· καὶ δὴ κατηγέρει αὐτὴ, λέ
γῃ, ὡς ὁ χληρὸς εἴη τοῖς ἀνθρώποις νύκτωρ κενεαγῆς, ἔμῃ
συγχωρῶν ὑπνου ἵν' ἡχάνειν· τὰ δ' ἀπολογισμένα, ἐπὶ τῇ ἐκείνων
ὠφελείᾳ βούβηται, ὡς ἐπὶ τὰ συνήθη ὧν ἔργον ἐγείρεται, πᾶ
σι· ὁ αἰλκρος αἰτίαν ἐπέφερεν, ὡς ἀσεβὴς εἴη περὶ τῆς φύσεως,
μηδὲ καὶ ἀδελφαῖς συμμιγνύμενος· τὰ δὲ, καὶ τοῦτο πρὸς ὠ
φέλειαν ὧν δεωοῦν πρᾶτ' ἔφην φήσαντος, πρᾶτ' αὐτοῖς ἐν
τεύθεν ὧν τιτομήμων, ὁ αἰλκρος εἰπὼν, ἀλλ' εἰ σὺ γε πολλῶν
ἀπορεῖς ἀπρὸς ὧν ἀκρολογίῳ, ἔργον μὲν τοῖς ἀποφορῶν με
νῶ, τοῦτον κατεβοιήσατο.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἡ κνηρὰ φύσις πλεμμελεῖν αἰρεμένη, εἰ
μὴ μετ' ἀλόγῳ δυνήθει περὶ χήματος, ἀπαρκαλύπτως γε
μὴν πονηράεται.

Ἀλώπειες.

Ἀλώπειες ἐν πάλῳ δὲ ληφθεῖσα, ἔα ποιοῦσιν ἡ οὐρά
διαδράσῃ, ἀβίωτον ἡ αἰχμὴς ἡγεῖτο τὸν βίον· ἐγὼ
οὖν καὶ τὰς ἀλλὰς ἀλώπειας τὰ τὰ αὐτὸ νασθεῖν, ὡς αὐτὴ
κοιμῶν πᾶσι τὸ ἴδιον σιγᾷ λυφθῇ αἰχμῇ· καὶ δὴ πᾶσαι ἀθροί
σασα, πᾶσιν δὲ οὐράς ἀποκόπτειν ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον
τοῦ βίου μέλος ὄν, ἀλλὰ ἔπειτα τὸν βίον περὶ τὴν μὲν οὐκ
παρῶσα δέ τις αὐτὴ εἴπεν, ὡς αὐτὴ, ἀλλ' εἰ οὐκ ἐπὶ τὸ πρὸς φε
ρεν, οὐκ αὖτ' ἡμῖν αὐτὸ συνεβόλανε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ πονηροὶ ὄντες ἀνθρώπων, οὐδὲ ἀννοιοῦνται εἰς πρὸς βύς πέλας ποιοῦνται συμβολίας, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖς συμφύρον.

Ἀλώπην καὶ βαλτος.

8

Ἄ λώπην φραγμόν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὁ λιοθῆσασα καὶ ταπὶ πῆλιν ἐμελλεν, ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν βαλτον. ἔδῃ τὸν ἐπὶ δας ὡς τοῖς ἐκείνης κενύροις αἰμάξασα, ἔα λυγρὰ σαα, πρὸς αὐτὴν εἶπεν. οἱ μοι. καὶ φωνήσαν με γὰρ ἐπὶ σέως ἐπὶ βοήθον, σὺ χεῖρον δέθης. ἀλλ' ἐσφάλης ὡς αὐτὴν φησὶν ἢ βάβας, ἐμοῦ βλαβῆσαι ἐπιλαβέσθαι, ἢ τις πᾶν τὸν ἐπιλαμβάλλειν ἐπὶ ὡς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὗτος καὶ ὁ ἀνθρώπων μάταιοι, ὅσοι βοκθῶντες πρὸς βέχουσιν, οἷς τὸ ἀδύνητον μᾶλλον ἐμφυτον.

Ἀλώπην καὶ κροκόδειλος.

ix.

Ἄ λώπην καὶ κροκόδειλος ἡμφισβῆναι περὶ ἀγνείας. πολλὰ δὲ τὰ κροκοδείλου ὑπερήφανα περὶ τὴν πρὸς γνῶν διεξιόντες λαμβάνοντες, ὡς περὶ μαρτυρηθέντων, ἢ ἄ λώπην ὑπελάβουσα, ὡς εἶπεν, ἀλλὰ καὶ μὴ σὺ λέγῃς ἀλλ' ἀπὸ τῶν δέματός γε φαίνεται, ὡς ἐκ παλαιῶν ἐστὶ περὶ μαρτυρήνους.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ φάσμα μὲν ἀνδρῶν ἐλεγχος τὰ πράγματα γίνεται.

Ἀλεξυόνες καὶ πέρδιξ.

x.

Ἄ λεξυόνες εἰς τὴν οἰκίαν. περὶ ἀμνηστικὴν πέρδιξ δὴ καὶ σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι. τὸ δὲ, τὸν πρὸν αὐτὸν καὶ ἀπελευθέρων, ἐκείνος ἡθύμης σφόδρα, νομίζων ὡς ἀλλόφυλος ταῦτα παρὰ τὸν αὐτὸν ἀλεξυόνων. ὡς δὲ μετὰ μὴ κρὸν καὶ ἐκείνους ἐώρακε μαχομένους καὶ ἀλλήλους κότεύοντες, τὴν λύπης ἀπολυθεὶς, εἶπεν. ἀλλ' ἔρχεσθαι ἀπὸ τῶν νῦν ἀλυτῶσμαι ὅρων καὶ αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἐαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν
ἄλλοιῶν ὑβρίδας, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μὴ δὲ τῶν οἰκείων ἀπεχ-
μένους.

Ἀλώπηξ.

χι

Ἄ λώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθὼσα ὑπεριτῶ, καὶ ἐκαστὸν αὐτῶ
σηδ' ὑπερβωμῆν, ἄρετ' ἐνεφαλίσμορ μολυνῖς ἀφύ-
ως κατεσιδασμῶν. ἡ δὲ καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν, ἔφη.
ὦ οἶα νεφαλή καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας μεχλοπρεπεῖς μὴ δ' ὁσώματι, κατὰ
δὲ ψυχὴν ἀλογίτους.

Ἀνθρακὺς ἐκ νεφελῶν.

χιγ

Ἄ νθρακὺς ἐπὶ τινος οἰκῶν οἰκίᾳς, ἡξίου καὶ κινδφέα πα-
ραγμὸν μῆνον αὐτῷ συνοικῆσαι. ὁ δὲ κινδφῶς ὑπολαβὼν
ἔφη, ἄλλοὺ καὶ τοῦτο δυναίμην ἔγχετε περ ἄξιαι. δέδρα γὰρ μὴ-
πως ἀπερὲς γὰρ λάμψαν αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνὸ μοῖν ἀνοινώνῃ.

Ἀλιεῖς.

χιδ

Ἄ λιεῖς ἐλιπονσα γίνην. βαρεῖας δὲ αὐτῶν ἔσσης, ἔχειρον
καὶ σιρίθρον, πολλὴν εἶναι τὴν ἀγρὰν νομίζοντες. ὡς δ'
ἐπὶ τῶν ἡϊόνος ταύτην ἐλίυσαντες, θρον μὲν ἰχθύων ἄρον ὁλί-
γους, λίθον δὲν αὐτῇ παμμετέθη, ἀθυμῆν ἡρξαντο καὶ ἀλύψην.
οὐ βούβον ἐπὶ τῇ ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι ἐναντία πρὸν
πειλήφασιν. εἰς δὲ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε, μὴ ἀχθώ-
μεθα ὡς ταῖροι. τῇ γὰρ ἡδονῇ ὡς εἰσὶν ἄδε λφῆσιν ἡλύψην. ἔη μ'
ἐν ἐδῇ βραχὺ πρὸνδυθὲν ἔας πᾶν ἔστι καὶ λυπηθῶμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἔδει λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις.

Κομπήσας

χιε

Ἄ νήρτις ἀποδημίας, εἶτα δὲ πάλιν, πρὸς τὴν ἐαυτοῦ
γῆν ἐπαρελθὼν, ἀπαλτε πηλὰ ἐν διαφόροις λῶσρα γέθη
κύναι

κέναι χώρας ἐκὸς παλαιοῦ. Ἐδὴ καὶ νῦν ῥόδω πεπλησμένη αἰ κήδη
μα, οἷον ἔδειξεν ἐπ' αὐτῷ δυνάτος ἀνέη πεπλησμένη. πρὸς τοῦτο
δὲ καὶ μαρτύρας ὄντας ἐκείνους ἐλεγε ἔχειν. Ἐδὲ παρόν-
των τίς ὑπολαβὼν, ἔφη. οὗτος, εἰ ἀληθὲς τὰ πείν, ἔδεν δεῖ
σοι μαρτύρων. ἰδὼν ῥόδους. ἰδὼν καὶ τὸ κήδημα. Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἢ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἀποδεί-
ξις ἢ, πᾶς λόγος περιττός ἐστιν.

Ἀδύναται ἐπὶ πλείονος.

Ἄ νῆρ πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος, ἐπεὶ δὲ πρὸς
ἑμὶ ἀπὸν ἀπεγνώσθη, ὅν θεῶν ἐδεῖτο, ὡς εἰ τι ὑγί-
αν αὐτῷ πάλιν ἐπαρθεῖν κρίνειαν, ἐκ τὸν βόας αὐτοῖς προ-
σίστειν ὑπὸ χυλὸν εἰς θύσαν. Ἡ δὲ γυναικὶς αὐτῷ πυθομέ-
νης, καὶ τοῦ σοῦ ταῦτα ὑγίανης, ἐκείνος ἔφη. οἷς γὰρ ἀνὰ πᾶσι με-
ν ταῦτα, ἰνὸς θεοὶ ταῦτα με ἀπαιτήσωσιν;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐὰν δύνανται κατεπείθονται, ἀπεπε-
λέσαι ἔργον οὐ πρὸς δυνάμει.

Κακοπραγμων.

Ἄ νῆρ κακοπραγμων εἰς τὸν ἐνδελφοῖς ἤκεν ἀπὸ πολλῶν.
παράσσει τὸν βελόμηνος. καὶ δὴ λαβὼν τρυφίον ἐν τῇ
χειρὶ, καὶ τὸ τῆ ἐσθῆτι σιελῶσας, ἔστη τὸ πρὸς ἐπίστα. καὶ
ἔρετο τὸν θεόν, λέγων, ἄπολλον, ὁ μετὰ χεῖρας φέρω, πότερον
ἐμπρουν ὅτι ἢ ἄπρην, βουλόμενος, ὡς ἐμὴν ἀπνουν εἶπεν, ζῶν
ἀνὰ δεῖξαι τὸ τρυφίον. εἰ δ' ἐμπρην, ἀθύς ἀποπνίξας, νεκρὸν ἐ-
κείνο προσετίθει. ὁ δὲ θεὸς τῷ κακῷ τεχνῶν αὐτῷ γούρῳ
νοίαν, εἶπεν. ὁ πότερον οὗτος βούληται ποιεῖν, ποίησον. πρῶτον
κεῖται γὰρ τὸ πρῶτον, ἢ τοῖς ζῶν ὁ κατέχεις ἢ νεκρὸν ὑποδεί-
ξαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῖον ἀπαράλογιστον καὶ ἀλαβήτο.

δ

αἱ λιεῖς ἐξελθόντες εἰς ἄγραν, ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ἔλαβον
 πωρήσαντες, ἔδεν ἔλлон, σφόδρα τὴν θύμην. ἔαν ἀχω-
 ρῆσιν παρὰ σκευάζοντο. ἀπὸ δὲ θυμὸς ὑπὲρ τῶν μεγίστων διωκόμε-
 νος ἰχθύων, εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσὶν λαβέοι δὲ, βύβιν λαβόντες,
 μετῴδοντες ἀνέχωρησαν.

Εὐμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλὰ κίς ἀμὴ τέχνη παρέχει, ταῦτα ἴσχυ-
 ἐδωρήσατο. Φέναι. xviii

αἱ νῆες πένες νοσῶν, ἡνὶ ἔλαβον τοῖς θεοῖς εἰδυσσώθειν βῆς ἐ-
 κατὸν εἰς θυσίαν προσίσιν. οἱ δὲ θεοὶ περὶ αἰσῶν βύβιν βῆ-
 λόμμοι, τὰ πάθος ἀπὸ λαξάν. ὁ δὲ νασαῖς, ἐπειδὴ βοῶν ἡ ἡρῆ, τε
 ατίνης βῆς ἐκατὸν παλάσας ὑπὲρ τῶν βωμῶν θείας ὠλοκαύτωσεν. οἱ
 δὲ θεοὶ βούλομμοι αὐτὸν ἀμύνεσθαι, ὅναρ ἐπιστάντες αὐτῷ ἔ-
 κριν. ἀπελθεῖς τὸν αἰμαλὸν εἰς τὸνδε τὸν βῆν. ἐκεῖ ὁ ἄπληκτος
 χιλίας ἀρήσεις. ἐκεῖνος δὲ δυνάμις, σὺν ἡδονῇ ἔσπευδεν πρὸς
 τὸν ὑποδύχοντα τόπον ἀφίκετο, τὸ χυσίον διωκόντων. ἐκεῖ ὁ
 δὲ περὶ αἰσῶν περὶ τυχῶν, ὑπὲρ αὐτῶν συρμένη, ἀλὰς δὲ ἡδονῇ.
 ἀφελθῆναι τῶν περὶ αὐτῶν ἐδεῖτο, χιλία χυσίον ταλαντα δώσειν
 αὐτοῖς ὑποσχόμενος. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθετο, ἀπαχθεῖς ὑπὸ αὐτῷ
 ἀπεμολήθη χιλίων δραχμῶν.

Εὐμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι βῆς ἡδονῇ ἀνθρώπων ἐχρησάμενος τὸ θεῖον.

Βαλβαχί.

βῆ βαχί δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. θέρεος δὲ ξηρανθείσης τῆς
 λίμνης, ἐκεῖναι κατέλιπόντες, ἐπέβουν ἐτέραν. ἔδην
 βαθεῖ περὶ τυχῶν φρέατι. ὁ περὶ δὲ ὡν ἄτερος θατέρω φησί. σὺ
 κατέλθω μὲν οὐκ εἰς τὸδε τὸ φρέαρ. ὁ δὲ ὑπὲρ λαβὼν εἶπεν.
 αὐτοῦν καὶ τὸ ἐνθαλδεῖ ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα.

ἑμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς ἀπεισιμένως προσέειπε τοῖς ἀνθρώποις.
Γμασιμ. ἔρων καὶ θάνατος. xx

Γ ὅρων ποτὲ ξύλα τε μὲν ἐξ ὄρους, καὶ πῶς ὦμων ἀρεῇ
μυθος. ἐπειδὴ πολλὴν ὁδὸν ἐπὶ χεῖρας μὲν ἐβλάδυσεν, ἀ-
περηκώς, ἀπὲρ τοῦ τε ξύλου, καὶ τὸν θάνατον ἐλθεῖν ἐπεκα-
λεῖτο. τὸ δὲ θανάτου ἄνθρωπος, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένη
καὶ δὴν αὐτὸν καλοῖ, ὅτε ἔρων ἐφύλαττε τὸν φόρον τὸν ἄρα
ἑμύθιοι.

Ἐμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος ὢν, καὶ μνείῃς
κινδύνοις περιπεσὼν δοκῇ θανάτου ἐπιθυμῇ, ὅμως τὸ ζῆν πο-
λὺ πρὸ τοῦ θανάτου αἰρεῖται.

Γραῦς καὶ ἰαβός.

xxi

Γ ὡς γράψας ἀλγῶσά τοις ὀφθαλμοῖς, εἰς καλεῖται π-
ρα. ἰαβὼν ἑμύθιον, συμφωνήσασα, ὡς εἰ μὴ θερά-
πεύσειεν αὐτὴν, τὸν ὁμολογηθέντα μισθὸν αὐτῷ δώσειν. εἰ δὲ
μὴ, μηδὲν δώσειν. ἐν χεῖρας μὲν οὖν ὁ ἰαβὸς τῇ θοάπείᾳ κα-
θῆκεν, ἀνδρὶ δὲ φοιτῶν ὡς τὴν περὶ τὴν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐ-
τῇ χεῖρας, ἐκείνης μετὰ μὲν ἀναβλέπειν ἐχούσης τὴν ὥραν ἐ-
κείνην ὑπὸ τῷ χρίσματι, αὐτὸς ἐν τινὶ τῶν οἰκίᾳ σκιδῶν ὑ-
φαίρου μῦθος, ὁ σημάδι ἀπὸ τοῦ ἰαβὼν οὖν γράψας τὴν αὐτῇ περὶ
τοῦ ἰαβὼν ὥρα καθεῖκα ἐν ἐλατῇ μὲν ἰαβὼν ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ τέ-
λος πάντων πασι αὐτῇ θοάπείσῃ μηδὲν ὑπολφθῆναι. τοῦ
δὲ ἰαβὼν τοῖς συμφωνηθέντας μισθοὺς αὐτῇ ἀπαιτοῦντος ὡς
καθαρῶς βλέπυσαν ἡδὲ, ἐλθὼς μαρτυρῶν παραχρῆντος, μάλα
λον μὲν οὖν εἰπὲν ἐκείνῃ τανυῶν οὐδὲ τι εἰς βλέπω. ἰαβὼν δὲ
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνόησεν, πολλὰ τὸν ἐμὼν κατὰ τὴν ἐμαυτῇ
ἐβλεπον οἰκίαν. νῦν δὲ ὅτε μεσὶ βλέπειν φησὶ, οὐδὲ τι οὖν ἐκεί-
νων ὀρεῶ.

Δ ii

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ ὄν ἀνθρώπων ἐξ ὧν παρτήσουσι,
λανθανούσι καὶ θεοὶ τὸν ἐλεγχον ἐπισπώμενοι.

Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Γεωργὸς τις μέλλων καταλύειν τὸν βίον, καὶ βουλόμενος
τοὺς ἐαυτοῦ παῖδας πείραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκα-
λεσάμενος αὐτοὺς, ἔφη· παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸν βίον ὑ-
πέξομαι· ὑμεῖς δ' ἄπερ ἐν τῇ ἀμπελώμοι κέρυσσιν ἀζητήσαν-
τες ἀρήσετε πάντες. οἱ μὲν, οὖν οἰκόντες θεσσαυρὸν ἐκείνου κα-
τορорύχουσι, πᾶσαν τὴν ἀμπελουργίαν μετὰ τὴν ἀποβίω-
σιν τῷ πατρὶ κατέσπασαν. καὶ θεσσαυρὸν μὲν οὐ περιέτυχον, ἡ δὲ
ἀμπελος καλῶς σκαφείσα, πολλαπλάσιον αὐτὸν καρπὸν ἀ-
νέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καλὸς θεσσαυρὸς ὅτι τοῖς ἀνθρώποις.

Δεσπότης καὶ κούρις.

Ἀνὴρ τις ὑπὸ χειμῶνος ἐν ᾧ αὐτὸς προαίῳ ἀπληφθεὶς,
πρωτὰ μὲν, τὰ πρόβατα κατέφαγεν, εἰς τὰς αἰχάς τῶν
δὲ χειμῶνος ἐπιεραβούβας, καὶ τοὺς ἐργάτας τοὺς σφάξας ἐ-
θονίσας. οἱ δὲ κούρις ταῦτα ἰδόντες, διηλέχθησαν πρὸς ἀλλήλους,
φάγωμεν ἀλλήλους ἐν ταῖς θύραις. ἐργάτων ἐργάτων βοῶν ὁ δὲ
δεσπότης ἡμῶν ἀνέφεισε το, πῶς ἡμῶν φείσεται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι βούβας μάλιστα φάγειν ἐφυλαττέσθαι χρὴ,
οἱ γὰρ οἱ δὲ βοῶν οἰκείων ἀπέχονται.

Γυνὴ καὶ ὄρνις.

Γυνὴ χήρα τις ὄρνιν εἶχεν, καὶ ἐκείνην ἡμέραν ὥν αὐ-
τῇ τὴν βουσαν. νομίσασα δὲ ὡς εἰσπλέσας τῇ ὄρνιθι πε-
θὰς παραβάλλοι, δις τέξεται τῇ ἡμέρας, βύβας πεπίνισεν. ἡ δὲ ὄρ-
νις ἀμελὴς γηνομένη, οὐδ' ἄπαρ τῇ ἡμέρας τελεῖν ἠδύνατο.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν ὄντων πλεόνων ὠθυμῶν
τες, καὶ τὰ παρόντα ἀποβαλῶσι. Κνωόδητος. xxv.

Διὶ καὶ τίς τις ὑπὸ κυνός, τὸν ἰασομένον περιήζῃ ὄντων ἐν τυ-
χῶν δέ τις αὐτῷ, καὶ γνούς ὅτι κατὰ τὸν αἵμα ἡ πλεονεξία ἐκμα-
ξας, ὅρα δὲ κύνι φαίνεται τὸ δόσ. καὶ κύνι πλεονεξίας ἐφῆ. ἀλ-
λα τοῦτο πρὶν, δεῖ μεῦτε πᾶν ὄντων ἐν τῇ πόλει κυνῶν δηχθῆ-
ναι.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ὄντων ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ ἀποβούμνοι,
μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνονται.

Νεανίσκοι καὶ μαγείρος.

xxvi.

Διὶ ὅτι νεανίσκοι μαγείρῳ παρεκάλωτο, καὶ δὴ τὸ μαγείρῳ
περί τινος οἰκείων ἐρχομένων ἀχολουμήν, ἄλλος τὸν
ὄντων μῦθος τὸν κύνων ὑφελόμενος, εἰς τὸν θατέρου καθῆκε
νόλον. ὡς τὰ φέρει δὲ τὸ μαγείρου καὶ τὸ κύνος ὡς ἡ βύνη
ὄντων, ὁ μὲν εἰληφὼς ὥμνυε μὴ ἐχέειν. ὁ δὲ ἔχων, μὴ εἰληφέναι.
ὁ δὲ μαγείρος ἀποθόμνος τὴν κακουρίαν αὐτῷ, εἶπεν. ἀλλὰ
καὶ ἐμὲ λάβηκε, τὸν γὰρ ποιοῦ μῦθον θεὸς οὐκ οὐκ ἔστι.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνθρώπους ὡροκύντες λαθωμέν, ἀλ-
λά τὸν θεὸν ἔλυσαν. Εἰς χροί. xxvii.

Διὶ ὅτι τινὲς ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες, ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἡνέως ἐπλε-
ον. ὡς ἄλλος μὲν ἐπὶ τῷ πρῶμνῳ, ἄλλος δὲ ἐπὶ τῷ πρῶ-
ρας ἐκάλωτο. χειμῶνος δὲ ἐπὶ γνομήν, καὶ τῷ πρῶς μελλού-
σης ἡδὴ κατακνίττειν, ὅτι ἐπὶ τῷ πρῶμνῳ τὸν κυβερνήτην ἡ-
ρεῖ, πρῶτον δὲ μερῶν τῶν πλοίων πρῶτον μέλλει καταβαλεῖ
λεῖν. τὰ δὲ τὴν πρῶραν εἰπόντος. ἀλλ' ἐμοί γε, οὐκ ἔστι λυπηρόν
εἰ πενὸ θάνατος, εἴγε ὁρᾷ μέλλω πρὸς μετ' ἐχθρόν ἀπθνήσκειν.

Διὶ iii

Ε' τιμύθιοκ.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἔδεν ἡεῖ αὐτὸν βλα-
βης φροντίζουσιν, εἰ τοὺς ἐχθροὺς μόνον ἴδωσι πρὸ αὐτοῦ κα-
κοῦ μὲνους.

Α' ιλουρος καὶ μύες.

xxviii.

Ἡ οἰκία τινὶ πολλῶν μυῶν ὄντων, αἰλαρος τὰ βγούσ κ-
κεν ἐν ταῦτα. καὶ κατέκασον αὐτὸν συλλαμβάνων κατὰ
οἶκον. οἱ δὲ, κατέκαστην αὐτοὺς ἀναλισκομένους ὁρῶντες, ἔ-
φασαν πρὸς ἀλλήλους, μὴ κέ τι καὶ τὸ κατέλω μὲν, ἵνα μὴ παρ-
ταῖς πασιν ἀπολώμεθα. τὰ γὰρ αἰλαρος μὴ δυναμένη ἔδ' αὐροῦ ἐξι-
κινεῖται, ἡμεῖς σωθήμεθα. ὁ δὲ αἰλουρος μὴ κέ τι τῶν μυῶν κα-
τιόντων, ἐγινώσκετο πρὸς αὐτοὺς σφίγγος ἐκκαλέσασθαι.
Ἐδὴ ἂν ποταπάλου τινὸς ἐαυτὸν ἀναβὰς ἀπώρεισε, ἔπεισε-
πριεῖν νεκρὸν εἶναι. τὸν δὲ μυῶν τις παρὰ κούφας καὶ ἰδὼν αὐ-
τὸν, ἐφ' ἡωῶτος, καὶ θυλαξ γῆν, οὐ πρὸς λάσσομαί σοι.

Ε' τιμύθιοκ.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅταν ἡεῖ ἐν ἰωκ-
μοχλείας περὶ αὐτὸν, οὐ κέ τι αὐτὸν ἐξέειπεν αὐτὸν ταῖς ὑπο-
κρίσεσιν.

Α' λώπηξ καὶ τίθνης.

xxviii.

Ἡ ἐν συνόδῳ ποτὲ τῷ ἀλόγῳ ζώων ὤρχησατο τίθνης. καὶ
ἀδοκίμους, βασιλῆς ὑπ' αὐτὸν ἐχειροβόληθη. ἀλώπηξ
δ' αὐτὸν φθονήσασα, ὡς ἐν τινὶ παλινδρέας ἐθελοσαῖ, τὴν τίθνην
λαβῆσα ἐν ταῦτα ἤγαγεν. ὡς αὐροὶ μ' αὐτὴν λέγουσα θησαυρὸν τῶ-
ν, μὴ μὲν βίβη ἔχρησται αὐτῷ. ἔβασίλει γὰρ τῶν ὁρόμ' ἰδω-
σι. ἔπειρ' ἐπεὶ αὐτὸν ἄτε δὴ βασιλέα τὸν θησαυρὸν ἀνελέσθαι. ὁ-
δὲ περισκέπτως προσελθὼν, ἔσκηφθεις ὑπὸ τῆς παλινδρέας, ὡς
ἐξέπατήσαν ἐμέ μφετο τὴν ἀλώπηκα. ἡ δὲ, πρὸς αὐτὸν, ὡ-
τίθνη, τοιαύτην σὺ μοίαν ἔχων, τὸν ἀλόγον βασιλεύσεις;

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ περὶ ξείνους ἀπεισκέπτως ἐπιχειροῦντες, δυστυχίμασι περιπίπτουσι. Θιώνος δὲ δελφίν. xxx.

Θιώνος δὲ γινώσκων ὁ δελφίνος, καὶ πολλῶν ἑξ οἷον φερόμενος, ἐπειδὴ καὶ λαμβανόμενος ἐμελλεν, ἐλαθὲν ὑπὸ σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἰς τινὰ νῆσον. ὑπὸ δὲ τῷ ὁμοίᾳ ῥύμης καὶ ὁ δελφίν αὐτὸ συνέξωκειλεν. ὁ δὲ θιώνος ἐπιστραφείς καὶ λήπτοφυχρῶντα τὸν δελφίνα ἑώρακώς, εἰπερ. οὐκ ἐπιμοιόθαί αὐτος λυπηρὸς, ὁρῶντι τὸν αἴτιον γεγονότα μοι βούτου σὺν ἐμοὶ ἀθρήσκειν.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥαδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἀνθρώποι φέρουσι, τοὺς τούτων αἰτίους δυστυχῶντας ὁρῶντες.

Ἰαβὸς καὶ νοσῶν.

xxxix.

Ἰαβὸς νοσῶντα ἐθεράπευε. τὰ δὲ νοσῶντος ἀποθανόντος, ἐκείνος πρὸς τοὺς ἐκκομίζοντας ἐλεγχ. οὐδὲς ὁ ἀνθρώπος εἰ οἶνον ἀπέχετο, καὶ κλυτῆρσιν, ἐχῆτο, ἔκταν ἐπενήκ. ὧν δὲ παρόντων ὑπολαβώμης ἐφ. βέλτιστε, οὐκ ἐδεισε ταῦτα νῦν λέγει, ὅτε μηδὲν ὀφελὸς ἔστιν. ἀλλὰ τό τε παραινείν, ὅτι τοῦ βίαι χῆται ἡ δύνατο.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοὺς φίλους ἐν καιρῷ ἀνάγκης βίαι βοήθειας παρέχειν ἢ μὴ μετὰ πλῶν περὶ μάθων ἀπογνωσιν κατεργασθῆναι.

Ἰξάτης καὶ ἔχης.

xxxix

Ἰξάτης ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλαμους, πρὸς ἄγραν ἐξῆλθεν. ἰδὼν δὲ νίχταν ἐφύπνητο δένδρεα καθεζομένην, καὶ βύς καλαμους ἀνῆλθαι μῆκος συνάψας αὐτὸν πρὸς αὐτὴν, συλλαβεῖν βολόμενος ἀφ' ὧρα. καὶ δὴ λαθὼν, ἐχίνου μομύλῳ ὑπὸ πόδα ἐπάτησε. τῷ δὲ ῥυθμίσθης καὶ δακρύσθης αὐτὸν, ἐκείνος ἡδὲ λειποφυχῶν ἐλεγε. δύστηνος ἐγὼ. ἔπερο

δ iii

ἔθρῳ αἰβουλόμηνος, αὐτὸς ὑφ' ἑτέρῃ γράθῳ εἰς θανάτῳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ βίς πέλαις ἐπιβουλεύοντες, λαμβάνουσι
πρὸς αὐτοὺς ὑφ' ἑτέρων τὰ τὰ αὐτὸ πᾶλλον. Κατωρ. xxxiii.

Ὁ κατωρ ζῶν ἐστὶ τε βάλου, ἐν λίμνῃς τὰ πρὸς αὐτὸν
μῦθον. ἔτι αἰδοῖ αὐτὸν ἰατροῖς χρήσιμα εἶναι. ἔτι ἔν
περὶ αὐτὸν ἀνθρώπων διωκόμηνος καὶ λαμβάνεται, γινώσκῃ
ἔτι χαλεπὸν δύναιται, ἀπτεμὼν τὰ αὐτὸ αἰδοῖ αὐτὸν πρὸς τοὺς
διωκόντας, ἔτι ἔτι σωτηρίας τυγχάνει. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔτι καὶ τὸ ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι ὑπὲρ τῆς
ἐαυτοῦ σωτηρίας ἔτι δὲ λόγῳ ἔτι χρηματίζονται.

Κύων καὶ μαγείρος.

xxxiiii.

Ὁ κύων εἰς πηδῆσας εἰς μαγείρον, ἔτι τὸ μαγείρῳ ἀχο-
λῶν, καρδίαν ἀρπάζας ἐφυγεν. ὁ δὲ μαγείρος ἐπι-
τραφείς, ὡς εἶδεν αὐτὸν φάγοντα εἶπε. ὦ ἄνθρωπε, ἴσθι ὡς ὁ-
που περ αὐτὸς, φυλαξομαί σε. ἔτι ἔτι αὐτὸν καρδίαν ἐληφας
ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν ἔδωκας. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις
μαθήματα γίνονται. Κύων καὶ λύκος. xxxv.

Ὁ κύων πρὸς πάλιν πινὸς ἐκαθάδε. λύκου δ' ἐπιβρα-
μόντος καὶ βρῶμα μέλλοντος θήσιν αὐτὸν, ἐδείτο μὴ
νῦν αὐτὸν καὶ θῆσαι. νῦν μὲν γὰρ φησὶ λεπίδος εἶμι καὶ ἰχθὺς.
ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἀναμείνης, μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ δεσπότῃ πρὶν σῆναι γὰρ
μας. καὶ γὰρ τῇ καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐσθλα. ἔτι οἱ
ἡδύτερον βρῶμα γινώσκω. ὁ μὲν ἔτι λύκος περὶ αὐτὸν ἀπὸ λη-
μεθ' ἡμέρας δ' ἐπανελθὼν, ἄρσεν αὐτὸν ὡς τὸ δώματός τοι καὶ
καθ' ἑαυτὸν. ἔτι οἱ καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν ἐκαλεῖ, ὑπομιμνή-
σκων αὐτὸν τὸ συνθηκῶν. ἔτι ὁ κύων, ἀλλ' ὡς λύκος εἶβα πρὸς αὐτὸν
τῇ πάλιν μετὰ τοὺς καθ' ἑαυτὸν, μὴ ἐπὶ γὰρ μὲν ἀμείνης.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τὸ ἀνθρώπων ὅτεν περίτιμιν-
δυνάσαντες σωθῶσι, διὰ βίαν τοῦτο φυλάττονται.

Κύων ἐ' ἀλειψύων.

xxxvi.

Κύων ἐ' ἀλειψύων ἐταίρειαν κρινσάμενοι, ὡδενον. ἐσπε-
ρας δὲ καὶ λαβρῆς, ὁ μὲν ἀλειψύων ἐπὶ δένδρου ἐκα-
θαδεν ἀναβάς. ὁ δὲ κύων, πρὸς τῇ εἰζι τῷ δένδρου νόλωμα
ἔχοντος. τὸ δὲ ἀλειψύωνος κατὰ τὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντος,
ἀλώπηξ ἀκῆσασα πρὸς αὐτὸν ὄρα με. ἐσῆσα καὶ ἔθεν πρὸς
ἐαυτὴν κατελθεῖν ἡξίει. ὡθυμείν τῷ ἀχθὼν ἔρω φωνὴν ζῶον
ἔχον ἀσπασαδα. τὸ δὲ, εἰ κῆντος τὸν θυρωρὸν πρότερον διυπνί-
σαι ὑπὸ τὴν εἰζαν καθάδοντα, ὡς ἐκείναι ἀνείξαντος κατελ-
θεῖν. καὶ ἐκείνης ζητούσης αὐτὸν φωνῆσαι, ὁ κύων αἰφνης πηδή-
σας αὐτὴν διεσπαραξεν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τὸ ἀνθρώπων τοὺς ἐχθροὺς ἐ-
πελθόντες, πρὸς ἰσχυροτέρους πέμψουσι παρὰ λογιζόμενοι.

Λέων ἐ' βαλβαχος.

xxxvii.

Λέων ἀκῆσας ποτε βαλβάρχου μέγα βοῶντος, ἐπεσῆα φη-
πρὸς τὴν φωνὴν, οἱ ὅ μινος μέγα τι ζῶον εἶναι. προσμεί-
νας δὲ μικρὸν, ὡς εἶδεν αὐτὸν περελθόντα τῷ λίμνης, προσελ-
θὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν πρὸς τὸ ὅπως διὰ νόητος μόνως ταρατ-
τεσθαι.

Λέων καὶ ὄνος.

xxxviii

Λέων ἐ' ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωρίαν ποιησάμενοι, ἐξήλ-
θον πρὸς ἄγραν. πολλῆς ἐν θήρας συλληφθείσης, προσέτε-
ξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελθὲν αὐτοῖς. ὁ δὲ, βίβας μερίδας κρινσάμε-
νος ἐκ τῶν ἰσων, ἐκλέξαται βύτοντας περὶ πέτρον, καὶ ὁ λέων θυ-
μωθείς, τὸν ὄνον κατέφαγεν. εἶτα τῇ ἀλώπηγι μερίξιν ἐκεί-
λυσεν. ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα πάντεσσι σώρῃσασα, ἐαυτῇ βραχύ τι

κατέλθω. καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτὸν, τίς σε ὠβελίστη διαρείν ἔ-
ως ἐδίδαξεν. ἡ δ' εἶπε, ἡ τὰ ὄνου συμφορά.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ
τῶν πέλους δυστυχήματα.

Λέων καὶ ἄρκτος.

xxxviii.

Λέων καὶ ἄρκτος ὁ μῦθος ὁμῶς περὶ τυχόντες, περὶ βούβου
καὶ μάχης. δεινῶς οὖν ὑπὸ ἀλλήλων διατεθέντες, ὡς ἐκ τῆς
πληθύνσεως μάχης ἐσκοτοδινιάσαι, ἀπαυδῆσαντες ἐκένοντο. ἀλώ-
πηξ δὲ κύκλῳ περιῖοι, περὶ τὴν κόπας αὐτοῦς ἰδοῦσα, καὶ τὸ
βένδιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, βύβου διὰ μέσου ἀμφοῖν διασφα-
μοῦσα καὶ ἀρπάσσασα, φάγνυσα ὥχεται. οἱ δὲ, βλέποντες μὲν αὐ-
τὴν, μὴ δαμάμενοι δὲ ἀναστῆναι, δείλαροι ἡμεῖς εἶπον ὅτι δι' ἀ-
λώ περὶ ἐμοχθῶμεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιῶντων, ἄλλοι κερδαίνουσιν.

Μάντις.

xl.

Μάντις ἐπὶ γράσ καὶ θήμιμος, διελέγετο. ἐπιστάτης δὲ π-
νος αἰφνης καὶ ἀπαθείλαντος, ὡς αἰτῆς οἰκίας αὐτῆς
εἶδες ἀναπεπταμένη καὶ πᾶσαι εἶεν, ἐπὶ τὰ τὰ ἐν δὲ ἀφ-
ρημῶν, ἀνεπὶ δὲ πένταξας. ἐδρῶμα ἡ δὲ. ῥέχονται δέ τις
αὐτὸν θεασάμενος, ὡς οὐδὲ εἶπεν ὅτι ἀλλότρια περὶ ματὰ πρὸ
δέναι ἐπὶ ἐλλόμιμος, τὰσαντὸ οὐ πρὸ εμαντεύου.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τὸν μὲν ἐαυτὸν βίον φαύλως διοικοῦντας,
τοὺς δὲ μὴ δὲ αὐτοῖς προσκινῶντες πρὸς οἰσθαι περὶ ματὰ.

Μύρμηξ καὶ περιερά.

xli.

Μύρμηξ διήσας, κατελθὼν εἰς τὴν γῆν, παρὰ συρεῖς ὑπὸ τῶν
ράματος ἀπεπνίγετο. περιερά δὲ τοῦτο θεασάμενος.

ηλῶνα δ' ἐνδρου περιελάσα, θίς τὴν πηγὴν ἐρρίψεν. ἐφ' οὗ καὶ
καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη. ἰξάτης δέ τις μετὰ τοῦτο τοὺς κα-
λάμους συνθεῖς, ὡς τὸ τὴν περιτεράν συλλαβεῖν ἤει. τὰ το δὲ μύρ-
μηξ ἰωρακῶς, τὸν τὰ ἰξάτῃ κ' δα' ἔδακεν. ὃ ἡ, ἀλγῆσας, βύς τε
καλάμους ἐρρίψε, καὶ τὴν περιτεράν αὐτίκα φυγεῖν ἐκρίσεν.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς ἀνθρώποις χάριν ἀποδιδόναι.

Νυκτεῖς καὶ βαλτος καὶ αἶθυα.

xlii.

νυκτεῖς καὶ βαλτος καὶ αἶθυα ἐταιρείαν ποιοσάμεναι, ἐμ-
πεικὸν δὲ γνώσαν βίον ζῆν. ἡ μὲν οὖν νυκτεῖς ἀργύρε-
ον δανδισαμένη, καθέκκεν εἰς τὸ μέσον. ἡ δὲ βαλτος ἐσθῆτα μεθ' ἑ-
αυτῆς ἔλαβεν. ἡ δὲ αἶθυα ῥίτη, χαλιόρ. ἃ ἂν πάλαισαν. χειμῶ-
νος ἡ σφοδρὰ γνομέμου, ἃ ἡ νεὼς περιβραπτέως, πάντας ἀ-
πλέσαντες αὐτοὶ ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. ἐξ ἐκείνου τοῖς μὲν ἡ
μὲν αἶθυα τοῖς ἀγλαοῖς ἀεὶ παρέδ' ἄψ, μή ποτε τὸν χαλιόρ
ἐκβαλλήνῃ ἀλάτῃ. ἡ δὲ νυκτεῖς δανδισὰς φορσμένη, ἡ μὲν
ἡ μέρας οὐ φαίνεται. νύκτωρ δὲ π' νομῶν ἔξουσιν. ἡ δὲ βαλτος ἡ
βρὼν παριόντων ἐσθῆτος ἐπιλαμβάνεται, εἴ ποτε τὴν οἰκίαν ἐ-
πιγνοίη ζῆν.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι περὶ ἀπαρτάζομεν, τοῦ βίους ἐξυπερομπε-
ρεῖται τὸ μῦθος,

Νοσῶν ἐ' ἰαβός.

xliii.

νοσῶν τις ἐ' ἰαβός ὡς ὅπως διετηρήθη, πλέον ἐ-
περὶ δέοντ' ἰδρωκῆν. ὃ δὲ, ἀγχορὸν ἐφ' ἡ τὰ τ' ἐμ' ἐκ δα-
τέρσ' ἡ παρ' αὐτῶν πάλιν ἐσθῆτος ὅπως ἔχει, φείκεσθαι ἐσθῆτος
περὶ σφοδρῶς διατετιμῶν. ὃ ἡ, ἃ τὰ τ' ἀγχορὸν ἐφ' ἡ σενεῖν. ἐκ δὲ
ῥίβων αὐτῶν ἐσθῆτος ὅπως διετηρήθη, εἴ ποτε ὑδέρω περιπερὶ

κέναι· ὁ δὲ, καὶ βῦβ' ἀλιν ἀγαθὸν εἶπεν εἶναι· εἴτα ἔχον οἱ κεί-
ων πινὺς αὐτὸν βρωτήσαντος ὅπως ἔχαις, ἐγὼ εἶπεν ὡς οὗτος ὑπὲρ
ἔχον ἀγαθὸν ἀπολλυμαι. Εἰ μύθιοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι μαλιστα ἔχον ἀνθρώπων δυσχεραίνοντο ἔν-
τος χάριν ἀειβουλομένων λέγειν

Ξυλάόμνος καὶ ἐρμῆς.

xliiii.

Ξ υλάόμνος τις παρὰ Ἰωποταμῷ, τὸν οἱ κείον ἀπέβα-
λε πέλειον. ἀμικχανῶν τῶν παρὰ τὴν ὁχλὴν καθί-
σας ὠδύρετο· ἐρμῆς δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ οἱ κτεῖρας τὸν ἀν-
θρώπον, κατὰ δὺς εἰς τὸν ποταμὸν χρυσὸν ἀνέλεγε πέλειον.
εἰ οὐ βούληται ὁ ἀπώλεσε καὶ ἔρετο. τῷ δὲ, μή τῶν εἶναι φαρμάκων,
αὐτὸς κατὰ βλῆς ἀργυροῦν ἀνεκόμισε. τῷ δὲ, μηδὲ τῶν εἶναι τῶ
οἱ κείον εἰπόντες, ἐκρίνου κατὰ βλῆς ἐκρίνον τὸν οἱ κείον ἀνέλε-
γε. τῷ δὲ, τῶν ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπλωλότῃ φαρμάκων, ἐρμῆς
ἀπὸ δεξιὰ μνος αὐτὸ τὴν δικαιοσύνην, πᾶν ἔκαστον αὐτῷ ἐδώκεν ὁ δὲ,
παρὰ γὰρ ὁ μνος, πᾶν ἔκαστον τοῖς ἑτέροις τὰ συμβαίοντα διεξελί-
λυθεν. ὧν εἰς τις ἔκαστον διαπραξαῖν ἐβουλόσατο. ἔπειτα τὸν
ποταμὸν ἐλθὼν, καὶ τὴν οἱ κείον ἀξίνην ἐξεπείτιδες ἀφίεις εἰς
τὸ ῥέμα, καὶ ἁλῶν ἐκάλυπτο. ἐπιφανείς οὖν ὁ ἐρμῆς καὶ κείνω,
καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τῷ θένει, κατὰ βλῆς ὁμοίως χρυσὸν ἀξί-
νῃ ἐξέλεγε. καὶ ἔρετο εἰ ταύτην ἀπέβαλε. τῷ δὲ, σὺν ἡδυνῇ,
καὶ ἀληθῶς ἡδύσθη φήσαντος, μισήσας ὁ θεὸς τὴν βουλήν σου ἀ-
ναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνῃ κατέχευε, ἀλλὰ καὶ τὴν οἱ κείον ἀ-
πέδωκεν.

Εἰ μύθιοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ σαρπὶς δικαίους τὸ θεῖον συναίρεται, βου-
τὸν τοῖς ἀδίκους ἐναντιᾶται.

Ὀνος ἐκ κωρό.

xlv.

Ὁ νος ὑπερεπύμνος κωρῶ, ἐπειδὴ ὁ λίγος μὲν ἦσθε,
πλεῖστα δὲ μόχθῃ, ἥνυξεν ὁ δὲ, ὥστε τοῦ κωρῶ ἀπαλ-
λαγείς

λαγείς ἐπέειπε πολὺν ἄνθρωπον δεσπότη. τοῦ δὲ δῖος ἐπα-
κούσαντος καὶ κελεύσαντος αὐτὸν κέρα μετὰ πρᾶσθαι, πάλιν
ἐδυσφόρησεν πλεονεχέστερον ἀχθοφόρων, καὶ τὸν τε πηλὸν
καὶ τὰς κέρασας κομίζων. πάλιν οὖν ἀμείψαι τὸν δεσπό-
την ἰκέτευσεν καὶ εὐροδὲ φησὶ ἀπεκρίσθαι. εἰς χεῖρον αἰνῶν
τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπεσὼν, ἐὼς ὅρων τὰ παρ' αὐτῶν πρᾶ-
τ' ἔμελλεν, μετὰ πειρασμῶν ἐφ' οἷ μοι δὴ λαίπρως βέλτιον ἔ-
μοι παρὰ τοῖς προτέροις δεσπότης μὲν ἐν, οὐδὲ γὰρ ὥς ὅρων
τὸ δέσμα μὴ κατατρίβεται. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τοὺς προτέρους δεσπότης
οἱ οἰκείαι ποθοῦσιν, ὅταν τῶν δευτέρων λαβῶσι πείραν.

Ὁ ρενιδοθήρας καὶ κορυδαλός.

Ὁ ρενιδοθήρας ὁρῖσιν ἵση παγίδα. κορυδαλός δὲ βύβιν κέρ-
ρωσεν ἰδὼν, ἐπιπυλνέτο τί ποτ' ἐρῶν ζοίτο. τὸ δὲ, πόλιν
κτιζέειν φαμύου, εἴτε δὲ περὶ τὴν πόλιν ἀποχωρήσαντος ἐκρυ-
βέντος, ὁ κορυδαλός τοῖς τῶν ἀνδρῶν λόγοις πεισθεὶς, προσελ-
θὼν εἰς τὸν βρόχον ἐάλω. τοῦ δὲ ὁ ρενιδοθήρας ἐπιδραμόντας, ἐ-
κείνος εἰπὼν ὅς τος εἰβιδύτω πάλιν κτιζέειν, οὐκ ἔχοντες ἀνέ-
σεις βύβιν ἐν οἰκούντας. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἱ οἰκοὶ καὶ πόλεις ἐρημοῦνται,
ὅταν οἱ προεσῶτες χαλεπαίνωσιν. Ὁ δοιπόρος.

Ὁ δοιπόρος πολλὰν ἀνύσας ὁδὸν, ἠυξάθ', εἰ ἄρα ἀρήσειν,
τὸ ἥμισυ τούτου δὲ ἐρμῆς ἀνελθῆσιν. περὶ τυχῶν δὲ πᾶ-
ρα μετὰ φοινίκων ἐὼς ἀμυγδαλῶν, ἐπὶ ταύτῃ ἀνελόμενος, ἐ-
κείνους μὲν ἐφαπτομένη δὲ τῶν φοινίκων ὅσα, ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλῶν
κελύφει πᾶσι τοῖς ἀνέθικε βωμῶν, φήσας. ἀπέχεις ὡς ἐρμῆς τὴν
ἀχὴν. τὸ γὰρ ἀρεθέντος τὰ ἐκτός, καὶ ἐκτός πρὸς σὲ διανέμει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρα φιλάργυρον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ πλεονε-
ξίαν κατὰ σφίζόμενον.

π αἷς ἐκδιδασκαλείου τῶν τῶν συμμαθητῶν δέλτον κλέ-
ψας, ἤνεγκε τῇ μητρὶ. ἥ δ' ἤ, μὴ ἐπιπληξαίσης, μάλλον μᾶ-
λλον ἀπεδέξαμένης, προσιών τοῖς χρόνοις ἤρξατο καὶ τὰ μίξι-
μα κλέψειν. ἐπ' αὐτὸ φέρον δέ ποτε ληφθεὶς, ἀπῆκε τὴν πρὸς θα-
λάσσαν. ἥ δ' ἐμνήσθη ἐπιμνήσθη δ' ὁ λοφυρομήνης, ἐκείνος τ' ἐπὶ
μίσθων ἐδείβ' ἐβράχεα πινά τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι πρὸς ἑαυτήν. ἥ δ' ἐ-
ταχέως ὡς σόματι τῶν παιδῶν προσθείσης, ἐκείνος τὸ οὖς τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς ἀφείλετο. ἥ δ' ἐμνήσθη καὶ τ' ἄλλων κατηγερῶν-
των, ὡς οὐ μόνον ἐκ κλοπῆς, ἀλλ' ἡδὲ ἐκ τῶν μητέρων ἡσέ-
βηκεν, ἐκείνος εἶπεν. αὐτὴν γάρ μοι ἥ ἀπωλείας ἐγένοντο αἵτιος.
εἰ γὰρ ὅτε τὴν δέλτον ἐκ κλοπῆς ἐπέπληξέ μοι, οὐκ ἀνέμενε
θύβων χωρήσας νῦν ἡ γὰρ ἐπὶ τὸν θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τ' ἐμνήσθη ἀρχαῖς κλοπαῖς ἐπὶ με-
ξον ἀνέμενε τὰ κακὰ.

Ποιμὴν ἐκ θαλάσσης. xlviii

π οἰμὴν ἐκ θαλάσσης ὅτε πω ποίμνιον νέμων, ἐώρα-
κὼς χαλκωῖον τὴν θαλάσσαν. ἐπεθύμησε πλάσαι
πρὸς ἐμπορίαν. ἀπεμολήσας οὖν τὰ πρόβατα, καὶ Φοινίκων
βαλάνους περιαιρμένος, ἀνῆλθε χερσὶν ὁσφορῶν γηρομήνης.
καὶ ἥ νεὺς κινδυνούσης βαπτίζεσθαι, πάντα τὸν φόρον ἐκ-
βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, μόλις κεν ἤννην διεσώθη. μετὰ δ'
ἡμέρας οὐκ ὀλίγας πλείοντος χρόνου, καὶ ἥ θαλάσσης ἔτι
γὰρ αὐτὴν χαλκωῖον, τὴν ἡρεμίαν θαυμάζοντος, ὑπολαβὼν
οὗτος εἶπε. φοινίκων αὐτὸς ὡς εἴποιεν ἐπιθυμῆ, καὶ διὰ τοῦτο
φαίνεται ἡ συχάλισσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα
γίνονται.

Ῥοιὰ καὶ κηλέα.

l.

Ῥοιὰ καὶ κηλέα περὶ κάλλους ἡρίζον. καλῶν δ' ἀμφισβη-
τοῦ.

Τήσεων μετ' ἐξ' ἐνομήν' ὡρ, βαλὺς ἐν τῷ παλαιοῦν ἀνέστασεν φράσ
μοῦ, παυσώμεθα εἴ πεν ὡφίλαυ ποτὲ μαχόμεναι.

Εἰς μύθιον.

Οἱ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς τῷ ἀμύνοντων τάσσει ἐοικημένους
ἀξιοι περὶ ὧνται εἴναί τι. Αἰσάλαξ. li.

ὁ ἀσάλαξ. Τυφλὸν ζῶον ὅτι φησὶ οὖν ποτε τῇ μηρὶ, συ-
καμινέαν μῆτερ ὁρῶ. εἴτα αὖθις φησὶ, λιβαίν' ὁ σμῆς
πεπλήρωμαι. καὶ ἐν τῷ παλιν, χαλκῆς φησὶ φησὶ φησὶ καὶ τὴν πορ-
ακούω. ἡ δὲ μήτηρ ἐπολαβοῦσα εἴ πεν, ὥς τέκνον, ὡς ἡ δὲ κατὰ
μανθάνω, οὐ μόνον ὁ φησὶ ἐξέρχεται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκούσας ἐοικημέ-
σεως.

Εἰς μύθιον.

Οἱ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς τῷ ἀλαζόνων τὰ ἀδύνατα κατεπαγ-
έχονται. καὶ ἐν ταῖς ἐλάχτοις ἐλέγχονται.

Σφήκας καὶ πέρδικας.

lii.

σ φῆκας καὶ πέρδικας δὲ φησὶ συνεχόμενοι, πρὸς γεωργὸν ἢ λ-
θον παρ' αὐτοῦ αἰτῶντες πῆν, ἐπὶ πᾶσι μένοι αὐτὶ τοῦ
ὑδατος ταύτην τὴν χάριν ἀπιδώσιν. οἱ μὲν πέρδικας σκὰ φησὶ
τὰς ἀμπελους. οἱ δὲ σφήκας κύκλω περιόοντες, τοῖς κέντροις αὐ-
ποσβεῖν τοὺς κλέψας. ὁ δὲ γεωργὸς ἐφη. ἀλλ' ἐμοὶ γε εἰσὶ δύο ο-
βόες. οἱ μὲν ἐπὶ πᾶσι μένοι πᾶντα ποιεῖσιν. ἀμύνοντες ἐν ἑσιν
καὶ ἐν ταῖς δοῦναι ἢ περὶ ὑμῖν.

Εἰς μύθιον.

Οἱ μῦθος πρὸς ἀνδρας ἐξώλεις, ὡφελῆν μὲν ἐπὶ πᾶσι μέ-
νας, βλαπτοῦντας δὲ μετὰ λα.

Ταὺς ἐνολοιοῖς.

liii.

τ ὧν ὁρνίθων βουλομένων κρῖναι βασιλέα, ἵνα ὡς ἐαυτὸν ἢ
ξίσθαι τὸ κάκως χειροτονῇ. αἰρουμένων δὲ βῦβαν-
θων, νολοιοῖς ὑπὸ λαβὼν ἐφη. ἀλλ' εἰ σοὺ βασιλεύοντος ἀετὸς ἢ
μᾶς καταδυνάμην ἐπιχειρήσει, πῶς ἢ μὴν ἐπὶ κλέσεις.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ἄρχοντας ἀδία καλῶς μόνον, ἀλλὰ ἐ
ρῶ μιν καὶ φρόνησιν ἐκλέγεσθαι δεῖ.

Μοριὸς καὶ ἀλώπηξ.

Μοριὸς ἀγριὸς ὑπὸ τινος ἐσὼς δένδρου, τοὺς ὀδόντας ἐθιγν.
ἀλώπηκος δὲ ὁ μορῆς τὴν αἰτίαν, ὅτι μηδεμίαν προ
σημῆς ἀνάλεικας, τί τοὺς ὀδόντας θήγει, ἐφ. καὶ ἀλόγως τοῦ
το ποῖω. εἰ γὰρ με κίνδυνος περταίη, οὐκ ἐν με τίνι καὶ πρὸς
τοὺς ὀδόντας ἀνορᾶν ἀχολεῖσθαι δεήσει. ἀλλὰ μάλλον ἐβί
μοις οὐσι χεῖσθαι.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον παρὰ σιδηρεῖσθαι.

Κορυδαλός.

Κορυδαλὸς εἰς πᾶν γὰρ ἄλγος, θρηνῶν ἐλεγν. οἱ μοι ἴσταν
λαίπῳ καὶ δυστήνῳ πῶ. οὐχ ὅσον ἐν σοφισμῶ τιν
νός. καὶ ἄργυρον. οὐκ ἄλλοτι ἴσταν τιμίῳ. κόκος ὅστις τοῦ μικροῦ
τὸν θάνατόν μοι προὔξεν.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς διὰ κούρας ἀτελεῖς μέγαν ὑφισταμένους κίν
δυνον.

Νεβρός.

Νεβρός ποτε πρὸς τὴν ἐλαφον εἶπε. πᾶτερ σὺ ἐμείζων ἐ
ταχύτερος κνωῶν πέφυκας. ἐκ ἐράτα πρὸς τοῦτο
ὑπερφύαφες πρὸς ἄμωαν. τί δὴ ποτὶ ὡς ἴσταν τοῦ βους φοβῆ.
καὶ κείρος γελῶν εἶπεν. ἀληθὲς μὲν ταῦτα φησὶ τέκνον. ἐν δ' οἶδα,
ὡς ἐπειδὴν κνωὸς ὑλακῶν ἀκούσω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν οὐκ
οἶδ' ὅπως ἐκφέρωμαι.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φύσει δολοὺς οὐδεμία παραινέσις
ἐώρηνυσιν.

Λαγροὶ καὶ βάτραχοι.

Ὁ λαγρὸς ἦτε συνελθόντες, τὸν ἐαυτὸν πρὸς ἀκλήλως ἀ
πειλαῖον το βίον, ὡς ὑποφάλης εἶη καὶ δειλίας πλέ
ως. καὶ γὰρ καὶ τὸν ἀνθρώπων, καὶ κνωῶν, καὶ ἀετῶν, καὶ ἄλλων πολλ
λῶν.

λῶν ἀνάλισκονται. βέλτιον οὖν εἶραι θανεῖν ἢ παθεῖν, ἢ διὰ βίαν
μην. τοῦτο τοῖνυν κηρώσαντες, ὥρμησαν κατὰ ταῦτον εἰς τὴν
λίμνην, ὡς εἰς αὐτὴν ἐμπεσούμενοι καὶ ἀποπνιγμένοι. ὅτε
δὲ καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔμελλεν εἰς τὴν λίμνην βαλεῖσθαι, ὡς τὸν τῶ δρόμου
κτύπον ἡσθοντο, ἀλλ' οὖς εἰς ταύτην εἰς πηδῆσαν ἔβην, ἥ λαχρῶν
τις ἀσχιστέρος εἶναι δοκῶν ἢ ἄλλων, ἐφῆκεν τε ἐταῖροι, μη-
δὲν δεινὸν ὑμᾶς αὐτοὺς διαπραξέμεν. ἡ δὲ γυνὴ ὡς ὁρᾷ τε καὶ
ἡμῶν ἐπεὶ σιζῶα δειλότερα.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ δυοὶ Τυχούντες ἐξ ἐτέρων χείρονα παχρόν
ἔον παρὰ μύθου ντα.

Ὁ νος ἐ' ἴππος.

Iviii.

Ὁ νος ἴππον ἐμακρὺν ὡς ἀφθόνως βεφόμενον ἐπὶ
μελῶς, αὐτὸς μὴ δ' αὖ χύρων ἄλλος ἔχων, καὶ ταῦτα παλῆ
παλῆ λαχρῶν. ἐπεὶ ὁ καὶ εὖς ἐπέση πολέμα, ἐ' ὅσρα τιώτης
νοστος ἀνέβη τὸν ἴππον πᾶν τῆς τῶτον ἐλαύνων, καὶ δὲ ἐμέ-
σεν ἥ πλεμίων εἰσῆλασε, καὶ οἱ ἴππος παλῆς ἐκείτο. ταῦτα ἐω-
ρακὼς ὁ ὄνος, τὸν ἴππον μεταβαλλόμενος ἐταλάνιζεν.

Ε' ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐδεῖ τοὺς ἄρχοντας ἐπαχσίους ζῆλον, ἀλλὰ
τὸν κατ' ἐμὸν φθόρον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογίζομεν
τὴν πενίαν ἀγαθῶν.

Φιλαργυρος.

Iviii.

Φιλαργυρός τις ἄπασαν αὐτὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμε-
νος, ἐ' χρυσὸν βῶλον ποιήσας, ἐν τινὶ τόπῳ κατὰ ῥύξας ἐκεί-
ψυχὴν ἐαυτὴν ἐπὶ τὸν νοῦν. ἐ' καὶ ἡμέραν ἐρχόμενος αὐτὸν ἐβλε-
πε. ὅτε δὲ ἐρχόμενος αὐτὸν παρὰ τῆς στας, καὶ τὸ πρῶτον συννοή-
σας, ἀνερύξας τὸν βῶλον ἀνείλετο. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἡεῖνος
ἐλθὼν, ἐ' κενὸν τὸν τόπον ἰδὼν, θέρων εἶν' ἤρεξατο. ἐ' τί καὶ ἔμελλεν
εἶναι. ὅτε δὲ πρὸς ὁλοφύρομενον ἔβη ἰδὼν, καὶ τὴν αἰτίαν
πυθόμενος, μὴ οὐκ εἶπε ὡς οὗτος ἀθύμῃ. οὐδὲ γὰρ ἔχων

τὸν χρυσὸν εἶχε· λίθον δ' αὐτὸν χρυσοῦ λαβὼν θές· καὶ νόμιζέ σφι
τὸν χρυσὸν εἶναι· τὴν αὐτὴν γὰρ σοὶ πλερώσει χεῖρα· ὡς ὁρῶ
ὅτε ὁ χρυσοῦς ἡμῶν χήσει καὶ ὅσα τῆς κτήματος.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅθεν ἡ κτήσις, ἐκ μὲν καὶ χήσις πρὸς.

Χιῶες δ' ἔρανοι.

Ix

Χιῶες δ' ἔρανοι ἐπὶ ταύτῃ τῇ ληΐωνος ἐνέμοντο· ὧν δὲ θεοὶ
ράβδον ἐπιφανέντων, οἱ μὲν ἔρανοι καὶ φοιῶντες, ταχέως
ἀπέστησαν· οἱ δὲ χιῶες διὰ τὸ βάρος ὧν σωματίζον μέμναντες,
συνελήφθησαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἀλώσει πόλεως οἱ μὲν ἀκτῆμονες
ἀχερῶς φάγνυνται, οἱ δὲ πολῶσι δουλεύουσιν ἀλισιγόμνητοι.

Χελώνη καὶ αἰγὸς.

Ixi.

Χελώνη αἰετὸς δὲ ἰππία καὶ αὐτὴν διδάξει· τῇ δὲ, πα-
ραγνύοντος πόρρω τῇ τοῦ ἡφύσεως αὐτῇ εἶναι, ἐκείνη μάλα
λον τῇ δέησει πρὸς ἡφύ· λαβὼν οὐρταύτην τοῖς ὀρυξί, καὶ εἰς
ὑψος ἀνενεγκὼν, εἴ τα φῆκεν· καὶ δὲ, κατὰ περὶ τῶν περὶ οὐρα
ρίβη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν φιλονεικίαις ἢ φρονιμωτέρων
παράκεισαντες ἐαυτοὺς ἐβλάψαν.

Ψύλλα.

Ixii

Ψύλλα ποτὲ πηδύσασα, ὡς ποδὶ ἀνδρὸς ἐκαθίσεν· ὁ δὲ, τὸν
ἡρακλῆν ὡς συμμαχίαν ἐκαλέσθη· ὧν δὲ, ἐκείθεν αὐτὸς ἀφελὼ
μύνης, γενέσθαι εἴπεν· ὡς ἡρακλῆς, εἰ ὡς ψύλλου συνεμάχισας,
πῶς ἐπὶ μείζουσιν ἀνταγωνισαῖς συνδράμῃσι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν ἐπὶ ὧν ἐλαχίστων τῷ θεῷ δεῖσθαι, ἀλλ'
ἐπὶ ὧν ἀνὰ δυνάμει.

Ἐλαφος.

Ixiii

Ἐλαφος τὸν ἑτῆρ' ἀπεπρωμύνην ὁ φθαλμῶν, ἐπὶ τοῦ ἐνέ-

μετο, τὸν μὲν ὕμνῳ ἔχον ὁ φθαλμῶν πρὸς τὴν ξηραν διὰ βύς κιν
νηετοῦ τας ἐχουσα, τὸν δὲ λοιπὸν πρὸς θαλάτταν, ὅθεν ἔδεν ὕ
πὼ πᾶσι παρὰ πλάγιοντες δέ τινες, καὶ βύτου ροχασά μνηοι, αὐτῶ
κατετόξασαν. ἡ δὲ αὐτῶν ὠλοφύρετο, ὡς ὕφῃς μὲν ἐδεδοίκετο,
μηδὲρ παθῶσα, ἡ δὲ οὐκ ὤετο κακὸν ἐπὶ ξένῳ, ὕπὸ ταύτης προδε
δομένης.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶς ἡμῖν τὰ βλαβερὰ δοκοῦντα ὡφεί
λιμα γίνεσθαι, ἵνα δῶ φέλιμα βλαβερά.

Ἐλαφος καὶ λέων.

Ixiiii.

Ἐλαφος κωκηγὺς φάγνυσα, εἰς αὐτοῖς ἐσέδου. λέοντι δὲ
καὶ περιττοῦσα, ὕπὸ αὐτῶν συνελήφθη. θνήσκουσα δὲ ἔλε
γην, οἱ μοι ὅτι ἀνθρώπους φάγνυσα, ἔθρον θείων ἀγριωτάτω
περιέπεσον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν ἀνθρώπων μικροῦς κινδύνους
φάγνυτες, μεγάλων ἐπειράθησαν.

Ἐλαφος καὶ ἄμπελος.

Ixv

Ἐλαφος κωκηγὺς φάγνυσα, ὕπὸ ἀμπελῶν ἐκρύβη. παρὰ
θόρυβον δὲ λίγην ἐκείρων, ἡ ἔλαφος τελέως ἡδὴ λαθεῖν δό
ξα, ὅτι ἄμπελου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. τοῦτον δὲ σειομέ
νων οἱ κωκηγὶ ὡστραφέντες, καὶ ὁ περὶ ἡν ἀληθὲς νομίσαντες ὅ
ζώων ὕπὸ βίης φύλλοις τίμεν πείθεσθαι, βέλεσιν ἀνέλον τὴν ἔλα
φον. ἡ δὲ, θνήσκουσα, τοιαῦτ' ἔλεγε. δύναια πέποιθα. ἔγὼ δὲ
τὴν σῶσά μιν μελυσάμενοι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς ἀδελφούς ὕπὸ θεοῦ νο
ταλίζονται.

Ὄρος καὶ Λέων.

Ixvi

Ὁ ὄρος ποτὲ ἀλεξιβῶν συνεβόσκετο. λέοντες δὲ πελθόντες
ἔδοντο, ὁ δὲ αλεξιβῶν ἐφώνησε. καὶ ὁ μὲν λέων, φασὶ γὰρ τὸ
τον τὴν ἀλεξιβῶνος φωνὴν φοβεῖσθαι, ἐφυγν. ὁ δ' ὄρος νομίσας
δι' αὐτὸν πεφάσθαι, ἐπὶ δὲ αμὲν ἀνὴρ ἐφ' λέοντι. ὡς ἡ περὶ τὸ

τον ἐδίωξεν, ἐνθα μνηέτι ἡ τὰ ἀλεξιδύονος ἐφικνεῖτο φωνή,
τραφεῖς ὁ λῆων κατεβομήσατο. ὁ δὲ, θρήσιων ἐβύα. ἄθλιος ἐ
ῤῥῆ καὶ ἀνόητος. πολέμιον ῥῥῆ μὲν γνέων, τίνος χάριν εἰς τὸ
λεμον ἐξωμήθην. Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τὸν ἀνθρώπων ταπεινισμοῖς ἐπί-
τηδες τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται. καὶ ὁ τὸν ἐκείνων ἀπὸ κινδύνου.

Κηπῶρος καὶ κύων.

Ixyii.

Κηπῶρος καὶ κύων εἰς φρέαρ κατέπεσεν. ὁ δὲ κηπῶρος βολό-
μος αὐτὸν ἐκείθεν ἀνενεγκεῖν, κατῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς
τὸ φρέαρ. οἱ κηεῖς δὲ κύων, ὡς καὶ τέρω μακρόν αὐτὸν παρὰ
τὴν γῆν κατέδυσαι, τὸν κηπῶρον τραφεῖς ἔδεικνεν. ὁ δὲ, μετὰ δύνης
ἐπαριών, δὴ καὶ αὐτοὶ πέπονθα. τί δὴ γὰρ ῥῥῆ τὸν αὐτόχρησά
σαι ἐποῦδασα. Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς ἀδελφὰ ἀχαίρους. Σὺς καὶ κύων. Ixviii

Σὺς καὶ κύων ἀλλήλοισι δολοιδόρουντο. καὶ ἡ μὲν σὺς ὥμυνε
καὶ τὴν ἀφροδίτης ἡ μὲν τοῖς ὀδοῦσιν ἀναρρήξεν τὴν κύ-
ον. ἡ δὲ κύων πρὸς ταύτην εἰρωνικῶς εἶπε. καλῶς καὶ τὴν ἀφρο-
δίτης ἡ μὲν ὀμνύεις. δηλῶς ῥῥῆ πᾶσι τὸ ὅτι μαλιστα φιλεῖται. ἡ δὲ
κύων σὺν ἀκαθάρτων σαρκῶν γενομένην, οὐδὲ λως εἰς ἱερὸν πε-
σέεται. καὶ ἡ σὺς, διὰ τὸ το μὲν οὐρ μακρόν δὴ ληθῆναι ἡ θεὸς ἐργυ-
σάμε. τὸν ῥῥῆ κτείναντα ἢ ἄλλως λυμηνόμενον πάντα πασιμ ἀπὸ
τρεφεί. σὺ μὲν βίκα καὶ ὅλως ἐζῶσα ἐτεθνηκῆα. Εἰς μύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ῥῥῆ τῶν ταύτων τὸν ἐχθρὸν
ὀρεῖται, ἀμειβόμενος εἰς ἐπαινον μετὰ χηματίουσι.

Σὺς καὶ κύων.

Ixviii

Σὺς καὶ κύων περὶ ἀβυθίας ἤλθον. ἐφῆ δὲ κύων ἀποκρί-
ναι μαλιστα πάντων τῶν ζώων. καὶ ἡ σὺς ὑποτυχού-
σα πρὸς ταύτην φησὶν ἀλλ' ὅτεν τὸ το λέγεις, ἰοῦσι ὅτι ἐτυφλοῦς
τοῖς ζῶσι σὺ λυκάκας τίηταις.

Ε. μιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔκιν' ἔτα χεῖ τὰ πρῶτα μαζα, ἀλλ' ἐν τῇ τε-
λὸς τῇ κείνεται. Ο Φίς καὶ καρκίνος. ΙΧΧ.

Φίς καρκίνω συνδνητὰ το, ἐταρθείαν πρὸς αὐτὸν ποικισ-
μῆμος. ὁ μὲν οὖν καρκίνος ἀπλούς ὢν τὸν ῥόπον, μετα-
βαλέσθαι καὶ κείνον παρὲν τῇ πανουργίας. ὁ δὲ οὐ δοτις ἐν αὐ-
τὸν παρῆχε πειθό μῆμον. ἔω τηρήσας δὲ καρκίνος αὐτὸν ὑπνοῦν
τα, καὶ ὅσων οἰόντε πείσας, φονά. τῷ δ' ὀφείως μεταθάνατον
ἐκταθέντος, ἐκείνος εἴπεν. ἔθως ἔδει καὶ πρὸς τὴν ἀθλίω ἔα
πλῶν εἶναι. ἔδ' ἔβαν τὰυτὴν δὴ κιν' ἐτίσας.

Ε. μιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ βίς φίλοις σὺν δόλω προσόντες, ἐαυτοῖς
μᾶλλον βλάπτονται. Ποιμὴν καὶ λύκος. ΙΧΧΙ.

Ποιμὴν νεογνὸν λύκου σκῆμνον ἄρῶν καὶ ἀνελό μῆμος,
σὺν τοῖς κυσὶν ἐβέφεν. ἐπεὶ δ' ἠυξήθη, εἴητε λύκος πρὸ
βατὸν ἤρπασε, μετὰ τὸν κνωῶν καὶ αὐτὸς ἐδίωκε. τὸν δὲ κνωῶν
ἔσθ' ὅτε μὴ δύναμὴν κατελαβεῖν τὸν λύκον, καὶ διὰ ταῦτα
ὑπερεφόνον, ἐκείνος ἠκολούθη, μέχρις αὐτὸν κατελα-
βὼν οἷα δὲ λύκος συμετάχῃ τῇ θήρας. εἴτε ὑπερεφεν. εἴδ' ἔ
μὴ λύκος ἐξώθεν ἀρπάσειε πρὸ βλόν, αὐτὸς λαθραθύων, ἀμὰ
τοῖς κυσὶν ἐβοιήτο. ἔως ὁ ποιμὴν σοχασά μῆμος, ἔσυνείς τὸ δρῶ
μῆμον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέκτεινεν.

Ε. μιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι φύσις πονηρὰ χερσὶν ἥθος οὐ βέφ.

Λέων καὶ Λύκος.

ΙΧΧΙΙ

Λέων γρηλασας, ἐν ὅσῃ καὶ κελιμύος ἐν αὐτῷ. παρῆσαν
δὲ πρὸς κελὶ μῆμα τὸν βασιλέα πλὴν ἀλώ πενος τ' ἀλ-
λα τὸν ζώον. ὁ ποῖννρ λύκος λαβόμενος ἀναείας, κατηγ-
ρε παρὰ τὸ λείον τ' ἀλώ πεν, ἅπερ δὲ παρ' ἑν τιθεμὴν κατὰ τὸν

ἔσθ' αὖτε κεραιβύνη, καὶ διὰ ταῦτα μὴ δέῃς ὑπὸ σκεψίν ἀφί-
μηνς. ἐν βούλῳ δὲ παρὼν ἔκλειώπηξ. ἔθον τελευταίων ἡ-
προσάτο τῆ λυκούρη μάτρων. ὁ μὲν δ' ἐν λέων κατ' αὐτὴν ἐβρυχέ-
το. ἡ δ' ἀπ' ἰστορίας καιρὸν αἰτήσασα, ἔτις ἐφ' ἔθον συνέλθόντων
τοσούτων ὠφέλησεν, ὅσον ἐγὼ πάντας χόσε περινοήσασα, ἔθρα-
πείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἁρξὶ ζητήσασα ἔμαθ' ἄσασα. τῶν δ' ἰστέοντες ἀ-
θύς τὴν θοραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, ἐκείνη Φοίβη, εἰ λυγρὸν
ζῶντας ἐκδείρας, τὴν αὖτε δορὰν θορμῶν ἀμφιέσκη. ἔτ' ἡ λυγρὰ
αὐτὴ καὶ νεκρὰ κημῶν, ἡ ἀλώπηξ ἐγλώσα εἰπεν. οὐ βροσὶς ἔχρη-
τὸν δευπότῳ πρὸς δυσμῶν φαν κινεῖν, ἀλλὰ πρὸς ἀμῶν φαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καθεύτερου μηχανώμενος, καθεύδων τὴν
πάγην περιβέπει. Γυνή. Ixxiii

γυνή τις ἀνδρα μέθυσον εἶχε. τῶν δ' ἐπ' αὐτῆς αὐτὸν ἀπαχαι-
ξαι θέλουσα, βίον δέ τι σφίζεται. κημερῶν μὲν οὐ γὰρ αὐ-
τὸν ὑπὸ μέθης παρὰ τήρησασα, ἔνεκρ' ἰδὲ κινῶν αἰσθητοῦ
ἔκλειώπηξ, ἐπ' ὧν αἰσθητοῦ αἰσθητοῦ, ὑπὸ τὸ πολυάνδριον ἀπενεγοῦσα κατέθε-
το καὶ ἀπὸ λυγρῆς. ἡνίκα δ' αὐτὸν ἡ δὴ ἀνάνηφεν ἐσοχάσατο, προ-
σελθὼσα τὴν θύραν ἐκώπῃ τῶν κλυανδρίων. ἐκείνου δὲ Φέσαν-
τος τίς ὁ τὴν θύραν ἐκώπῃ, ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο. ὁ τοῖς κημερῶν
ἔκλειώπηξ κομίζων, ἐγὼ παρ' ἐμὴ καὶ κείνος μή μοι φαγεῖν ἀλλὰ
πείθειν ὧς βέλτε μάλλον προσέειπε. λυγρὸς γὰρ με βρώσεως
ἀλλὰ μή πρ' αἰσθητοῦ κημερῶν. ἡ δ' ἐπ' αὐτῆς πατάξασα, οἱ μοι τῇ
δυσμῶν Φοίβῃ. ἔδ' ἔγ' ὅσον Φισαμῶν κινῶσα. οὐ γὰρ αὐτὸν ἔμ' οὐ
οὐκ ἐπαιδάθης, ἀλλὰ καὶ χεῖρων σαυτὴν γέροντας, εἰς ἐξίνοι κα-
τασάντες τῶν παθόντων.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς ταῖς κακῶς παρὰ ξέσιν ἐγχερόμενος. ἔ-
στι γὰρ ὅτε ἔμ' ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων τὸ ἔθος ὑπὸ τῆς παθόντων.

Σὺς καὶ μῦς.

Ixxiii.

• ὅς ἐστιν ἡ ἀλήθεια μὴ ἔργον ὄντα σιτίας.

Θι χαλκίees βλέποντες ἴσασαν ἑλωμ.

Ο μὲν δ' ἐπὶ ζῶν. εἰπε μετὰ σδαιρέων.

Ὡς οὐδὲ σὺν δύνανται καὶ ζέφειν εἶναι. Εὐαγγέλιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ δεῖτελος ἀντιπαραστήσει τὸν ἀπὸ τοῦ ἑλίου. Οὔνος. lxxv

φ ὄρων λέοντος δέρμα τοῖς ὤμοις ὄρος,

Ἡ ¹ψυ²χ³η⁴ λέ⁵ων⁶ εἶ⁷ν⁸ αἰ⁹τις αἰ¹⁰τ¹¹ρ¹²λους β¹³λέ¹⁴πων.

Ἐπεὶ δὲ γυμνὸς ἦν λεὼν ἦν ἀρέθην.

Τὸν μύλων ἐμνησε ἡ ἀταξίας. Εὐθύνοχ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι αἱ πᾶρ ἄξιαν τιμὰν τὰ χρεαλύονται.

Σβουθός.

lxxvi

π αὖτις πεφύνηθ' ἡρώς ἐπ' ἰλυσσιν ἀλγέων

Ἡ λωλίβουσα τρεθός, ἡ τοῦ σδε πλανα.

Εἰναυμὲν ὁρῶντες, ἐκ μέρους δὲ θεωροῦντες,

Πτηνοῖς καὶ ἀδεικνύσα, οἷς θηροῖν πόδας. Ε' πμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ λέγει, ὅτι τὸ ἀμφίβολον εἰς κοινὴν ἵσιν ἀπίστων.

Κύννος.

lxxvii.

2 νῆρ δ' ὅτ' ὅρ'· χῆνα τέ α' μα εἰ κ' ἔκινον ἔξεφεν· ὅ κ' ὦ τ' αὖ

[illegible]

δέξει τὸν χῆνα παθεῖν ἐφ' οἷς ἐπέφετο, νύξ μὲν ἡ καὶ διαμ-

ῥώσιν ἐν ὁμαρίῳ οὐκ ἄφῃσιν ἐκ αὐτοῦ. ὁ δὲ κύριος ἀντὶ τοῦ

χρὸς ἀπὸ χθὲς ἀδείτ' μέλος θανάτου προίμι. Ἐν ἡμῶν ἡμῶν

νύη τ' φύσις· τῇ πελάτῳ διαφύγει ὁ μέλι. Επισμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ λέγει, ὅτι πολλὰ καὶ ἐμφορὰ καὶ ἀνὰ βροχὴν αὐ-

ਅਰਥਾਤ੍.

A, B, C, D.

lxxviii.

α ἰθὺς πά τις ὠνήσατο, τοιοῦτον αὐτὸ ἔργον μα εἶμαι διὰ

ἀμελεία τὸ πρῶτον ἔχοντες. Ἐπειτα λαβὼν οἷα δε,

ἡ δὲ μὲν ὡς πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ἡ δὲ σὺν λαοῖς καὶ ἡγεταῖς.

Ἐ' τὸ μ^ε χ^ω μα με^τ α^β α^λ ὁ κ^ε χ^ε νο^σ ῶ^ν ἢ τὸ π^ν πα^ρ ε^σ κ^α ἁ^σ η^ν.

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μὴ οὐσιν αἰφύσεις ὡς προήλθον τὴν ἀρ-
χήν.

Χελιδὼν καὶ κορώνη.

Ixxviii.

Χελιδὼν καὶ κορώνη περὶ καλῶς ἐφιλονέουσαν ὑποτυ-
χούσα δὲ ἡ κορώνη πρὸς αὐτὴν εἶπεν. ἀλλὰ τὸ μὲν οὐ καλ-
λος τὴν ἐλαινὴν ὥραν αὐτῇ. τὸ δὲ μὲν σῶμα καὶ χειμῶνι πα-
ρατείνεται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ παραθεσις τῶ σῶματος ἀπερείας κρείτ-
τον ἐστίν.

Βούταλις.

Ixxx.

Βούταλις ἀπὸ τῆς θυρίδος ἐκρέμασθαι βουνιτεῖς ἢ προσελ-
θῶσα, ἐπωθάνετο τὴν αἰτίαν, διὴν ἡμέρας μὴ ἡσυχά-
ζει, νύκτωρ δὲ ἄδει. ἡ δὲ, μὴ μάλιν τοῦτο κριεῖν λεγούσης, ἡ-
μέρας ἄρ' ὅτε ἄδουσα συνελήφθη, ἔτι δὲ τοῦτο ἀπεκείχε-
σθαι φρονίσθη, ἡ βουνιτεῖς εἶπεν. ἀλλ' ὅτι σὺ φυλαττέσθαι δεῖ, ὅ-
τε μηδὲν ὀφελος. ἀλλὰ πρὶν ἡσυχασθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὡς τὰ τυχεύματα ἀνὸρ ἢ γυνὴ μετὰ νοῖα.

Κοχλία.

Ixxxxi.

Γεωργὸς πᾶσι ὡς τὰ κοχλίας. ἀνέστας δὲ αὐτὸν ἔβουλον, ὅ-
τι φησὶ κοχλίας, τὸ οἰκίον ὑμῶν ἐμπαράμυτον.
αὐτοὶ ἄδετε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ κατὰ δρόμον ἐκπνέει δόξα.

Γυνὴ καὶ θεράπαινα.

Ixxxii.

Γυνὴ χήρα φιλεργὸς θεράπαινός της ἔχουσα, ταύτης εἰώθη
βουνοῦς ἐκείνην ὡς τὰ ἔργα, πρὸς τὰς τὰ ἀλειψύωνων ὡ-
δὰς. αἱ δὲ, συνεχῶς ὡς κένωταλαι πωροῦ μύθου, ἐγινωσαν δεῖν τὸν
ὡς τὸ οἰκίον ἀποτείνειν ἀλειψύονα, ὡς ἐκείνη νύκτωρ ἐξα-
νίσταντος τὴν δέσποιναν. συνέβη δ' αὐταῖς βῆτο διαπραξαμέ-
ναι, χαλεπότεροις περιπεσεῖν τοῖς δεινοῖς. ἡ γὰρ δεσπότης ἀ-
γνοῶσα τὴν τὰ ἀλειψύωνων ὥραν, ἐν νύκτῃ τὰς αὐτὰς ἀνίστα-

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις βουλεύματα κακῶς αἰτιαίνεται.

Γυνήμαχος.

Ιcxxxiii

Γυνήμαχος ἑθίων μνημιμαχὸν ἀπρόπαις μὲς ἀπαγγέλλομεν, πολλὰ δὲ τέλη ποιῶσα, ἑκάδος ἐν τῷ θένει χροῖσα. γὰρ φαλμοῖ δέ τινες αὐτῶν ἀσεβείας, εἶλον. καὶ κατὰ δυνάμεισαν ἀπὸ τῆς θείας ἀνὰ βῶν. ἰδὼν δέ τις ἀπαγγέλλει αὐτῶν ἐφ. καὶ τὰς θῶν θεῶν ὁρᾷς ἀπὸ τῆς πεινῆ ἀπαγγέλλομεν, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βουλήν μεταπείσαι ἡ δυνήθης.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ μέγα λαὸν ἀπαγγέλλονται, μὴ ἡμῶν ἀποῖναι δυναμῶν.

Γαλή.

Ιcxxxiiii.

Γαλήεις δὲ γὰρ εἰον εἰσελθοῦσα χαλκίως, τῶν ἐκείνων ἐν τῷ περὶ λήξε εἰν. ξυνομῶν δέ τῃ γλώτῃς, αἶμα πολλὸν ἐφῶν. καὶ δέ το, νομίζουσα τι τὸ σιδήρεος ἀφαιρῆν, ἀχρὶς ὅσον τε λῶς ἀσσαν τῶν γλῶσσαν ἀνέλωσεν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς τοὺς ἐν Φιλονηίαις ἐαυτοὺς βλαπτοῦντας.

Γεωργός.

Ιcxxxv.

Γεωργός τις σκαπτῶν, χρυσίον περὶ Τυχῆ καθεύδων ἐν τῇ γῇ ὡς ὑπὸ τῇ ἀνδρετιθεῖς ἐπεφ. ὅ, ἡ Τύχη ὑπῆρξα, φησὶν. ὅς τις, τί τῇ γῇ ἐξέμα δῶρα προσανατίθης, ἀπερὶ γρόσι δέδωκα, πλουτίσαι σε βουλομένη. εἰ γὰρ ὁ καρὸς μετὰ βαλοῖ, ἑπὶ τῆς ἑτέρας χεῖρας τὰ τοῖσι τὸ χρυσίον ἔλθοι, οἳ δὲ ὅτι τῶν καὶ μετὰ τῇ Τύχῃ μέμνη.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι χεῖρὸν ἀνδρὲς τῶν πωγνῶσιν, καὶ τοῦτο χαίρειας ἀποδιδόναι.

Ὁδοιπόροι.

Ιcxxxvi

Ὁδοιπόροι κατὰ ταυτὸν ὁδοιποροῦν. καὶ θατέρω πάλιν ἀνδρῶν, ἄπερος ὁ μὴ δῶν παρὲν αὐτὸν μὴ λέγειν ἀρεσκια, ἀλλὰ ῥῆκα μὲν μετὰ μικρὸν ὅ, πάλιν ὅ, ἀνδρῶν τὸν

πέλειω ἀποβεβληνός, ὅς ἔχων αὐτὸν δυνάμενος, πρὸς τὸν
μὴ ἄρουντα συνοδοιπρὸν ἐλεῖν, ἀπώλαμν. ὁ δ' εἴπεν, ἀπὸ
λωλα λέγε, οὐκ ἀπώλαμν. καὶ ἦ καὶ ὅτε τὸν πέλειω ἄ-
ρει, ἄρην ἐλεῖς, οὐχ ἄρην αὖτις. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μετελαμβάνοντες τὸν Τυχμαλῶν,
οὐδ' ἐνταῖς συμφοραῖς βέβαιοι εἰσὶ φίλοι.

Βάραχρι.

Ixxxvii.

Δ. ὁ βάραχρι ἀλλήλοισι ἐγγενέων ἐνέμοντο δέ, ὁ μὲν εἰς
ἐν βράθεια ἐκέρωτο ὁ δὲ λίμνη δέ, ἐν ὁδῷ, μικρὸν
ὕδωρ ἔχων. ἐκ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ θατέρω παραιμούντες πρὸς αὐ-
τὸν μεταβῆναι, ὡς αὐτὸν ἀσφαλέως διαίτης μεταλάβει, ἐκεί-
νος οὐκ ἐπείθετο, λέγων δυσωπώσας ἔχειν τὸ τοῦ τόκου συ-
νθείας· ὥς οὐ συνέβη ἁμαξάν παρελθούσαν αὐτὸν συνθλασθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φαύλοις ἐπιχειροῦ-
ντες, φθαίσκιν ἀπώλαμνοι πρὶν ἢ τὸ βέλπον βλάπτειν.

Μελιτσεργὸς

Ixxxviii.

Ἡ μελιτσεργὸς εἰσελθὼν, τὰ κεντρίμυχα ἔκρινε, τὸ
κρίον ἀφείλετο. ὁ δὲ, ἐπανελθὼν, ἐπεδὴ τὰς κυψέ-
λας εἶδεν ἐρήμους, εἰσῆκε τὸ κατ' αὐτὰς διερᾶν ὄμιλος. αἱ δὲ
μέλισσαι ἀπὸ τῆς ῥομῆς ἐπὶ κύνουσαι, ὡς κατέλαβον αὐτὸν.
τοῖς κύνουσι ἐπαίον, καὶ τὰ χεῖρα διέτιθον. ὁ δὲ, πρὸς αὐτὰς,
κακίστα ζῶα, τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν ἐκείνα ἀθῶον ἀφῆ-
κατε. ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελῆ ὑμῶν πλῆθετε. Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔτι τῶν ἀνθρώπων τινὲς διαγνοίαν τοὺς ἐ-
χθροὺς μηφυλαττόμενοι. τοὺς φίλους ὡς ἐπιβούλους ἀπο-
θούρται.

Ἀλινών.

Ixxxviii.

Ἁλινών ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος, ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναισθη-
ται. ταύτ' ἐλέγχετο τὸν ἀνθρώπων θήρας φυλαττόμενον, ἐν σπο-

πῶς τοις παρθαλαπῆσι νεοττορίσθαι. ἔδῃ ποτε τί κτεινέμε-
λουσα, ἐν νεοττορίσθαι. ἐξελθὼς δὲ ἤρτε αὐτῷ εἰς νομῶν, συνέ-
βη τὴν θαλάσσαν ὑπὸ λαβροῦ κυμάθου θῆσαν πνύματος ὑπε-
ραρθῆναι τῷ καλλιᾷς, ἔταύτην ὑπεκλύσαντο τοὺς νεοττορὶς δια-
φθῆραι. ἡ δὲ, ἐπὶ νελεθῶσα ἔγιντο τὸ πρᾶχον, εἴπε. δειλαίᾳ
ἔγρηγε, ἡ τις τὴν γῆν ὡς ὑπεκλόν φυλαττομένη, ὑπὸ ταύτην κα-
τέφυγεν, ἡ μοι πρὸς ἐγὼν ἀποστέρα. Εἰ μύθιον

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι ἔτ' ἀνθρώπων ἐνιοὺς ἐχθρὸς φυλατ-
τόμενοι, λανθάνουσι πρὸς χαλεπώτεροις ἔχθρων φίλοις ἐμ-
πίστοτοι. Ἀλιάς, χς.

Ἀλιάς ἐν τινι ποταμῷ ἡ λίαν διατείνας ἡ τὰ δὲ ἡ τὴν,
ἔτ' ὁ ῥάμα περιλαβὼν ἐκτέρωθεν, καλωδίω πρὸς δὲ
σας λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτ' ἐν. ὅπως οἱ ἰχθύες φάγνυται, ἀπαρ-
φυλάκτος βίς βρόχοις ἐμπίστωσι. ἔτ' δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκόν-
τον πρὸς θαλάσσαν ὑπὸ τοῦ κριθῆναι, ἐμπίστω ὡς τὸν ποταμὸν βο-
λῶντα ἔτ' διδῶς ὕδωρ μὴ συγχωρῶντα πίνειν. ἔτ' ὅς ἀπεκρίνατο.
ἀλλ' ἐμπίστω ὁ ποταμὸς τερατίζεται, ἐμπίστωσι λιμῶντοντα
ἀποθανεῖν. Εἰ μύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἔτ' πῶς λεων οἱ δημαγγοὶ τὸ τε μαλιστα
ἐρεχθίζονται, ὅταν τὰς παρτίδας εἰς τὰς περιαγγοῖς.

Πίθκιος καὶ δελφίς. χςι.

ἔτ' ὅς ὄντος τοῖς πλείουσι μελιταῖα κυνίδια καὶ πίθηκους
ἐπὶ πρὸς παρὰ μὲν τὰς πάλαι, πλείωντες εἶχε σὺν
ἐαυτῷ καὶ πίθηκον. γνομένην δ' αὖτ' κατὰ τὸ σκυῖον τὸ τῷ ἀτ-
τικῆς ἀκρωτήριον, χειμῶνα σφοδρὸν συνέβη γνέσθαι. τῷ δὲ
νεῶς περιβραχέως, καὶ πάλιν διαπολυμῶντον, ἐν ἡμέρᾳ καὶ
ὁ πίθηκος δελφίς δέ τις αὐτὸν θαλάσσης, καὶ ἀνθρώπων εἰ-
ραὶ ὑπελαβὼν, ὑπελθὼν αὐτῷ εἶχε, διανομίζων ἐπὶ τὴν χερ-
σον. ὡς δὲ κατὰ τὸν περὶ αὐτῶν ἐγίνετο τὸ ἔν ἀθηναίων ἐπὶ

νδον, ἐπυνθανέτο τὰ παθήκου, εἰ τὸ γῆρος ὄζειν ἀθλυνῶς. τὰ δὲ, εἰ-
πόμενος ἐλαμψεῶν ἐν ταῦτα τετυχηκέναι γυμνίων, ἐπὶ ἀνέρεθ
εἰ δὲ τὸν περὶ αὐτῶν ἐπίσταται. ὑπολαβὼν δὲ ὁ παῖθκος περὶ ἀνθρώ-
που αὐτὸν λέγειν, ἐφκ, καὶ μάλα φίλον εἶναι αὐτῷ καὶ συνήκει.
καὶ ὁ δὲ λφίς ὑπὸ τοσούτῳ φάδει ἀγανακτήσας, βαρβίζων αὐ-
τὸν ἀπέκτεινεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας, οἱ τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδότες ἀπατάνο-
μίζουσιν.

Μῦαι.

xcii.

Ἡ νηριταμείω μέλιτος ἐκχυθέντος, μῦαι πρὸς τῇ αἰσῇ
κατήσθιον. ἐμπαγῆσθον δὲ τῶν ποδῶν, ἀνατλήσας οὐκ
εἶχον. ἀποπνιγόμενοι δὲ ἐλεγον, ἀθλισταί ημεῖς, ὅτι διαβραχεῖ
αυβρῶσιν ἀκλύμεθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶς ἡλιχία πολλῶν καὶ αἰτία γίνετ.

Ἐρμῆς καὶ ἀγαλματοποιός.

xciii.

Ἡ ἔρμῆς γινώσκων βουλόμενος ἐν τίνι τιμῇ παρ' ἀνθρώποις ἐ-
στῇ, ἤκινεν ἑὸς ἀγαλματοποιού, ἐαυτὸν ἐκάλσας ἀνθρώπων
καὶ θεασάμενος ἀγαλμα τῷ διός, ἠρώτα πόσουτις αὐτὸ πρί-
σθαι δύναται. τὰ δὲ, εἰπόντος δραχμῆς, γελῶν, πόσον τὸ ἔμ-
ρας ἔφη. εἰπόντος δὲ πλείονος, ἰδὼν καὶ τὸ ἐαυτῷ ἀγαλμα, ἐ-
νομίσας ὡς ἐπειδὴ ἀπείλως ὄζει θεῶν καὶ κερδῶος, πολὺν αὐτῷ
παραβῆς ἀνθρώποις εἶναι τὸν λόγον, ἤρετο περὶ αὐτῷ. ὁ δὲ ἀγα-
λματοποιός ἔφη, ἐάν τούτους ὠνήσῃ, καὶ τῶν προσηκόντων δι-
δωμι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρα κενόδοξον ἔδεμια παρὰ ἄλλους ὄντα τι-
μῇ.

Ἐρμῆς καὶ τειρεσίας.

xciiii.

Ἡ ἔρμῆς βουλόμενος τὴν τειρεσίαν μαντικῶς εἰ ἀληθὴς ὄζει
γινώσκων, ἠλέφας ἔας αὐτῷ βούς ἐξαγροικίας, ἤκινεν ὡς
αὐτὸν εἰς ἄστυ ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπων. καὶ παρ' αὐτῷ κατήχθη. τῷ
ᾧ τῶν βοῶν ἀπωλείας ἀπείλεις ὡς τειρεσία, ἐκείνῳ παραλα-
βών.

βών τον δ' μὲν ἐξήλθεν, οἰωνόν τινα περὶ τῆς κλέψου σιεύ-
ματος. καὶ τοῦτο παρήγγειλε φράζειν αὐτῷ, ὅρτινα αὐτὸν ὀρνίθων
θεασαί. ὁ δ' ἔμεινε τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος ἀετὸν ἐξ ἀρι-
στερῶν ὑπὸ τὰ δεξιὰ δὲ ψάλλομενον, ἔφρασε. τοῦ δ' ἐφίσαντος μὴ
πρὸς αὐτοὺς εἶναι τὸν, ἐκ δευτέρου κορώνην εἶδεν ὑπὸ τινος
δένδρου καθήμενον, καὶ ποτὲ μὲν ἀνωβλέπονταν, ποτὲ δ' ἐπὶ
τῇ γῇ καθέμενον ἔβλεπον. ἔπειτα μάλινται φράζει. καὶ ὅς ὑποτυχὼν
εἶπεν. ἀλλ' αὐτῇ κορώνῃ δόμνεται τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, ὡς ἐὰν σὺ θέλῃς, τίς ἐμὰς ἀκλήφομαι βῆς. Ἐπιμύθιον.
Τὸ τοῦ λόγου χύσαις αὐτὸς πρὸς ἀνδρακλέω.

Κυῖες.

xcv.

Ἰχθυὶς δύο κυῖας, τὸν μὲν ἑτερον θηράειν ἐδίδαξε, τὸν δ'
λοιπὸν οἰοφυλακῆν. ἔπειτα ἔκτε ὁ θηράτικὸς ἡγήετο.
ἔπειτα οἰοφύλακας ἐν τῷ θοίνῃ. ἀρξάνη τούτου ὅτι τῷ
θηράτικῳ καὶ ἑνὸν ὄνδρ' ἔχοντος, εἶπε αὐτὸς μὲν καθεύδων
μοχθεῖ, ἐκείνος δ' ἐμὴν κνώρ τοῖς αὐτῷ βέβηται κνῶρις, ὑπο-
λαβὼν αὐτὸς εἶπε. μὴ ἐμὴν, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφομαι. ὅς οὐ
κνῆρμα ἐδίδαξεν. ἀλλὰ κνῶρ ἀγορίστ' ἐσθίειν. Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔπειτα νέων οἱ μὲν ἐπὶ τὰ μύθοι, ἔπειτα μὲν
εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γυνεῖς ἔχουσιν ἀράγῃσιν.

Αὐτὴ ἔγνων.

xcvi.

Ἰχθυὶς γυναικα πρὸς τοὺς κατ' οἶκον ἀπαντ' ἀπεχθῶς
ἔχουσαν, ἡβηλήθη γυνῶναι εἰς τὸ πρὸς τοὺς πατρώους οἰκί-
τας ἔχουσαν. διόδ' ἔπειτα λόγῳ προφασίως πρὸς τὸν
αὐτὸν αὐτὴν ἀπέλθ' ἀπ' αὐτῆς. μετὰ δ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελ-
θῆσθαι αὐτῇ, ἐπεὶ αὐτὴ πῶς πρὸς τοὺς ἐκείνους διεγχεῖτο. τῇ δ' ἐφα-
μέντες ὡς οἱ βουλοῖτο εἰς οἰκίαν μὲν ἀνελθόντες, πρὸς αὐ-
τὴν ἔφη. ἀλλ' ὡς γυναικα, εἰς τοὺς ἀπεχθάνῃ, οἱ ὁρθοὶ μὲν τὰς κί-
μας ἐξελεύσονται, ὁ δ' ἐπὶ σίαισι, τίχῃ πρὸς δὲ καὶ ἀνελθόντες.

οἷς πᾶσαν συνδιδέξιντες τὴν ἡμέραν. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲ πολλὰ κίς ἐν τῷ μικρῶν τὰ μεγάλᾳ,
καὶ ἐν τῷ πρὸς ἁλῶν τὰ ἀδύνατα γινώσκονται.

Ἐρίφος δὲ λύνος.

xcvii.

Ἐρίφος ὑπερήσας τῷ κρίμινος, ὑπὲρ λύνος κατεδίωκετο. ἐπὶ
τραφείσα δὲ πρὸς αὐτὸν ἔπειν. ὡς λύνος, ἐπεὶ πείσασθαι
ὅτι σὺν βρώμα γινώσκουμαι, ἵνα μὴ ἀκλῶς ἀποθάνω, αὐλοῦμαι
πρὸς τὸν ὅπως ὀρχήσωμαι. τὸ δὲ λύνος αὐλοῦντος, δὲ τῷ ἐρίφῳ
ὀρχουμένης, οἱ κύνες ἀκούσαντες, τὸν λύνος ἐδίωκον. ὁ δὲ, ἐπὶ
τραφεὶς τῇ ἐρίφῳ φησὶ. δικαίως ταῦτα μοι γίγνεται. ἔδει γὰρ
με μάλιστ' ὄντα αὐλοῦν τὴν μήμηρ' ἔμεναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῷ μὲν πρὸς ἀπεφύκασιν ἀμελοῦντες,
ταῖς δὲ ἐτέρων ἐπιτηδεύειν περὶ μὲν, δυστυχίαις περιεπίπτου-
σιν.

Καρίνος καὶ ἀλώπηξ.

xcviii.

καρὶν' ἀπὸ τῷ θαλάσσης ἀναβάς, ἐπὶ πινος ἐνέμελλε
τοῦ ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα ὡς ἐθέλατο, προσελθῶσα
ἀνέλαβεν αὐτόν. ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεισθαι, ἔφη. ἀλλ' ἔ-
γω περὶ δικαίᾳ πένθα. ὁ θαλάττιος ὦν, χερσαῖος ἢ βουλήτω γε-
νέσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲ τῷ ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεία καταλιπόμε-
τες ἐπιτηδεύματα, καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες,
εὐνόως δυστυχούσιν.

Κιθαρωδός.

xcviii.

κιθαρωδὸς ἀφύης ἐν οἰκίᾳ κενονία μὲν ὡς συνήθως ἔδωκε.

δὲ αὐτὸς τῆς αὐτοῦ τῷ φωνῆς, ὥσθ' ἡ σφόδρα ἀφώνος
εἶναι. καὶ δὴ ἐπαρθεὶς ἐπὶ τὸν ὄντα, ἔγνω δεῖν δὲ θεᾶν αὐτὸν ὡς
δοῦναι. ἀφ' ἡμῶν ὅμως ἔπειθ' ἐξέσθαι, δὲ κακῶς ἔδωκε πάλιν, λί-
θοις αὐτὸν ἐξώσαντες ἀπὸ λασάν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲ καὶ τῷ ῥήτορων ἐν τοῖς ἐν ταῖς σχολαῖς

δοκούντες εἶναι τινες, ὅθεν ὑπὸ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται οὐ-
δενὸς ἀξιοί εἰσιν. Κλέψας. c.

η λέψας εἰς τινὰ εἰσελθόντες οἰκίαν, οὐδὲν ἄρον εἰ μὴ
ἀλειψνόμενα. καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπέθανον. ὁ δὲ, μέλ-
λων ὑπὸ τῷ θύεσθαι, ἐδείκτο ὡς ἀνὰ τὸν ἀπολύσωσι, λέγων,
χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, μυητὸς αὐτοῦς ὑπὸ τὰ ἔργα ἐγεί-
ρων. οἱ δὲ, ἐφασαν. ἀλλὰ διὰ τὸ το σὲ μάλλον θύομεν. ἐκείρους
ὑπὲρ γέγων, καλέψαν ἡμᾶς οὐκ ἔα. Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πνηροῖς ἐναντιοῦται,
καὶ τοῖς χρηστοῖς ὅστιν ἀδραστημάτα.

Κορώνη δὲ νόραξ. ci.

η κορώνη φθονήσασα νόρακι, ὑπὸ τῷ διοίωνων τοῖς ἀνθρώ-
ποις μαντῶεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο μαρτυρομένη ὡς περ-
λέγνεται τὸ μέλλον, θεασαμένη τινὰς ὁδοιπόρους παριόντας, ἡ-
κεν ἐπὶ τὸ δένδρον. ἔασα, μετὰ λως ἐκράξεν. ὧν δὲ, πρὸς τῷ
φωνῶν ἐπετραφέντων καὶ κατὰ πλάγχθων, ὑπὸ τυχόντις ἐφη.
ἀπώμεν ὅ οὐ βί. κορώνη γὰρ ὅστιν, ἡ τις κέκραγε. καὶ οἶωνισμὸν
οὐκ ἔχει. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐβρεῖ ἄνθρώπων οἱ βίαις κρείττους ἀ-
μικλώμενοι, πρὸς τῷ ἴσων μὴ ἐφικέσθαι καὶ ἔλωτα ὀφλι-
σθαι μουσι. κορώνη καὶ κύων. cii.

η κορώνη ἀθηνᾶ θύσασα, καὶ αἰετὸς ἐπὶ ἐστάσιν ἐκάλει. ὁ δὲ, πρὸς
αὐτὴν ἐφη, τί μά τινω τέσ θυσίας ἀνάλισης. ἡ δὲ θεὸς οὐβρε
μισεῖ, ὡς καὶ ἔφην συνβόφωρσι οἶωνων τὴν πίσιν περιελθεῖν. ἔ-
η κορώνη πρὸς αὐτὸν, διὰ τοῦτο μάλλον αὐτῇ θύω, ἵνα διαλλα-
γῇ μοι. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ κέρδος τοὺς ἐχθροὺς ἀερετεῖν
οὐκ οἰνοῦσιν. νόραξ δὲ ὄφις. ciii.

η νόραξ βοφῆς ἀπρῶν, ὡς κατὰ δένδρον ἐν τινὶ ἀκλίω τόπω ὁ

φιν νοιμώ μῦ, βύβν κατὰ πᾶς ἡρώσε. τὸ ὃ, ἐπὶ τραφέντ' ἔδω
κόντος αὐτὸν, ἀποθνήσκην μέλλων εἶρηνε. δείλαιος ἔγχε, ὅς
ποῖβν ἄρον ἔρμαιον, ἐξ ἔ' ἀπόλλυμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρα διαδοικαυρῶν ἄρεσιν ἐπὶ σωτηρίαν
δυνάσαντα. Κολοῖος ἔ' περιεραί. ciii.

Κολοῖος ἐν τινι περιερεῶνι περιεραῖς ἰδὼν καλὸν ἔφο-
μῦ, λάβαν ἑαυτὴν ἦλθεν, ὡς ἔ' αὐτὸς ἦν αὐτῇ δαίτης με-
ταλ-φόμνος. αἱ δέ, μέχρι μὲν ἡσυχάζον, οἱ ὁ μῦθος περιεραῖ
αὐτὸν εἶναι, προσέοντο. ἐπεὶ δέ ποτε ἐκλαθόμνος ἐφείξατο.
τηρικαῦτα τὴν αὐτὴν γούσαι φύσιν, ἐξ ἡλάσαν παῖουσαι. καὶ ὅς
ἀποτυχῶν ἦν ἐν ταῦθα βροφῆς, ἐπὶ νῆκε πρὸς βύς κολοῖος πᾶ-
λιν. καὶ ἡνιοι διὰ τὸ χῶμα αὐτὸν ἐκείνη γόντες, ἦν μετ' αὐτῷ
δαίτης ἀπείρξαν. ὡς τε δυοῖν ἰωθυμήσαντα μηδετέρας τυχεῖν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ καὶ ἡμᾶς βίς ἐαυτῷ ἀρεῖσθαι, λογι-
ζομένους ὅτι ἡ πλεονεξία πρὸς βῶ μηδέν ὠφελεῖν ἀφαρῆται
καὶ τὰ πρόσοντα πηλαίει. Κολοῖος. cv.

Κολοῖος τις συλλαβὼν ἔ' δῆσας αὐτὴν τὸν πόδα λίνω, βῶ ἔ-
αυτὴν παρ' ἐδωκε παιδί. ὁ δέ, μὴ ὑπομείνας τὴν μετ' αὐ-
θρόπων δαίτην, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔ' Τυχε, φυγὼν ἡκνείε
τὴν ἑαυτὴν κακίαν. περιεληθὲν τὸς δέ τῶ δεσμῷ βίς κλαδύς,
ἀποπῆναι μὴ δύναμνος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκην ἔμελλε, πρὸς ἔ'
αὐτὸν ἔ' φη. δείλαιος ἔγχε, ὅς τὴν παρ' ἀνθρώποις μὴ ὑπομεί-
ρας δουλείαν, ἔλαθον ἑμαυτὸν ἦν ζωῆς σπέρμας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς ἐοῦσιν ὅτε μετρίων κινδύνων ἐαυτοὺς βε-
λόμνοι ῥύσασθαι, εἰς μέζους περιπίπτουσιν. Ἑρμῆς. cvi.

ὡς ὁ μὲν πρὸς ταξίεσσι βίς τεχνίταις φάδους φάρ-
μακον

μανον ἐγκλινόμενός τε, τὸ βίβας, ἐμὶ βροντῆσας, ἰσὺν ἐκαστὴν
ἐνέχευεν. ἐπεὶ δὲ μόρου τὸ σκυτέως ὑπὲρ φθόνου, πλὴν κατελέ-
λειπτο φάρμακον, ὅλυν λαβὼν τὴν θύειαν ἐνέχευεν αὐτῷ καὶ
κλύβου συνέβη βύς τεχνίτης ἅπαντας φάδεσθαι, μάλιστα δὲ πᾶν
βροντὸν σκυτέας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς φάδε λόγους τεχνίτας.

Ζῆς.

cvii

Ζῆς παλαστέων ἀνθρώπων, Ζῆς μὲν ἄλλας διαβέσεις αὐτῷ
ἐνέθηκε, μόνον δὲ μὲν εἶναι τὴν ἀναισχύνου ἐπελαθεῖτο. διὸ
καὶ μὲν ἔχων πόθεν αὐτὴν εἰσαγάγει, διὰ τὸ ὄχλου αὐτῷ, εἰ
πελαθεῖν ἐκέλευεν. ἡ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἀντέλεγειν ἀναξιοπαθεῖ-
σα, ἐπεὶ δὲ σφόδρα αὐτὴν ἐνέκειτο, ἔφη· ἀλλ' ἔγωγε ὑπὸ ταύταις ἐν-
σέρχομαι ταῖς ὁμολογίαις, ὥς αὐτῷ μὲν εἰσέλθῃ, αὐτὴ δὲ ἐξέλ-
θῃ, αὐτὴν ἐξελάσσομαι παρ' αὐτῆς. ἀπὸ δὲ τούτου συνέβη πᾶν
βύς πόνους ἀναισχύνους εἶναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι βύς ὑπὸ βρώτου κατεχομένης ἀναισχύνους
εἶναι συμβαίνει.

Ζῆς.

cyiii

Ζῆς γάμους τελευτῶν, πάντα τὰ ζῶα εἰσάμαχον ἡμῶν
ἡμῶν ὑπερσέως, διαπορῶν τὰ αἰτίαν ἡμῶν ὑπερσέως, ἐπιπυθα-
νετο αὐτῷ, τίνος χάριν αὐτὴν ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ παρεγγύετο. ἡ δὲ
εἰπύσης, οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος, ἀγνακτῆσας κατ' αὐτῷ,
κατεδίηλε τὸν οἶκον βαστάζουσιν περιφύειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀρεοῦνται μάχῃ
λίθων παρ' αὐτοῖς ζῶν, ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς.

Λύκος καὶ πρόβατον.

cyiiii

Λύκος ὑπὸ κωῶν δηχθεὶς, καὶ κακῶς πάσχων, ἐβέβλητο.
δοφῆς δὲ πρὸς θεῶν, μὴ πρόβατον, ἐδείτο τὸν ἐκ τῶν πα-

Ζ

εἰς ἑαυτὸν οὐκ ἔστιν ἐλπίς. εἰ δὲ σύ μοι φησὶ δῶ σεις τὸν
ἐξ ἑστέρας ἐμαυτῷ ἀρήσω. τὸ δὲ, ὅτι τὸν ἐφῆ. ἀλλ' ἐάν ἐξ
τοῦτον ἰδῶσι, σὺ καὶ ἐξ ἑστέρας μοι χήσῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς ἀνδρα κακοῦ ἐργῶ δι' ὑποκρίσεως ἐν ἐστέρας ὄντα.

Λαγροί.

cx.

Λαγροὶ ποτὲ πλεμούντες ἀετοῖς, παρεκάλουν εἰς συμ-
μαχίαν ἀλώπεκας. αἱ δὲ, ἐφασαν. ἐβροθήσαμεν ἀνὺ-
μῖν, εἰ μὴ ἡδεῖμεν τῆς ἐστέρας, ὅτι σὺ πολεμεῖτε. Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντες, ἡ ἐαυτῶν
ὁπλοῦς καὶ ἀφρονεῖ.

Μύρμηξ.

cxī.

Μύρμηξ ὄνῳ, τὸ παλαιὸν ἀνθρώπου ἔν. ἐπὶ τῇ περγίᾳ διη-
νεῖως προσέχωρ, οὐ τοῖς ἰδίῳις κρείττοσι, ἀλλὰ καὶ καὶ
τοῖς ὁμογενοῦσι καρπὸν ὑφῆρτο. ὁ δὲ ζῆλος ἀρετῆς καὶ
ἐπὶ τῇ τούτου πλεονεξίᾳ, μετεμόρφωσεν αὐτὸν εἰς τὸ τὸ ζῶ-
ον, ὃ μύρμηξ καλεῖται. ὁ δὲ, τὴν μορφὴν ἀλλοίωσας, τὴν δι-
θεῖσιν οὐ μετέβαλε. μέγιστον τῶν νῦν τῶν ἀρχαῶν περιττῶν, τοῖς
ἐτέρων πόνους συλλέγει, καὶ ἐαυτῷ ἀποθησαυρίζει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει πονηροὶ καὶ ταλαιπώροι τοῖς ἐστέρας με-
ταβληθῶσι, τὸν πόσιν οὐ μεταβαλλοῦνται.

Νυκτεῖς καὶ γαλῆ.

cxii.

Νυκτεῖς ὡς γῆς πεσοῦσα, ὑπὸ γαλῆς συνελήφθη. καὶ μέλ-
λουσα ἀναγεῖσθαι, περὶ σωτηρίας ἐδείξεν. ἡ δὲ, φάμε-
ναι μὴ δύνασθαι αὐτὴν ἀπολῦσαι, φύσει γὰρ πᾶσι τοῖς ζῴοντι
πολεμεῖν, αὐτῇ ἐλεγεῖν ὅτι οὐκ ἀλλὰ μὲν εἶναι. καὶ οὐκ ἔστιν ἀ-
φείσθαι. ὅτερον δὲ πάλιν πεσοῦσα, καὶ ὑπὸ φέτερας συλληφθεῖσα
γαλῆς, μὴ βρωθῆναι ἐδείξεν. ἡ δὲ, εἰ πύσης ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν νῆμν

σιν, αὐτὴ μὴ μῦς, ἀλλὰ μυκτεῖς ἐλεῖν εἶναι. καὶ πάλιν ἀπε-
λύθη. καὶ ὁ θεὸς συνέβη δὲ αὐτῷ ἀλλαξάμεν τὸ ὄνομα σωτη-
ρίας Τυχῆν. Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ καὶ ἡμᾶς μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἐπιμύθευ,
λογίζομεν, ὡς οἱ θεοὶ καὶ τοῖς συμμέτοχοι ματιζόμενοι πάλαι
καὶ τοὺς κινδύνους ἐκφύγουσι. Οἱ δὲ ποῖροι. cxiii.

Ὁ ποῖρος καὶ ἄτινα αἰγιαλὸν ὁ δάορτες, ἡ λθον ἐπὶ τινὰ
σκοπιάν. καὶ ἐπὶ θεοσάμνοι φεύγοντα πορρωθεν ἐπὶ
πλέοντα, καὶ ἐπὶ μετὰ λην ὠήθησαν. διὸ δὴ προσέμυν ὡς μελλόν-
τα αὐτῷ προσεμίξεσθαι ἐπὶ δὲ ὑπὸ αὐτοῦ φρόνιμα τὰ φεύγον-
τα ἐπὶ τῷ ἐγγύς, ὅτι ἐπὶ αὐτῷ ἀλλὰ πολλοὶ οὐκ ἐδόκουν βλέπειν.
ἔξενεχθέντα δὲ αὐτὰ φεύγοντα ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλους ἐ-
φασαν, ὡς ἄρα μάτην ἡμεῖς τὸ μηδὲν ὄν προσδεχόμεθα.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅν ἀνθρώπων ἐνίοι ἐξαπρόσπου δουρ-
τες φοβούμενοι, ὅταν εἰς πείραν ἐλθωσιν οὐδενὸς ἀρίστων-
ται ἀξιοί. Ὁ γὰρ ἄγριος. cxiiii

Ὁ γὰρ ἄγριος ὄνον ἰδὼν ἡμερον ἐν τινὶ ἀκλίῳ ὅπως, προσελ-
θὼν αὐτὸν ἐμακαρίζεν, ἐπὶ τε τῇ ἀεξίᾳ τὰ σώματα ἐ-
πὶ τῷ ῥοφῆς ἀπολαύσει. ὕπερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχοφοροῦν-
τα, ἐπὶ τὸν ὀνηλάτιον ὅπως ἐπὶ μόνον, καὶ ὅπως αὐτὸν παί-
οντα, ἐφκ. ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἐτίσε ἀδαιμονίῳ ὅπως ὅπως οὐ καὶ ἀ-
κακῶν μετὰ λων τῷ ἀδαιμονίῳ ἀνέχεις. Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅτι ἐπὶ ζήλωτα τὰ μετὰ κινδύνων καὶ ταλαι-
πωριῶν κέρδη. Οἱ νοί. cxv.

Οἱ νοί ποτὲ πρὸς συνεχῶς ἀχοφορεῖν ἐπὶ ταλαιπωρεῖν, πρὸς
βίβς ἐπεμψαν πρὸς τὸν δία, λύσιν ἔν τῶν αἰτούμε-
νοι. ὁ δ' αὐτοῖς ἐπιδείξει βουλόμενος ὅτι τὸν τοῦ ἀδύνατον ἐ-
σιν, ἐφκ. τότε αὐτοὺς ἀπαλαγίσσεσθαι καὶ κακοπαθείας, ὅ-

ταὺν ἔρξαντες ποίησιν ποταμόν· καὶ κύνες αὐτὸν ἀληθέως ὑ-
πολαβόντες, ἀπὸ κύνου καὶ μέχρι τῶν κύνων ἐνθα αὐτοὺς οὐρον ἐπέ-
ρων· δώσιν ὄνων, ἐν ταύθαι δὲ αὐτοὶ περιεσάμηναι ἔρουν.

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκαστὸν περὶ μὲν ὁ ἀθεράπευτον ἐστίν.

Ὁ νος δὲ ἀλώπηξ.

cxvi.

Ὁ νος ἐν δυσάμηνος λεοντῶν, περὶ δὲ τὰ ἄλλα τῶν ζώων ἐκ-
φορῶν· δὲ δὴ θεασάμηνος ἀλώπηξ, ἐπερὰ δὲ καὶ ταύ-
την δεδεῖσθαι· καὶ δὲ, ἐν τῇ γυναικὶ αὐτῆς φθελῆσαι μὲν ἔπειτα καὶ
κοῦν ἀπὸς αὐτὸν ἐφκ· ἀλλὰ ἴσθι, ὥς δὲ ἐγγὺς αὐτὸς ἐφοβήθη, ἐν
μὴ ὁ γυναικὶ ἔπειτα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν τοῖς ἀπαιδεύουσιν τοῖς ἐξωδονῶντες τῶν
νέων εἶναι, ὑπὸ τῆς ἰδίας γλώσσας ἀλγίας ἐλέγχονται.

Ὁ νος καὶ βαλβαχοί.

cxvii.

Ὁ νος ἐν λαβαστάζων, δὲ βανέτινα λίμνῳ· ὁ λιοθήσας δὲ,
ὥς κατέπεσεν, ἐξαναστῆναι μὴ δυνάμηνος, ὡς δὲ ἐτότε
ἐξενεν· οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βαλβαχοί τῶν τελαγμῶν τοῦ τοῦ ἀνίστα-
τες, ὡς τὸς ἐφάσαν, δὲ τί αὐτὸν ἐπρίσκει, εἰ τοσοῦτον ἐν ταύθαι χρό-
νον δὲ βίβεις, ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσὼν ἔσθις ὁ δὲ ῥκ.

Ἐπιμύθιον.

Τούτῳ λόγῳ χήσαι τὰν τις πρὸς ἀνδρα ῥαθυμον ἐπὶ ἐλα-
χίστοις πόντοις δυσφορῶντα, αὐτὸς τοῖς πλείους ῥαδίως ὑφίστα-
μηνος.

Ὁ νος καὶ κόραξ.

cxviii.

Ὁ νος ἡλικιωμένος τὸν νῶτον, ἐν τινὶ χειμῶνι ἐνέμετο· κό-
ρακος δὲ ἐπιπαθίσαντος αὐτῷ, δὲ τὸ ἔλκος ξαίνοντος, ὁ
ὄνος ὁ γὰρ τοῦ καὶ ἡλατο· τὰ δὲ ὀνηλατοῦ πόρεθεν ἰαμὴν ἔπειτα
τελῶντες, λύκος παριὼν αὐτὸν εἶδε καὶ ἐφκ· ἀθλιοὶ ἡμεῖς, καὶ
μόνον ὁ φθῶ μὲν αὐτῷ δὲ κωμῆτα, τοῦτο δὲ ἐπὶ προσεγγέλων.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀκουῖνται τῶν ἀνθρώπων ἐ μόνον φανέν-
τες δὴ λοιπὸν οἶον.

Ὅρος ἡδὲ ἀλώπηξ. cxviii

ὁ νος ἐ ἀλώπηξ κοινωρίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐξ
ἡλθον εἰς ἄγαν. λέοντες δ' αὖ τοῖς περιτυχόντες, ἐκ
ἀλώπηξ τὸν ἐπετημέλιον ὀρώσαν ἰνδύμον, προελθούσα ὅτε
οντι, παρὰ δώσειν αὐτὸν ὄνον ὑπέχετο, ἐάν αὐτῇ τὸ ἀκύνδυ-
νον ἐπαλέσεται. τὸ δὲ, ἀπλύσειν αὐτὴν φήσαντες, ἐκείνη πα-
ραγχεῖν τὸν ὄνον εἰς τινα πόλιν, ἐκπεσεῖν παρὰ σιδάσας. ἐ-
ὀλέων ὀρώων ἐκείνον φάγειν μὴ δύναμενον, πρὸς τὴν αὐ-
τῇ ἀλώπηκα συνέχεν. εἰθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐβλάπτετο.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κοινωνοῖς ὠβελάζοντες, λανθάνου-
σι πολλὰ καὶ ἡδὲ αὐτοὺς προσπολοῦντες.

Ὅρνις ἡδὲ χελιδών,

cxix

ὁ ῥις ὁ φεως ὁ ἀρῶσα, ὠμελῆς ἐκθρομάλιασας ἐξενόλα
φεχελιδὼν δὲ θεάσασθαι αὐτὴν, ἐφ. ὦ ματαία, τί
ταῦτα ῥέφεις, ἀπερ αὐξήσεται, ἀπ' οὗ πρὸς τῆς ἀδινεῖν ἀρ-
ξέται.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐκείνου ἡ πονηρία, καὶ τὰ μέγ-
στα ἀδραστεῖται.

Καμήλος.

cxxi.

ὁ τε πρὸς τὸν καμήλος ὁ φθῆ, οἱ ἀνθρώποι φοβηθέντες,
ἐπὶ τὸ μέγεθος καὶ ἀπαιχρύντες, ἐφ' ἡγρ. ὡς ὁ χρόνος πρὸς ὅν-
τες, συνῆδον αὐτῷ τὸ πρᾶον, ἐθάρρουν μέχρι τὸ προελθεῖν.
αἰσθόμενοι δὲ καὶ μικρὸν τὸ ζῶον ὡς χελῶν οὐκ ἔχει, εἰς τὸ
σύντον καταφερόμενος ἡλθον, ὥς τε ἐχελίνους αὐτῇ περιβέν-
τες, παισὶν ἐλαύνειν δεδώκασιν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ ὄντα πρὸς ἀγμάτῳ ἢ σιμῇ φά-
καταφρόνητα ποιεῖ.

Ὅφισ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατὺς μῦθος, ὅτι ἐν εὐτυχίᾳ
νεν. ὁ δὲ ζῶς πρὸς αὐτὸν εἶπεν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πρότερον πα-
τήσαντα ἐπληξας, ὅτι ἀν' ὁ δ' ἄτερος ἐπεχείρησε τὸ βωτῆσαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πρότερον βωβαίνουσιν ἀνθρώποις
τοῖς ἄλλοις φοβητοὶ γίνονται. Περισερά. cxhiii.

Περισερά δ' ἔφη συνεχομένη, ὥς ἐθεάσατο ἐν τινὶ τόπω κρα-
τῆρα ὑδάτος πεγραμμένον, ἐν ᾧ οἰσεν ἀληθινὸν εἶναι.
διότι καὶ πολλὰ ἔρριψε ἐν ἐχθραῖς, ἐλαβεν ἐαυτῷ δ' ἀνὰ κρη-
τὴν ὕδατος, ὥς καὶ τὸν περὶ αὐτὴν περιλαβοῦντα ἐκείνην καὶ
σῆν ὑπὸ γῆν, καὶ ὑπὸ τῆς γῆς παρὰ τὴν ὑπὸ γῆν ἀλῶναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν τοῖς ἀνθρώποις διασφοδρὰς περὶ θυμῆς
ἀπερισκεπῆως παρὰ γὰρ τὴν ἐλπίδα, ἐμβαλῶσιν ἐαυ-
τοὺς εἰς ὀλεθρον. Περισερά καὶ Κορώνη. cxhiiii.

Περισερά ἐν τινὶ περισερεῶνι βεφομένη, ἐπὶ πλουτενίᾳ
ἐφρυάττετο. κορώνη δ' αὖτε ἀκούσασα ἔφη. ἀλλ' ὡς αὖ-
τη πέπαυσε ἐπὶ τούτῳ σεμνωμένη καὶ ὅσω γὰρ ἀπὸ πλείονα τίηται,
βούλει καὶ πλείους λύπας συναλγεῖ. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐπὶ τῶν οἰκιστῶν δυστυχία βίβει σὺν ἐν τῇ
δουλείᾳ πολλὰ τέκνα τριῶσιν.

Πλούσιος.

cxhvy

Πλούσιος δύο θυγατέρας ἔχων, ἡ μία αὐτὴν ἀποθανέως, θρη-
νούσας ἐμιοθώσατο. ἡ δὲ ἑτέρα παιδὸς λεγούσης, ὥς
ἀθλίου ἡμεῖς, αἵ γε αὐταὶ ὧν ἐστὶ τὸ πένθος θελῶν οὐκ ἴσμεν.
αἱ δὲ μὴ προσήκουσαι ἔθροισφοδρῶς νόστονται, ἡ μὴ τηρεῖται.
μὴ αὐτὰ μαζετέκνον, εἰ αὐταὶ οὐκ ἔθροισθουσιν. ὑπὸ γὰρ ἀργεῖω τῶ-
το ποιοῦσιν.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι διὰ φιλαργυρίαν οὐκ ὀκνοῦσιν ἀλλοτρίας συμφορὰς ἐξολοβεῖν.

Ποιμῶν.

cxxyi

Ποιμῶν ἐλάσας ἔστινα δρυμῶνα τὰ πρόβατα, ὑπερῶ-
σας ὑπερῶν τὸ ἱμάτιον, ἔ' ἀνὰ βὰς τὸν καρπὸν κατέσειε. τὰς
δὲ πρόβατα ἐοθ' ἰόντα τοὺς βλαάντας, ἐλαθον ἔ' τὰ ἱμάτια συγ-
καταφαγόντα. ὁ δὲ ποιμὼν κατὰ βὰς ὡς εἶδε τὸ τεχνῶς, ὥκα-
μισα ἔ' φηζῶα. ὑμεῖς βίσι λοιποῖς ὅτι ἐὰν εἰς ἐοθ' ἴκῃς παρέρχετε, ἐ-
μοῦ δὲ βέροντος ὑμᾶς ἔ' τὸ ἱμάτιον ἀφείλεσθε.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι δι' αὐτοῖαν τοὺς μὴ
δὲν προσήκοντες ἀρετῶν, κατὰ τὸν οἰκίαν φαῦλα ἐργάζονται.

Ἀλιδὸς ἔ' σμαεῖς.

cxxyii.

Ἀλιδὸς τὸ δὴ τὴν χαλάσας ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνὴρ ἐνεσμε-
αῖδα. σμινερά δὲ οὔσα, ἰνὲ τῆς αὐτὸν νῶμην μὴ λα-
βεῖν αὐτὴν ἀλλ' ἄσαι διὰ τὸ σμινεράν τὴν χαλάν. ἀλλ' ὅταν αὐ-
ξυνθῶ καὶ μετὰ ληφισὶ γήωμαι, συλλαβεῖν με δύνησιν. ἐπεὶ καὶ
εἰς μέζονασι ὠφέλῃαν ἔσμαι. ἔ' ὁ ἀλιδὸς εἶπεν. ἀλλ' ἔργον
αὐτοῦς ἀνείλω, εἰ τὸ ἐν χερσὶ παρεῖς κούδος καὶ σμινερόν ἢ τὸ πρὸς
δοκῶ μόνον καὶ μετὰ ὑπάρχει ἐλπίζειν.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀλόγιστος ἀνὴρ ἔ' ὁ δὲ ἐλπίδα μείζονος ἔ' ἐν
χερσὶν ἀφείσιν σμινερά ὄντα.

Ἰππῶς καὶ ὄνος.

cxxyiii

Ἀνθρώπος τις εἶχεν ἵππον καὶ ὄνον. ὁ δ' ἀνὴρ ἦν ἐν τῇ ὁδῷ.
εἶπερ ὄνος τῷ ἵππῳ. ἄρον ἐκτὸς ἐμοῦ βάρους, εἰ θέ-
λης εἶναι μεσῶν. ὁ δὲ σὺν ἐπείσθη. ὁ δὲ ὄνος πεσὼν ἐκτὸς νόπου
ἐπελάττησεν. τὰ δὲ δεσπόβου πάντα ἔ' ἔ' αὐτὴν αὐτὴν τὸ

ζ iiiii

νῦν δὲ αὖθις, θρῆνων οἱ πάσι ἐβόα· οἱ μοι δὲ παναθλίω, τί μοι συνέ-
βητο ταιλαιπύρῳ μὴ θελήσας γῆρ' ἢ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδοὺ
ἅπαντα βατάζω, καὶ τὸ δέρεμα. Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι συγκοινωνοῦντ', ἅμα
φύττει σωθῆσονται ἐν βίῳ.

Ἀνθρώπος καὶ σάτυρος CXXVIII.

Ἄνθρωπος τις πρὸς σάτυρον φιλίαν ποιησάμενος, συνε-
σθίων ἢ καὶ αὐτοῦ χειμῶνος δὲ καὶ ψύχους γηρομῆναι, ὃ ἄν-
θρωπος τὰς χεῖρας αὐτοῦ προσφέρειν δὲ σώματι, ἅπερ ἐστὶ τῶ
δὲ σάτυρι ἐπερωτήσαντος, δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει φησὶ, ὅτι
χεῖρας μαθευμένους ἐν τῷ κρύουσι. μετὰ μικρὸν δὲ ἐδέσμευ-
τος θορμῇ προσενεχθέντος, ὃ ἄνθρωπος προσφέρειν δὲ σώματι
φύσας αὐτὸ πωθανομῆναι δὲ πάλιν δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει,
φησὶ, ὅτι ἐδέσμευσα καὶ ψύχου ὑπερλαβὼν δὲ ὁ σάτυρος, ἀλλ' ἔγω-
γε ἐφίλῃ τῷ νῦν ἅπαντα ὁμοαῖον ἢ φιλίας. ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ
σώματι τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξάγει. Εἰς μύθιον.
Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι δεῖ φάγειν ἢ μᾶλλον φιλίας, ὣν ἀμφί-
βολός ἐστιν ἡ διαθήκη.

Ἀλώπηξ καὶ δρυοτόμος CXXX.

Ἀλώπηξ κινῶμενος φάγνυσα, ἐν ἐρημίᾳ κελυγνὸν δρόμῳ
αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ δρυοτόμος μὲν εἰσέειπεν ταύτην ὅτι καθεκί-
πτεν τὸ κρύψαι αὐτὴν. τὸ δὲ ὑπεδείξαντος αὐτῇ τὴν ἐαυτῆς καλύ-
βην, εἰσελθὼσα ἐκρύπτετο εἰς τὰς γυνίαις. Ἐδὲ κινῶμενος ἐλ-
θόντων ἐξ ἐρωτῶντων τὸν αὐτὴν, ὅπως τῇ μὲν φωνῇ κερνέτο μη-
δὲν εἰδέναι. τῇ δὲ χεὶρὶ αὐτῇ τὸν τῶπον ὑπεδείκνυν. οἱ δὲ μήτε
σχόντες ἀπὸ λθόντων παρὰ χημά. ὡς ὅτε εἶδεν αὐτοῦς ἢ ἀλώπηξ
παρελθόντας, ἐξῆλθεν οὐ προσφωνῶσα. μεμφομένη δὲ αὐτῶν
ἐκείνων, ὡς σωθεῖσαν μὲν δι' αὐτῶν, χεῖρας δὲ αὐτῶν ὀχόμολο-
γῶσαν, ἢ ἀλώπηξ ἐπὶ τραφείσας ἐφ' ἧς οὗτος, ἀλλ' ἔγωγε ἡδεῖν

αὐτοὶ χάριτας, εἰ τοῖς λόγοις ὁμοία καὶ ἔργα τῷ χαρακτὲς ἐβύς
δύο υἱοὶ εἶχες. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς τοὺς χηρὰ μὲν ἐπαγγελλομένους βίαι λόγοις, ἐν
αντίαι δὲ ποιῶντας βίαι ἔργους.

Ἀνθρώπος καταβρεύσας ἄρχαμα. CXXXI

Ἄνθρωπος τις ξύλινον ἔχων θεόν, καθιέπευε τῷ ἀρχαθ
ποῖνται αὐτὸν. ὡς ἔνταυθα ἔπραττεν, ἐοὐδὲν ἔτιον ἐν
πενία δῖντε, θυμωθεὶς, ἄρας αὐτὸν ἑσπελῶν, ὡς εἶπεν εἰς τὸ
ἔδαφος. προσερχομένης δὲ τῇ κεφαλῇ καὶ αὐτὴ κακλαομένη
σας, χυρὸς ἔρρευσεν ὅτι παλῆσας. ὅμπερ δὴ συνάγῃ οὐκ ἄνθρωπος
ἐβόα. τρεβλὸς ὑπάρχεις ὥστε οἱ μαι καὶ ἀγνώμων. τιμῶντασε
γὰρ ἡ κηρὰ μετ' ὀφελήσας. Τυπώσαντα δέ σε πολλοὺς καλοῖς ἀ-
μείβη. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ὀφελήσῃ τιμῶν πονηρὸν ἄνθρωπον. Τύ-
πων δὲ αὐτὸν μάλλον ὀφελήσῃ.

Ἀνθρώπος ἐκ νύων. CXXXII.

Ἄνθρωπος τις ἐκ τῶν μαζέει πνον, ἐστασων τινὰ τῷ φίλων
αὐτῷ ἐοικέντων. ὁ δὲ νύων αὐτῷ ἄλλον κινῶ ἐκάλει λέ-
γων, ὅφίλει, δεῦρο συνδείπνησόν μοι. ὁ δὲ, προσελθὼν, χύρην ἰ-
στατο βλέπων τὸν μέγαν δεῖπνον, βόων ἐν τῇ καρδίᾳ βαβαὶ πό-
ση μοι χάρα ἄρτι ἐξαπινάως ἐφάνη. παφῆσμαι τε γὰρ ἐκ εἰς
κώρον δεῖπνήσω, ὥστε με αὐτοῖον μηδαμῆτε πεινάσαι. Ταῦτα
καθ' αὐτὸν λέγοντος τῷ κινῶς, καὶ ἅμα σείοντος τὴν κέρην,
ὥς δὴ εἰς τὸν φίλον θαρσύνους, ὁ μάγειρος ὡς εἶδε τοῦτον ὡ-
δε καὶ εἶπε τὴν κέρην περιστρέφοντα, καὶ ἄρχων ἔσκέλη αὐ-
τῷ, ἔρριψε παρὰ χεῖμα ἔξωθεν τῷ θυνείδων. ὁ δὲ, κατιὼν, ἀ-
πὸ τῆς μετὰ λως κραλῶν. βῆν τις δὲ κινῶν, τῷ καθ' ὃδὸν αὐτῷ συν-
σαντὸν βῆν. ἐπερώτα, πῶς ἐδείπνησας φίλος; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑ-
πολαβὼν ἐφῆκεν τῷ πολλῆς πόσεως μεθυομένης ὑπερκώρον, οὐ

τῶν ὁδὸν αὐτῶν ὅθεν ἐξῆλθον οἶδα. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς θάρσεν βῆς ἐξ ἀλλοτρίων ἀποτείνει
παρ' ἀλλοτρίοις. Ἀλιάς. CXXXIII.

Ἄλιάς ἀλιάτικῃς ἀπειρος λαβὼν αὐλοὺς καὶ δύντα,
παρεγγύετο εἰς τὴν θάλασσαν. ἔτας ἐπὶ τὴν πέρας, τὸ
μὲν περὶ ἡνυλῆ, νομίζον πρὸς τὴν ἡδυφώνϊαν βῆς ἰχθύας
ἐφαλλεσθαι. ὡς δὲ πᾶσι πολὺ διατεινόμενος, ἥνυσεν ἄδεν, ἀποθέ-
μενος βῆς αὐλοὺς, ἀναλαβάνῃ τὸ ἀμφίβλητρον. ἔβαλὼν
κατὰ τὰ ὕδατος, πολλοὺς ἰχθύας ἤγαγεν. ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸς
ἀπὸ τοῦ δυνήτου, ὡς εἶδε πηδῶντας, ἐφῆκε κακιστὰ ζῶα, ὅτε
ἡνυλον, ἔκωρχεισθε. ὅτε δὲ πᾶσι πάντας, τοῦτο κριεῖτε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς τοὺς παρὰ λόγον ἔπαρκα μὲν τί παρ' ἡνυλῆς.

Βουκόλος.

CXXXIII.

Βουκόλος ἀγέλην ταύρων βόσκων, ἀπώλεσε μόχον. περὶ
ελθὼν δὲ πᾶσαν τῆς ἐρημον διέβηεν ἐράνων. ὡς ὅτε ἄδεν
ἀρεῖν ἐδυνήθη, ἥνυλῆ δὲ διὰ, αὐτὸν λαβόντα μόχον κατέπην
ὑπὸ δειξί, εἰφονεῖς θυσίαν προσέειπεν. ἔδῃ ἐρχόμενος εἰς τινὰ
δρυμῶνα, ἀείσκει λέοντα κατεσθίοντα τὸν μόχον. ἐμφοβος
οὐκ ἠγνόμηνος, ἔμελλε δειλιάσας, ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ
εἰς τὸν ἔρανόν, εἶπεν. ὦ δέσποτα ζῶ, ἐπὶ τῇ λαμπρῇ εἰφον
δώσειν, ἐάν τὸν κατέπην ἄρῃ, νῦν ταύρον σιθῶσιν ὑποχνοῦ-
μαι, ἐάν τούτου τὰς χεῖρας ἐκφύγῃ. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς αὐτὰς δυστυχεῖς, οἵτινες ἀποροῦντες μὲν, ἀ-
χονται ἀρεῖν. ἀρόντες δὲ, ζῆτοῦσιν ἀκφυγεῖν.

Κόραξ.

CXXXV.

Κόραξ νοσῶν ἐφῆκε τῇ μητρὶ, μήτηρ ἄχου ὦ θεῶ ἔμῃ θέρ-
νῃ. ἡ δ' ὑπελαβῶσα ἐφῆκε τίς σε ὦ τέκνον ἔθεῶν ἐλέησει.
τίτος γὰρ κρέας ὑπὸ σὺν πεοῦν ἐκλάσκει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πηλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες, οὐδένα
φίλον ἐν ἀνάλτη ἀρήσουσιν. Ἀέτος. CXXXVI.

Ὁ περὶ ἀνάλτην περὶ ἀέτος ἐκαστὸν ἐξέβη, λαγρόν θηρᾶσαι
ζητῶν. τοῦτον δέ τις ἐβαλετο ξάσας. καὶ τὸ μὲν βέλος
ἐν τῷ αὐτῷ ἐπὶ στήθεσιν. καὶ δὲ γλυφὴν ἐν βίῳ περὶ τοῖς περὶ τὸ φθαλ-
μῶν εἰσῆκε. ὁ δὲ ἰδὼν ἔφυγε. καὶ τοῦ βμοῖ ἐτέρα λύπη, τὸ τοῖς
ἰδίῳ περὶ τοῖς ἐρατῇ σῆσιν. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινὸν ἔστιν. ὅταν τις ἐν τῷ ἰδίῳ κινδυνεύει.
Τέτιξ καὶ μύρμηκες. CXXXVII.

Χημῶνος ὥρα τῷ σίτῳ βραχύνει, οἱ μύρμηκες ἐψυχον.
τέτιξ δὲ λιμώτων, καὶ αὐτοὺς βοφύ. οἱ δὲ μύρμη-
κες εἴπουν αὐτῷ, διὰ τὸ θέρους συνῆτες βοφύ. ὁ δὲ εἶπεν, οὐκ
ἐχόλαζον, ἀλλ' ἦδον μαστιγῶς. οἱ δὲ, γελοῖαντες εἶπον. ἀλλ' εἰ-
θέρος ὥρας ἦν λῆς, χημῶνος ὄρχυ. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς πινά ἀμελεῖν ἐν παντὶ πράγματι.
Ἰρα μὴ λυπηθῇ ἐκ κινδυνεύει. CXXXVIII.

Σκώληξ ἐκ ἀλώων.

Ὁ σκώληξ ἐκ ἀλώων σκώληξ εἰς γῆν ἐξεληθὼν, ἐλε-
γε πᾶσι τοῖς ζώοις. ἰαβός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,
οἷος ἐστὶν ὁ τῷ θεῷ ἰαβός παῖς. καὶ πῶς εἶπεν ἀλώων ἐκ ἀλ-
λας ἰώμνος, σκυτὸν χωλὸν ὄντα οὐκ ἰάσω.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πέχειρος ἢ πεῖρα, πᾶς λόγος ἀργὸς
ὁ πέχει. Ὁρῖς χρυσότομος. CXXXIX.

Ὁ ρινθαίτις εἶχεν ὡς χρυσόν τι τοῦσαν. καὶ νομίσας ἐνδοξόν
αὐτῷ ὅτι χρυσοῦ εἶναι, κατείνας ἀρῆκεν ὁμοίαν ὅσον
λοιπῶν ὀρνίθων. ὁ δὲ ἀθρόον πλοῦτον ἐλπίσας ἀρήσειν, ἐκ τῶ
μικροῦ ἐξέρχεται ἐν εἴνῳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δέιτοίς παροῦσιν ἀρεθεῖν, ἔτιν' ἀπλη-
σίαν φάγειν. Λέων καὶ ἀλώπηξ. cxl.

λ ἔων γηρασας, καὶ μὴ δυναμῆμος διαρεῖσαι αὐτὸς εἰς βο-
φύλιν, ἐγὼ δὲ πινόας τί περ ἄξαι. καὶ δὴ παρὰ γηρόμηνος
ἐν ἀπλησίᾳ τινὶ ἐκάλειλες θεῖς, προσετίθει νοσεῖν. παρὰ γηρό-
μηνά οὖν τὰ ζῶα ὑποσέφεως χάριν, συλλαμβάνων κατ' ὅθιον
αὐτά. πολλῶν οὖν ἀνάλωθεν, ἀλώπηξ τὸ τέχνησμά τ' ἐπο-
γῆσα, παρὰ γηρόμηνος πρὸς αὐτόν. ἔτασσε ἑξωθεν τὰ ἀπλησίαν, ἐπι-
θάνετο πῶς ἔχει. τὸ δὲ εἰσώρτος, κακῶς, καὶ τίν' ἀτίαν πωθε-
νομένην οὐκ οὐκ εἰσερεχεται, ἢ ἀλώπηξ ἔφη. ὅτι ὁρῶ ἵχνη πολ-
λῶν εἰσιόντων, ὁλίγην δὲ ἐξιόντων. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι βρὶν ἀνθρώπων ἐκτεμνέων
πυρρόμηνους τοὺς κινδύνους ἐκφάγουσιν.

Λύκος καὶ γράς.

cxli.

λ ὕκος λιμώτων, περιήρξεν ἐν βοφύλιν. γηρόμηνος δὲ ἐκάλει-
τινα τόπον, ἠΐσατο παιδίου καλόντος καὶ γράος λεγούσης
αὐτὸς, παῦσαι τὰ καλὰ. εἰ δὲ μή, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπώσωσε βρ-
λύνος οἰόμενος δὴ ὁ λύκος ὅτι ἀληθάει ἡ γράς, ἵστατο πολλήν
ἐκδεχόμενος ὥραν. ὡς δὲ ἀπὸ λακτέλαβεν, ἀκούει πάλιν τῆς
γράος κολακιδεύουσας τὸ παιδίον καὶ λεγούσης αὐτὸς, ἐὰν ἔλθῃ
ὁ λύκος δάρο, φονάσομαι ὥς τέκνον αὐτόν. ταῦτα ἀκούσας ὁ
λύκος ἐπαράετο, λέγουσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαύλῃ, ἀλλὰ μὴν λέγου-
σιν, ἀλλὰ δὲ περ ἤκουσιν. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνθρώπους, οἱ τινες τὰ βρὶν λόγους οὐκ ἔχου-
σιν ὁμοίαν. Εἰφος καὶ Λύκος. cxlii.

εἰφος ἐπὶ τίνος δώματος ἐστὼς, ἐπεὶ δὴ λύκον παρὶόν-
τα εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ ἐσκωπτεῖ αὐτόν. ὁ δὲ λύκος ἔφη,
ὡς οὐδὲ οὐσίμελοι δορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος.

Ἐπιμύ

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοίς καὶ ὁ πόσις ἔοικας δίδωσι τὸ
θράσος κατὰ τὸν ἀμύνοντων. cxliii.

ἡ μίονος ἐν κρηθῆς παχυνθεῖς, ἀνέσιρτησε βοῶν ἔλ-
γρον, πατήρι μου ἐστὶν ἵππος ὁ ταχυδρόμος. καὶ γὰρ αὐτὸς
ὁλος ἀφωμοιώθη. καὶ ποτε ἀνάλγης ἐπελθόντος βέχειν, ἐπει-
δὴ τὸ δρόμον ἐπάνοστο, τὸ πατρὸς ὄνου ἀθῆς ὑπεμνήσθη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ὁ χρόνος εἰς δόξαν φέρηται, ἡ δὲ αὐτὴ
πεμὴν τύχης μὴ ὡς λανθανέσθω. ἀβέβαιος γὰρ ἐστὶν ὁ βίος ὅλος.

Ὁ φῖς ἔπεωργε.

cxliiii

ὁ φῖς ἐν πεωργῷ πεθύροις φωλάων, ἀνέλεον αὐτὸν τὸ νή-
πιον παιδίον. πένθος δὲ τοῖς γυνάσιν ἐγένετο μέγα. ὁ δὲ
πατήρ ὑπὸ τῆς λύπης πέλεινω λαβὼν, ἐμελλεν τὸν ὄφιν ἐξ-
ελθόντα φονάσσειν. ὡς δὲ ἐνυφε μικρόν, πάλσας ὁ πεωργὸς
τὸ πατέρα αὐτὸν, ἠρώχησε, μόνον κρύσας τὴν τῆς βώγλης ὀπήν.
ἀπελθόντος δὲ τὸ ὄφεως, ὁ πεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μνηέτι
μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον ἔαλας ἐθνηεν ἐν τῇ βώγλῃ. ὁ δὲ ὄ-
φῖς λεπτὸν σπείξας, εἶπεν. οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἀπέρτερος ἡ φῖ-
λία, ἕως ἀνέγῃ τὴν πέρσαν ὀρέω, σὺ δὲ τὸν βόην τὸ σὺ τέκνισ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνει ὡς λανθανέται, ἐ-
φ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον, δι' ὃ ἐλυπήθη.

Σαλαγιγίτης.

cxlin.

σ αλαγιγίτης στρατὸν ὡς συναλγρον, καὶ κρατηθεῖς ὑπὸ τῶν
πολεμίων, ἐβόα μὴ κτείνε τέ με ὡς αὐτοὶ εἰκὴ ἔμα-
ττω. οὐδένα γὰρ ὑμῶν ἀπέπεινα. πλὴν γὰρ τὸ καλοῦ βούβου
οὐδὲν ἀλλοιοῦμαι. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐφασαν, διὰ τοῦτο γὰρ μᾶλ-
λον πενήξῃ, ὅτι σὺ μὴ δύνασαι κλεμῆν, τοὺς πάντας πρὸς

μάχην ἐγείρει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πλεόν τ' αἰσχύνει τοὺς κακοὺς καὶ βάρεις
δυναστείας ἐπεγείροντες εἰς τὸ κακοποιεῖν.

Κάλαμος καὶ ἐλαία.

cxlyi

Δὶ καρτερίαν καὶ ἰσχυρὸν ἐκ σιγῆς καὶ κάλαμος καὶ ἐλαία
ἤριζον. τὸ δὲ καλάμου ὀνειδιζομένης ὑπὸ τῆς ἐλαίας, ὡς
ἀδυνατοῦ ἐξ ἀδύνατος ὑποκλινομένης πᾶσι τοῖς ἀνέμοις, ὁ κα-
λάμος σωπῶν οὐκ ἐφθέγγετο. καὶ μικρόν ὑπομείνας, ἐπει-
δὴ ἄνεμος ἐπὶ πλάσσει ἰσχυρὸς, ὁ μὲν κάλαμος ὑποσηοθεῖς ἐκ
τοκλινθεῖς τοῖς ἀνέμοις, ἐξ ἀδύνατος διεσώθη. καὶ ἐλαία ἐπειδὴ ἀν-
τέτεινε τοῖς ἀνέμοις, κατεκλάσθη τῇ βίᾳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι καὶ τοῖς κρείττεσιν αὐτῶν μὴ ἀν-
τιτάμηναι, κρείττερος εἶσι τῶν πρὸς μέζονας φιλονεικούντων.

Λύκος καὶ γέρας.

cxlyii

Λύκου λαμῶδες ὅσον ἐπεπλήγει. ὁ δὲ, περὶ ὧμιον παρ-
εῖν εἶπεν, εἰ τὴν νεφελὴν αὐτῶν ὥραλουσα, τὸ ὄσον
ἐκ τῶν λαμῶν αὐτῶν ἐκβαλλοί. καὶ τὸ τε νεβαλοῦσα, δολιχόδιερος οὐ-
σα, τὸν μιοθὸν ἐπλήρει. ὅστις πελάσας ἐκ τοῦ ὀδόντας θύξας,
ἀρεῖται μιοθὸς ἐφ' ἡ τῶν καὶ μόνον, ὅτι ἐκ λύκου ὀμάτος ἐκ
ὀδόντος ἐξήρει καὶ ἔσταν μὲν ἐν πλάσσαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας, οἵτινες ἀπὸ κινδύνου διασωθέντες, τοῖς
ἀποτέταις τοιαύτας ἀπονέμουσι χάριτας.

Πορίον, καὶ δορᾶς Λέοντος.

cxlviii

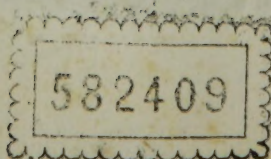
Ὁ νορ δὲ ἀνὰ λέοντος ἐπεκδυθεῖς, λέων ἐνομίζετο πᾶσι. ἐφ' ἣν
γὰρ μὲν ἀνθρώπων, φυχὴ δὲ καὶ κίμνιον. ὡς δ' ἀνέμους πνέει

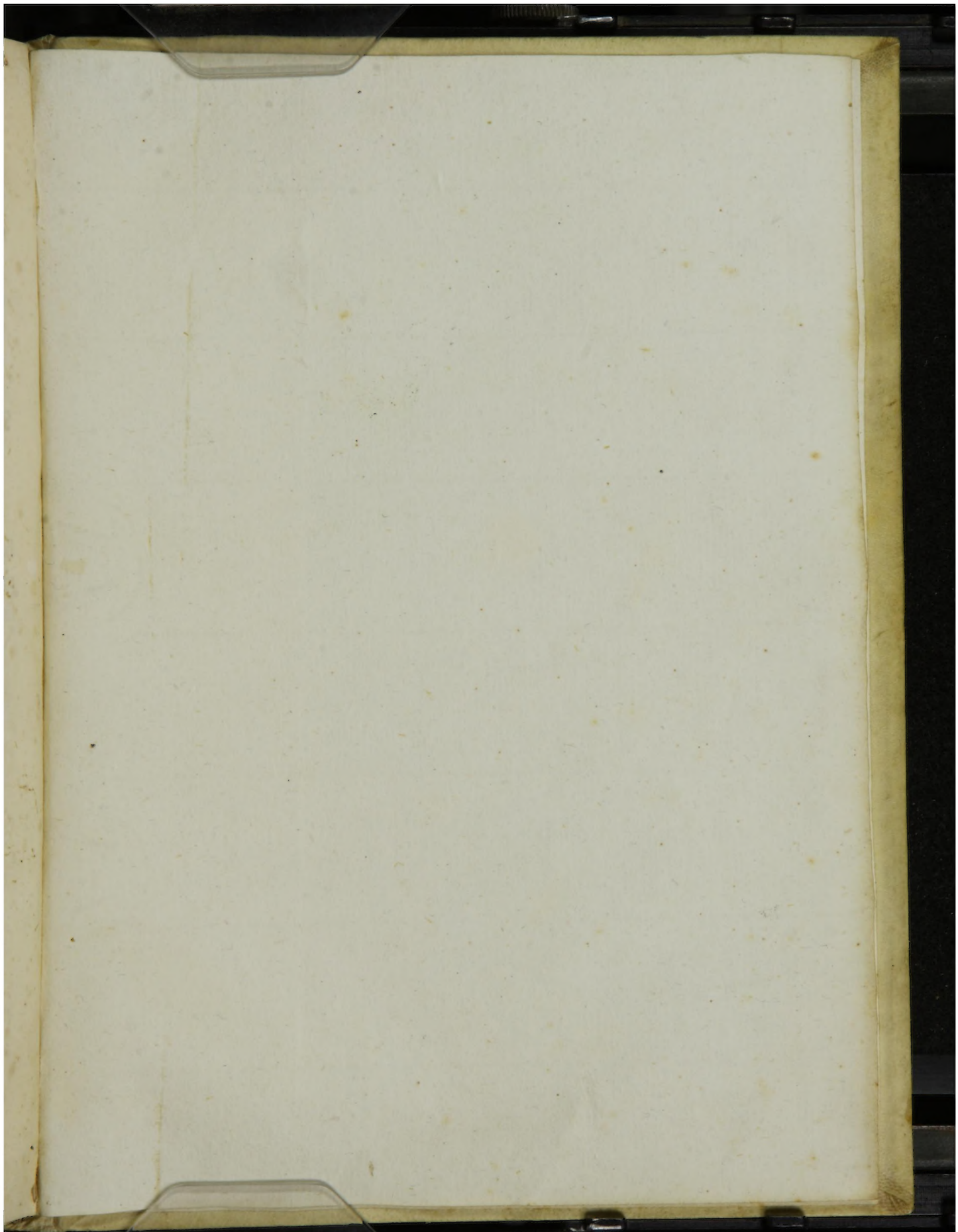
παντος τῶν δ' ὁρατῶν ἀφ' ἡρέθῃ, καὶ γυμνὸς ἐγενέσθω ἐν ταύτης σκέ-
ψῃ, τό τε πάντες ἐπαιον, ῥόπαλοις τε καὶ ξύλοις.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πένες ὦν, μὴ μιμῶται πλουσίων, μή πως
γελασθῇς, καὶ κινδυνάσῃς πλέον.

Τέλος τῷ Αἰσώπου Μύθων.

Si quis ad decem annos haec in terris felicissimi S. ueneti, aut
imprimere ausus erit, aut alibi impressa, uenalia
habere, ex' priuilegio multabitur.

Bartholomaei pelusii Iustinopolitani, Gabrielis bracci Bras-
chellensis, Ioannis Bissoli, et Benedicti Mangii Carpensium
sumptibus impressa.

200.